

Glasnik MIRA

Godište VI. • Broj 12 • Međugorje • Prosinac 2011. • Cijena 2,5 KM / 10 kn

*Narodi nam se Kralj nebeski,
od Marije, čiste Djevice!*

Draga djeco!
Danas vam želim dati nadu i radost. Sve što je oko vas, dječice, vodi vas prema zemaljskim stvarima, a ja vas želim povesti prema milosnom vremenu kako biste kroz ovo vrijeme bili što bliže mome Sinu, da vas On može voditi prema svojoj ljubavi i vječnom životu za kojim žudi svako srce. Vi, dječice, molite i neka vam ovo vrijeme bude milosno za vašu dušu. Hvala vam što ste se odazvali momu pozivu.

25. studenog 2011.

Iz sadržaja

Promišljanje
Bog postaje u Mariji
čovjekom
fra Tomislav Pervan

Razgovor sa župnikom
Ne smijemo proigrati
milost i darove Božje
fra Petar Vlašić

Iskustvo
Budi volja tvoja kako na
nebu tako i na zemlji
fra Petar Ljubičić

Franjevačka mariološka
misao
U Gospinoj školi ljubavi
fra Slavko Barbarić

Vijesti
Više od pet tisuća vjernika
na molitvi za mir u bečkoj
katedrali

Odjeci u svijetu
Međugorje u
potpunosti
i nepomućeno promiče
nauk Katoličke Crkve
o. Maurice McMorow

Na naslovnici: Lorenzo Lotto - Isusovo rođenje

GLASNIK MIRA | Utemeljitelj i nakladnik: Informativni centar MIR Međugorje | Glavni urednik: Krešimir Šego | Lektor i korektor: Dragan Naletilić | Adresa: Glasnik mira, Gospin trg 1, 88266 Međugorje, BiH | Tel.: 00 387 36 650 200; 653 327 | Faks: 00 387 36 651 300 | Služba pretplate: 00 387 36 653 342 | E-mail: glasnikmira@medjugorje.hr | Internet: www.medjugorje.hr
Grafičko oblikovanje: Shift, Mostar | Tisak: Fram-Ziral, Mostar | List je prijavljen kod Ministarstva prosvjete, znanosti, kulture i športa Hercegovačko-neretvanske županije pod brojem R-05-05-42-2175-86/06 od 12. siječnja 2006. | Godišnja pretplata (12 brojeva): Hrvatska 120 HRK, BiH 30 KM, europske zemlje 30 €, Švicarska 50 CHF, USA i Kanada 42 €, Južna Amerika 48 €, Australija 51 €

UPLATA PRETPLATE: Iz BiH u KM: Informativni centar MIR Međugorje d.o.o. - Glasnik mira. Naziv banke: Unicredit Bank, Žiroračun broj 33 8120 2 20114 5352 | **Iz Hrvatske u HRK:** Informativni centar MIR Međugorje d.o.o. - Glasnik mira. Naziv banke: Societe generale - Splitska banka d.d., Broj računa: 2330003-5100201682 | **Iz Njemačke u eurima:** Informativni centar MIR Međugorje d.o.o. Čitluk, Gospin trg 1, 88266 Međugorje. Naziv banke: LIGA BANK EG, Kontonummer: 2155044 (za Glasnik mira), BLZ : 75090300 | **Iz Švicarske u CHF:** Katholische Kroatienmission, Postfach 9057, 8036 Zürich. Naziv banke: UBS AG Zürich - Wiedikon (0270/00), Kontonummer: 805418.40A (za Glasnik mira), IBAN : CH63 0027 0270 8054 1840 A, BIC: UBSWCHZH80A, UBS Postkonto Nr: 80-2-2 | **Iz svih europskih zemalja u eurima:** Informativni centar MIR Međugorje d.o.o. Čitluk, Gospin trg 1, 88266 Međugorje. Naziv banke: LIGA BANK EG, Kontonummer: 2155044 (za Glasnik mira), BLZ : 75090300, BIC: GENODEF1M05, IBAN: DE88750903000002155044 | **Za sve valute iz drugih zemalja:** Informativni centar MIR Međugorje d.o.o. - Glasnik mira. Naziv banke: UniCredit Bank, SWIFT: UNCRBA 22, IBAN: BA 39 3380 6048 0281 0221

Poštovani čitatelji i promicatelji,
dragi hodočasnici i prijatelji
Međugorja!

Uvijek se u predbožićnom i božićnom vremenu susrećemo s najzanosnijim odlomcima iz Božje knjige, Biblije, s onim što je Bog učinio u stvaranju i spasavanju čovjeka. Tu se nazire dubinska protega našega života, i poziva nas da u svim padežima i licima sklanjamo i sprežemo Božja silna djela, da u svemu Boga tražimo i nalazimo, da otkrivamo Božje tragove u stvorenjima, poglavito pak u osobi Isusa Krista.

Bog je kadar izraziti se u stvorenju, jer nebesa slavu Božju kazuju, naviješta svod nebeski djelo ruku njegovih, ali je u utjelovljenju svoga Sina u Isusu Kristu, u tjelesnom obličju onoga Djeteta iz Nazareta svakomu od nas ponudio povlašteno mjesto za istinski susret s Bogom. Našemu Bogu nije ništa strano – ni štala, ni jasje, ni uprljane pelene, a na kraju ni križ: sve njemu postaje mogućnost samoobjave. Od vremena utjelovljenja Isusa Krista Božja je objava povezana s tajnama Isusova života; Bog se poistovjetio s rječnikom njegova tijela i života, njegovih usta te jezika, i samo u Isusu Kristu Bog postaje razumljiv i shvatljiv. U Isusu se Bog do kraja izrazio.

Vidjeli smo zvijezdu njegovu – došli smo mu se pokloniti... Tako glasi kratki tumač dolaska u Jeruzalem onih hodočasnika s dalekoga Istoka. Pokloniti se! Pasti na koljena pred tim čudom Neba i Zemlje. Slijedili su zvijezdu koja ih neprevrtljivo vodi, koja daje naslutiti novi silan početak. Zvijezdu slijede, danju i noću. Ovdje u Međugorju već se trideset punih ljeta ponavlja taj isti refren: *Vidjeli smo Gospodinovu zvijezdu, došli smo pokloniti se!* Milijunske rijeke hodočasnika iz cijeloga svijeta slijevaju se ovdje. Među nama se trajno obnavljaju i oživljuju tajne vjere, otajstva Isusova života. I trajni upitnik, koliko nas to zahvaća, pokreće, koliko smo iznutra prožeti tajnama Božjega dolaska, jer je Marijin dolazak ovdje ravan trajnome Božiću. Jeruzalem sa svojim žiteljima ostaje po strani, nezainteresiran, dok se u blizini, u Betlehemu, događa nevideno čudo, pravi svjetski prevrat.

Sa željom da svatko od nas padne na koljena pred Novorođenim i pokloni mu se, svim svojim prijateljima i čitateljima, promicateljima i hodočascima *čestit Božić i blagoslovljeno, mirom bremenito, mlado ljeto - vaši iz Glasnika mira!*

Bog postaje u Mariji čovjekom

Ne 'voli' Bog množinu, obilje riječi. On je savršena jednostavnost. U svetoj Misi govorimo prije pričesti: *Reci samo jednu riječ i ozdravit će duša moja*. Pa i kad Bog stvara, izgovara samo jednu riječ: *Neka bude!* – riječ je učinkovita, zbiva, događa se. Izgovara riječ koja stvara sve, koja udahnuje mrtvom život. Izgovara jednu riječ: *Isus* – a ime znači *Bog spasava*. I spasenje se ozbiljuje, u svijetu, svemiru, na pojedincu. Ne izgovara Bog riječi mimo naših glava, umnih sposobnosti, nego na našoj, ljudskoj, ljudskom umu shvatljivoj razini.

fra Tomislav Pervan

Izgovara riječ od čovjeka do čovjeka. *Riječ je tijelom postala* – što će reći: Bog se zatvorio, on se krije u našem tijelu i našoj krvi. Nije došao u neki zamišljeni, virtualni svijet, svijet mašte i snova, nego je došao ondje gdje se mi nalazimo i jesmo.

A gdje to čovjek jest? Kamo Isus dolazi? Gdje ćemo ga pronaći? U staji, na slami, u jaslama. Isus dolazi onima koji su gladni i žedni, uprljani i siromašni, posvuda gdje se s čovjekom postupa nečovječno. Dolazi gubavcima i od koprnice (side) oboljelima, izgubljenim sinovima i kćerima, dolazi k onima koji bivaju kao pravednici pribijeni na križ ili bacani u tamnice ovoga svijeta. U takav on svijet dolazi. *Što god učiniste jednomu od ovih najmanjih, meni učiniste*, i obrnuto: *Što god ne učiniste, ni meni niste učinili!* Ne želi on odzogor, s nebesa ravnati ovim planetom, našim ljudskim sudbinama, kao Bog nedodirljivi i nevidljivi, nego upravo u Isusu postaje bratom svakomu od nas. Tu prestaju sva umovanja, tu zamuknu ljudske riječi. Pred tim vrijedi samo jedno pravilo: *Dodite, poklonimo se*. Upravo kao oni zvjezdonošci s Istoka koji su došli u Jeruzalem u potrazi za *novorođenim židovskim Kraljem*, da mu se poklone.

Kršćanske su zemlje u srednjem vijeku slavile početak građanske godine na Blagovijest, 25. ožujka, na svetkovinu Gospodnjega utjelovljenja. Tako je bilo u Njemačkoj do 13. stoljeća, u Škotskoj do 1600., u Engleskoj do 1752. "Utjelovio se po Duhu Svetome. Rođen od Djevice Marije i postao čovjekom".

Hic genuflectitur – Ovdje se pokloni, stajalo je, otisnuto crvenim slovima, u starome Rimskom misalu, na odnosnome mjestu misnoga Vjerovanja. Onodobno se čitao redovito i *Proslov Ivanova Evanđelja* na kraju svete Mise, a na riječi *I Riječ je tijelom postala*, stajalo je također crveno otisnuto *hic genuflectitur – ovdje se pokloni*. Ovdje se priglasno desno koljeno do zemlje. U današnjem bogoslužju to je propisano još samo za svetkovine Božića i Blagovijesti.

Bog u tijelu postaje čovjekom

Na početku svega našega vjerničkoga promišljanja ne nalazi se neka duboka ili visoka filozofija, umovanje, nego jednostavna, ali sadržajem nabijena istina, naime, Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku i priliku. U tijelo udahnuo besmrtni duh. Time kršćanska vjera odbacuje sve teorije i umovanja koja smatraju ljudsko tijelo otpadom, zlom. To je usmjereno protiv mišljenja koja tvrde kako je čovjekovo tijelo zatvor za dušu, da se duša i duh moraju osloboditi, lišiti tijela. Istina koju slavimo na Božić do krajinosti naglašava upravo tu protegu naše vjere: Sami je Bog postao tijelom, uzeo naše ljudsko tijelo. Bog izlazi, čini iskorak iz svoje trojstvene šutnje i života da bi se izrazio i očitovao u tijelu, u nečemu što ni po čemu nema božanska svojstva. Bog u tijelu postaje čovjekom, njegovo zemaljsko tijelo u Isusu Kristu – upravo kao i tijelo svakoga od nas – uključuje u sebi također patnju i tjeskobu, umiranje i smrt. Ne tvrdimo da su to bitna svojstva

čovjekova tijela, bol, patnja, tjeskoba, ali su naši trajni, svakodnevnopratiitelji. To je božanski klimaks: Kad se Bog želi priopćiti, u potpunosti, do kraja, onda on postaje tijelom. Tijelo nije nešto što se dodaje čovjekovu duhu. Želi li se Bog priopćiti nečemu ili nekome što nije božansko, onda se on spušta, postaje čovjekom.

I utjelovio se – i postao čovjekom. Trenutak koji je promijenio tijek svijeta i povijesti, koji je podario svemiru i čovjekovu životu i određenju novi sadržaj. Trenutak koji

je odredio sudbinu čovječanstva, koji se utisnuo duboko u svijest čovječanstva, te nema umjetnika koji se nije okušao dočarati tajnu Božjega utjelovljenja i rođenja. Svi su veliki umjetnici ostavljali iza sebe duboki trag i poruku upravo u pokušaju dočaravanja te tajne što se dogodila među nama, a glasi: Čovjek nije više izgubljen, čovječanstvo ima svoju nadu u Isusu Kristu. *Bog je radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa i postao čovjekom*. U strahoti umiranja, neizbježivosti smrti i neumitnosti skoroga kraja poruka je svakomu od nas: Život je lijep, ima smisla, Bog je tu u Isusu Kristu, među nama, nudi nam nadu i spas onkraj patnje i groba. Došao je podariti nam nadu.

Božić je i Isusov i Marijin blagdan

Hic genuflectitur – Ovdje se pokloni! Pred Tajnom preostaje danas i nama samo jedno, pokloniti se. Upravo kao što veli i himanizi Poslanice Filipljanima, *da se na ime Isusovo prigne svako koljeno – na nebu, na zemlji i pod zemljom te da svaki jezik prizna: Isus Krist je Gospodin*. Marija je izrekla anđelu i Bogu svoj 'da', svoj *fiat – neka bude*. Taj Marijin *fiat* nešto je poput novoga stvaranja. Na početku svijeta izgovara Bog svoju riječ 'neka bude' i sve postaje, biva na Božju riječ snagom Duha Životvorca. I Marija izgovara tu stvarateljsku riječ, svoj životni 'da', 'neka mi bude', svoj 'amen'. Na Marijin *amen* Riječ, Sin Božji, postaje snagom Duha Svetoga čovjekom i na Božić dolazi na ovaj svijet.

Mariji nije bilo jasno, ali je povjerovala Anđelu i dala svoj pristanak Bogu. Cijeli je život živjela s Tajnom, napajala se na Tajni, podarila dio same sebe, svoga bića i srca, Tajni – Isusu, upravo kao što svaka majka daruje sebe svomu djetetu. Budući da Isus nije imao ljudskoga oca, vjerujemo da je bio daleko više nalik svojoj Majci nego su to druga djeca. To je zacijelo i razlog zašto Mariju toliko ljubimo, toliko je zazivamo, njoj se utječemo. Drama našega spasenja i naše vjere nije u tome da bi Marija odigrala samo neku epizodnu ulogu i onda odstupila s pozornice. Isusovo utjelovljenje u Mariji nosi sa sobom trajnu povezanost sa zemljom, s nama ljudima, koji smo od zemlje. Božić je i Isusov i Marijin blagdan.

Na nama je zaputiti se Isusu i Mariji

Tajna Utjelovljenja prisutna je u Isusovim riječima i djelima upravo kao što je i svaka osoba, svatko od nas u biti jedna velika tajna. Nitko se od nas ne može do te mjere uživjeti u drugu osobu da bi mogao ili znao opisati nečiju tugu ili radost, sreću ili žalost. Znanost je kadra jedino ustanoviti pravilnost u postupcima i procesima, ali ne može dovidjeti smisao, svrhu, kreativnost. Puke poje-

Marija nas poziva ne na bijeg u samoću, iz svijeta, nego na proživljavanje i nasljedovanje Isusova i njezina puta, od utjelovljenja do uskrsnuća.

dine činjenice trebaju svrstavanje i tumač, a to onda iziskuje stvarateljski um. Pojavnost vidimo, a bitno ostaje skriveno pogledu i ljudskim osjetilima. Tako i s Isusom.

Tajna Isusove osobe ne započinje u Nazaretu, Betlehemu ili pak za krštenja na Jordanu ili za čudesa koja prate njegovu riječ i djelovanje. Njegova Tajna započinje u vječnosti, koja se onda spušta u Marijino krilo, i ne postoji primjereniji stav pred tom Tajnom od onoga: *hic genuflectitur – ovdje se pokloni*. Jedino je poklonstveni stav i nama primjeren pred Isusom, pred Marijinim likom, pred tajnom spasenja, otkupljenja, pred tajnom smrću i uskrsnuća Gospodinova. Tu staje misao i predodžbena moć. Nama je na raspolaganju samo ljudsko umovanje i pojmovi, nudi nam se znak ili znamen, u prostoru i vremenu, dok je Tajna izvan prostora i vremena. Možemo samo tumačiti, opisivati, ali ne možemo prodirjeti u bit Tajne.

Postao čovjekom – ima svoj ovozemaljski vrhunac za Isusova suđenja, u Pilatovu dvoru, kad taj rimski namjesnik izvodi Isusa pred razularenu svjetinu s riječima: *Ecce Homo – Evo Čovjeka!* Svi smo dužni dopisivati u svojim životima knjigu Božjih otajstava, koja su započela utjelovljenjem, na Božić, potom u Isusovu djelovanju, mucu, smrti i proslavi. Na nama je ovih se dana zaputiti Isusu i Mariji poput betlehemske pastira ili onih mudraca s Istoka koji su došli *pokloniti se Isusu*. Marija nas poziva ne na bijeg u samoću, iz svijeta, nego na proživljavanje i nasljedovanje Isusova i njezina puta, od utjelovljenja do uskrsnuća. Moliti nam je kao što je Isus molio, povlačiti se u šutnju kao što je on bio u šutnji pred svojim Ocem. Slijediti Mariju na njezinu putu vjere. Živjeti kao što je Isus živio, biti aktivan nakon vremena molitve. Na nama je izgovoriti poput Marije svoje *da* Gospodinovo volji, biti u Marijinoj i Isusovoj školi, biti do Isusovih nogu, dati se od njega poučiti, voditi, a potom naviještati i svjedočiti drugima vlastita iskustva. Isus je došao k nama da bi nam dao u ruke ključeve života i smrti, da bi nam pokazao put iz životnih bespuća. Pokušajmo to promišljati u ovome svetom vremenu.

Radost i nada kršćanina danas

Marija nas kroz došašće želi povesti k Božiću, k Malenome Bogu. Vrijeme došašća nije vrijeme uspavlivanja, nego vrijeme budnog iščekivanja, stvaranje odluke za Isusa u kojem i preko kojega Bog spasonosno djeluje u ovom svijetu.

vlč. Adalbert Rebić

Opet vrlo poučna Gospina poruka: zove nas na *nadu* i *radost*, upozorava nas na opasnost od pretjerane težnje za zemaljskim stvarima. Gospa nas upozorava da je za nas iznad svega važan vječni život, za koji se moramo brinuti i za kojim trebamo težiti upravo sada, u vrijeme došašća. Vrijeme došašća – prepuno reklama, ponuda, igara – sa sobom nosi i opasnost da se u svemu tome izgubimo. U toj vrevi svjetskog adventskog događanja treba se znati povući u sebe, biti u tišini sam sa sobom: duši treba dati oduška; ona treba odahnuti, da, *u-dahnuti* i *iz-dahnuti*. Udišući i izdišući zrak čovjek osjeća da živi, nalazi svoj mir, budnost, pozornost. U izdisaju se oslobađa nečistog zraka, svega nečistog u sebi, a u udisaju u sebe uvlači dah života, Boga. Bog ispunja moju nutrinu. Bog je dah života. On oplemenjuje naš životni dah. Tako Bog može doći u moj život, u moju nutrinu i tu se nastaniti, postati moje došašće. Zajedno sa sv. Augustinom kličemo: „Nemirno je srce naše, dok se ne smiri u tebi, Gospodine, Bože naš!“ A kad se to dogodi, onda je to najveći Božji dar u ovom vremenu došašća i Božića; to je milost Božja koja oslobađa i stvara „mir na zemlji“, iznad svega mir u mojoj duši.

Nada i radost

Što je nada? Prema psiholozima nada je ono držanje kojim čovjek nešto očekuje ili želi od svoje budućnosti. Međutim, pritom nije siguran u ispunjenje svojih očekivanja jer u svojoj ruci nema sredstava za to. Prema Svetom pismu nada je nužno povezana s vjerom. Sveto je pismo puno očekivanja i nadanja. Mnogo više govori o obećanjima nego o ispunjenjima, više o onome što dolazi nego o onome što se ostvarilo. Kršćanska vjera nosi značajke ove napetosti između *već-sada* i *još-ne* i time dobiva element nade. Nada je nutarnje načelo vjere. Biblijskom shvaćanju nade stoga više odgovara spajanje tih dvaju pojmova nade i vjere – „nada vjere“, nego stavljanje vjere i nade jedne uz drugu. Nada je

sigurna kao što je sigurna i sama vjera. Vjera je sigurna da je Bog istinoljubiv, a nada očekuje da Bog u svoje vrijeme djeluje prema svojoj istini. Vjera je temelj na kojem nada počiva. Nada hrani i podupire vjeru. Nada je nešto jako. Nada već sagledava stvarnost i pokušava ovu stvarnost na zemlji učiniti očitom. Nada sadrži neku skrivenu snagu jer se *sadašnja nada* konačno jednom pretvara u *buduću stvarnost*. Ako nada nije više nego puka želja, onda naša svijest ne će na to reagirati. Ali ako je ona nešto značajno, kao neko viđenje koje u našem srcu pokušava procvjetati, onda će ona našu svijest uistinu uzdići, uskrsnuti. Ako je riječ o istinskoj nadi a ne samo o pukoj mašti, onda će cvijet naše svijesti procvjetati to prije što više hranimo svoju nadu.

Svaki nam dan mora biti kao nova nada, kao novo obećanje, nova čežnja. Ako mislimo da će sutra biti dan kao svaki drugi, nikako ne ćemo napredovati. Od dana do dana moramo se sveđ iznova truditi. Samo s osjećajem da je sve sveđ novo, možemo postizati uspjehe i nadržati same sebe.

Što je to *božanska nada*? Ako imamo samo *ljudsku* nadu, to u što se nadamo može i ne postati stvarnost. No u božanskoj nadi postoji unutarnja sigurnost da će naša nada donijeti plodove. Božanska je nada poput sna koji se pojavljuje prema kraju noći i obećava nam da će uskoro nadoći dan.

Kršćanska nada budno čeka „budućnost onoga koji je došao“ (Tit 2,13s). Kao što se vjera odnosi na osobu Isusa Krista, i nada se odnosi osobno na nj. Samo od njega kršćanska nada očekuje obnovu života i obnovu svega stvorenja. Zato kršćanin treba svoju nadu, koju u sebi nosi, odgovorno zastupati i pred svojom okolinom (usp. 1 Pt 3,15). Dokument Drugoga vatikanskog sabora, koji nosi naslov *Radost i nada* (lat. *Gaudium et spes*), veli: „Radost i nada, žalost i tjeskoba ljudi našeg vremena, osobito siromašnih i svih koji trpe jesu radost i nada, žalost i tjeskoba također Kristovih učenika, te nema ničega uistinu ljudskoga a da ne bi našlo odjeka u njihovu srcu. Kršćansku zajednicu naime sačinjavaju ljudi, koje u Kristu sjedinjene vodi Duh Sveti na njihovu hod prema Očevu kraljevstvu. Oni su primili poruku spasenja da je iznesu pred svakoga. Zato zajednica kršćana doživljava sebe odista usko povezanom s ljudskim rodом i s njegovom poviješću“ (GS, 1).

Gospa je živjela u nadi vjere. Ona se čvrsto nadala jer je vjerovala da će njezin Sin ostvariti ono što je njoj Bog preko anđela objavio, naime, da će njezin Sin „biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati *prijestolje Davida*, oca njegova, i *kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijek* i njegovu kraljevstvu ne će biti kraja“ (Lk 1,31-33). Tom čvrstom nadom ispunjena išla je pohoditi svoju rođakinju Elizabetu i pomoći joj pri porođaju njezina djeteta. Ona

danas nama daje svoju čvrstu nadu kakvu je ona posjedovala.

Odnos prema zemaljskim stvarima

Mi živimo u ovom svijetu okruženi mnogim čudesnim stvarima koje nas privlače jer su lijepe, zamamne i zavodljive. Neke od tih stvari su korisne za naš život, neke su pak za nas opasne i zavodljive. Valja znati birati i razumno se odlučivati za stvari koje su nam korisne za dušu i tijelo. Mi smo ljudi remek-djelo Božje, stvoreni na sliku i priliku Božju. Zato smo pozvani živjeti život po volji Božjoj, u skladu s njegovim zapovijedima. I dok nas „privlače mnoge stvari neprestano smo prisiljeni među njima birati i nekih se odricati. Štoviše, kako smo slabi i grješni, nerijetko činimo ono što ne ćemo, a što bismo htjeli, ne činimo (usp. Rim 7,15s)“ (GS 10). Prema tome u sebi smo podijeljeni. Muči nas ta unutarnja rascjepkanost. U sebi osjećamo da smo skloniji činiti zlo nego dobro. Odatle toliki i tako brojni razdori u nama samima i u društvu.

Život u praktičnom materijalizmu odvrća nas da jasno ne vidimo dramatičnost tog stanja. Mnogi o tom stanju uopće i ne razmišljaju, mnogi prihvaćaju neka od raznoraznih tumačenja svijeta koja se danas na različite načine iznose i nude, najčešće u javnim sredstvima priopćavanja (novine, internet, film). Najčešće tomu nasjedaju mladi koji, nažalost, još nemaju dovoljno intelektualne snage i spremnosti da između tolikih raznolikih stvarnosti biraju one koje su korisne, potrebne i moralno barem indiferentne.

Pred suvremenim razvojem svijeta danomice su sve brojniji oni koji s novom oštrinom osjećaju pitanje: Što je čovjek? Koji je smisao patnje, zla, smrti? Što će biti poslije ovoga zemaljskoga života? (usp. GS 10). Tre-

Isus nas poziva da u svome životu budemo budni, djelotvorni, učinkoviti, i da se nipošto ne prepustimo sanjarenju i gubljenju milosnog vremena. Nipošto ne smijemo svoj život prospavati!

bali bismo znati da je „svako tijelo kao trava, sva mu slava kao cvijet poljski: sahne trava, vene cvijet, ali Riječ Gospodnja ostaje dovijeka. Ta pak riječ jest evanđelje koje vam je naviješteno“ (1 Pt 1, 24-25).

Izgleda da većina ljudi danas nije svjesna kako je kratak naš život, kako je kratko naše putovanje ovom suznom zemaljskom dolinom. Svi smo mi prolazni, smrtni, i svima je nama stati pred sudište Božje pred kojim treba odgovarati za svaki izgubljeni trenutak života, za svako počinjeno zlo, za svaki grijeh, i gdje ćemo za svako dobro djelo dobiti neuveličan vijenac slave (usp. 2 Tim 4,8). Slava je svjetska kratkotrajna i brzo je se zaboravlja: „Svijet prolazi i požuda njegova, a tko čini volju Božju, ostaje dovijeka“ (1 Iv 2,17). Zato nam apostol Pavao savjetuje: „Braćo, vrijeme je kratko. Odele i koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju; i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao da ne posjeduju; i koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer – prolazi obličje ovoga svijeta“ (1 Kor 7,31).

Znam kako je teško ići tjesnim putem i ulaziti kroz uska vrata u vječni život, a kako je jednostavno i lako ići širokim stazama i ulaziti s mnoštvom kroz široka vrata na poprišta svjetskih radosti i izgubiti svoj život (usp. Mt 7,13-14). Čak je i onima koji su doživjeli obraćenje teško ostati na pravom putu. Zato trebamo biti budni i s pomoću Božjom umaći svim opasnostima svijeta (usp. Lk 21,36). Naš Otkupitelj živi i uvijek je spreman pomoći nam, uzeti nas za ruku i voditi opasnim stazama života. Ta on je rekao: „Ne, ne ću te zapustiti i ne ću te ostaviti. Zato možemo pouzdano reći: ‹Gospodin mi je pomoćnik, ja ne strahujem: što mi tko može?›“ (Hebr 13,5). Znajmo da nema namdomjestaka za radost koju nam Bog daje.

„... a ja vas želim povesti prema milosnom vremenu“

Marija nas kroz došašće želi povesti k Božiću, k Malenome Bogu. Vrijeme došašća milosno je vrijeme, vrijeme u kojem se intenzivnije bavimo Bogom, Isusom, Crkvom. Vrijeme došašća nije vrijeme uspavlivanja, nego vrijeme budnog iščekivanja, stvaranje odluke za Isusa u kojem i preko kojega Bog spasonosno djeluje u ovom svijetu. Isus nas poziva da u svome životu budemo budni, djelotvorni, učinkoviti, i da se nipošto ne prepustimo sanjarenju i gubljenju milosnog vremena. Nipošto ne smijemo svoj život prospavati!

lotvorni, učinkoviti, i da se nipošto ne prepustimo sanjarenju i gubljenju milosnog vremena. Nipošto ne smijemo svoj život prospavati! Biti kršćaninom znači biti budan. Isus nas poziva da vjerno obavljamo svoje zadatke, vjerni poslanju što nam ga je Bog dao. Sa svojim Stvoriteljem trebamo surađivati koristeći sve njegove darove da bismo sebi i svima oko nas stvorili ugodno boravište ovdje, na zemlji. Poziva nas da budemo sabrani, pozorni za nadnaravne vrijednosti, za ljubav prema bližnjemu, prema obitelji, prema okolišu, prema poduzeću u kojem radimo, otvoreni prema svemu što nam omogućuje bolji odnos prema svijetu, prema bližnjemu i prema Bogu. Poziva nas da budemo budni vratari na vratima budućnosti, uvijek spremni na akciju, budni u noći svijeta u kojem vladaju mutni poslovi, u kojem nas tati obilaze poput ričućeg lava tražeći koga da proždru.

U ovom milosnom vremenu došašća i Božića trebamo biti nalik na *pastire*, koji su čuvajući stada na betlehemskim poljanama doživjeli objavu Božju, čuli poziv da dođu k djetetu Isusu i da mu se poklone. Spremno su se odazvali. Rekoše jedni drugima: „Hajdemo do Betlehema. Pogledajmo što se to dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin! I *pohite* te pronađu Mariju, Josipa i novorođenčce gdje leži u jaslama“ (Lk 2,15). Žure se da ne propuste milosni trenutak, kairos. Oni spremno i brzo odgovaraju Božjem pozivu.

Pastiri su primjer otvorene duše koja prima Boga kao što siromah prima krišku kruha. Oni su stvarno siromašni, ali međusobno vrlo solidarni. Imaju, dakle, sve ono što je preduvjet istinske kršćanske vjere. A kršćanska vjera znači život čovjeka koji hodi s Bogom, koji je potpuno otvoren Bogu, svjestan da je potpuno ovisan o Bogu, usidren u Bogu... Vjera ne susreće Boga kao „prvo počelo“, „prvi uzrok“, „bitak naprosto“, nego kao Boga živoga, milosrdnoga, Boga koji ljubi čovjeka, koji se želi s čovjekom združiti. Takva vjera čini svaku stvar svetom, preobražava ljude, poziva ljude da s Bogom surađuju, da među ljudima stvaraju zajedništvo u bogatstvu i siromaštvu, da promičemo pravdu, da pomažemo bližnjima. To nas uče betlehemske pastiri, to nas uči betlehemska dijete, to nas uči i Blažena Djevoja Marija. Zato nas ona poziva da ozbiljno shvatimo ovo milosno vrijeme koje nam Bog nudi za spasenje.

Swimila L. L. L. Paris

Ne smijemo proigrati milost i darove Božje

Razgovarao Krešo Šego

Oče župniče, primičemo se svršetu godine u kojoj smo obilježili tridesetu obljetnicu ukazanja Kraljice Mira. Razlikuje li se ova, jubilejska, od prethodnih godina po broju hodočasnika, podijeljenih svetih pričesti, svećenika – slavljenika...?

Htio bih samo malo ispraviti. U Crkvi slavimo jubileje o 25., 50. i 100. obljetnici. Srebrno, zlatno i jubilejsko, stoljetno slavlje. Ova godina jest jedna okrugla godina, 30 godina od međugorskih početaka, od početka jedne velike hodočasničke rijeke koja je ove godine premašila sve dosadašnje godine i brojem hodočasnika, i podijeljenih pričesti, i svećenika koji su bili ovdje, slavili svete sakramente, napose euharistiju ili su bili u službi sakramenta pomirenja i pokore. Do kraja listopada podijeljeno je oko milijun i devetsto tisuća pričesti, što je već rekordna brojka, jer se dosadašnjih godina za cijelu godinu brojka kretala oko milijun i pol pričesti.

Vjernici su u danima obljetnice, ali i za Festival mladih te za Uzvišenje svetoga Križa ispunjali cijelu župu. Je li velik broj hodočasnika bio znakovit samo za blagdane ili su u velikom broju dolazili i tijekom cijele godine?

Zanimljivost. Ove godine svetkovina Uskrsa bila je dosta kasno u travnju. Mi smo započeli s misnim slavljinama na vanjskom oltaru već na Cvjetnicu i nismo prestajali sve dok nije zahladnjelo, negdje do desetoga studenog. Već je to znak da je crkva umnogome pretijesna da primi sve hodočasnike. Poglavito su pak talijanski hodočasnici imali i radnim danom euharistijska slavlja na vanjskom oltaru gdje je znalo biti do desetak tisuća hodočasnika, ponekad i preko stotinu talijanskih svećenika-koncelebranata. Već to govori da se hodočasni-

ci ne okupljaju samo za većih svetkovina ili obljetnica, nego da je njihov dolazak ovdje kontinuiran.

Međugorje, kao ni prijašnjih godina, ni ove godine nije imalo neku medijsku promidžbu, a hodočasnici dolaze u sve većem broju. Koja je to snaga što ih pokreće i dovodi, ne samo iz susjednih zemalja, nego i – primjerice – iz Brazila, Meksika, SAD-a, Australije, Novoga Zelanda, Hong Konga, Koreje – navodim samo najudaljenije zemlje? Pogotovo što živimo u vremenu gospodarske krize, kad nije jednostavno odvojiti novac za putovanje?

Kad vidim koliko novaca troše pojedina svećtišta u svijetu na promidžbu, kad se pogleda što je sve u njihovim ponudama da privuku što veći broj posjetitelja i hodočasnika, onda mislim da smo tu u velikoj prednosti. Međugorje nema svoje organizirane promidžbe. Trebamo imati na umu da je Međugorje i zemljopisni pojam, ali da je Međugorje isto tako i pojam za Crkvu u gibanju, pokretu, pokret u Crkvi koji se proširio cijelim svijetom, pogotovo u današnjem svijetu interneta i masovnih komunikacija. Ono se oslanja na osobna svjedočanstva, od osobe k osobi. Ljudi svjedoče, drugima govore, i onda se odlučuju na putovanje. Neki godinama štede da bi došli u Međugorje. Poglavito pak iz istočnih zemalja bivšega komunističkog bloka koji i danas žive na rubu siromaštva. Ali čovjek za svoju dušu otkida od zalogaja i štedi da bi se zaputio na jedno hodočašće u Međugorje. Koja je to snaga? Pa čovjek je na ovome svijetu putnik i upravo hodočašćenjem on očituje da mu ovdje nije trajno boravište, da on samo hodi i prolazi ovom zemljom. Nešto je u njemu što ga tjera na hodočašćenje...

Nekoć su župljani bili poticaj hodočasnici, a danas bi hodočasnici svojom revnošću mogli biti primjer i poticaj župljanima da ponovno krenu svakodnevno na duhovnu okrjepu i obnovu – i jutarnju svetu Misu i večernji program koji je obilat.

Što nam govori to hodočasničko gibanje o značenju naše župe u današnjem svijetu?

Mislim da je i samo Nebo u svome planu izabralo ovo mjesto – negdje na razdjelnici europskoga Istoka i Zapada, mjesto s predivnom klimom i podnebljem, gdje gotovo nikada nema magle koja primjerice ovih dana prekriva pola europskoga kontinenta. A magla sa sobom donosi sumornost, depresiju. Ovdje vedro nebo, nad nama razgaljeno, pa i jesensko i zimsko sunce ubija onu hladnoću koja se oko nas spušta. I mi možemo biti samo zahvalni što je Nebo izabralo naš narod, ovaj kraj – mučenički i svjedo-

čki – da pokaže svijetu da se isplati za Boga živjeti i umirati, kako su to naši predci činili.

U svakidašnjem ste susretu i kontaktu s hodočasnici i imate priliku čuti njihova očekivanja glede župljana međugorske župe. Što oni ponajčešće ističu, s jedne strane pohvalu, a s druge strane primjedbe?

Teško je kratko se izraziti o hodočasničkim očekivanjima i razočaranjima. Svatko od njih ima svoju biografiju, svatko ima svoje želje, potrebe, nakane, nevolje, bolesti. Kao što su se oko Isusa okupljali ljudi s kojekakvim bolestima, od padavičara, mjesečara, opsjednutih, psihički i fizički nagriženih i oboljelih da se izliječe od svojih bolesti, jednako se dade primijeniti i na Međugorje. Mnogima je ovo mjesto zadnja slamka spasa i zato su očekivanja nerijetko prevelika. Toga bi trebali biti svjesni svi oni koji primaju hodočasnike. Hodočasnici nisu ponajprije do jela i pila, nego do snažne vjere kod mještana i župljana. I nikada ne smije-

mo zaboraviti da je onaj novčić koji oni ostave ovdje u Međugorju sirotinjski novčić, otčinut nerijetko od vlastitih usta, i zato se moramo odgovorno odnositi prema tome, a ne se ponašati bahato, vozikati se i šepiriti u preskupim vozilima, na snažnim motociklima, kakvih nema gotovo nigdje na Zapadu u tolikom broju kao upravo u ovoj župi. To bi nam se lako moglo osvetiti. Stoga se treba uvijek vraćati na početke, skromne i siromašne u materijalnom smislu, ali bogate u ljubavi i vjeri te prihvatiti hodočasnika.

Župno osoblje, kojemu ste na čelu, skrbi o cijeloj rijeci hodočasnika, ali i o župljanima. Riječ je o različitim potrebama. Kako spajate te dvije skrbi koje su, svaka na svoj način, posebne?

Dugo sam bio župnikom u Hercegovini, u većim samostanskim, ali i manjim seoskim župama. Župnikovanje i rad na tim mjestima ne daje se usporediti s djelovanjem u ovoj župi. Pa i u ono vrijeme kad ne bijaše vjeronauka u školama, što je danas za mnoge župnike veliko rasterećenje (drugo je pitanje, je li to dobro). Ovdje jednostavno nema prekida ni odmora, od rane zore, do kasne večeri. Pa i kad nema velikog broja hodočasnika, uvijek ima onih kojima pomoć treba – duhovna i materijalna. Župljani nisu ni u kojem pogledu zaknuti u svojim potrebama, ništa manje o njima ne skrbimo nego i drugi župnici u ostalim župama. A duhovna je ponuda ovdje svakodnevno velika, treba samo doći i napajati se na izvorima milosti i spasenja, što hodočasnici obilato koriste. Nekoć su župljani bili poticaj hodočasnici, a danas bi hodočasnici svojom revnošću mogli biti primjer i poticaj župljanima da ponovno krenu svakodnevno na duhovnu okrjepu i obnovu – i jutarnju svetu Misu i večernji program koji je obilat.

Premda je naša župa na svoj način tradicionalna župa, ona je u mnogočemu posebna. Procjenjujući po uobičajenim kriterijima života jedne župe, može li se reći da raste, da se pomlađuje, da 'drži korak' s događajima, odnosno da odgovara na tolike zahtjeve? Župa je zbog velikoga broja hodočasnika postala mamcem za poslovne ljude koji žele raditi i zaraditi, graditi hotelle, motele i proširiti smještajne kapacitete. Stoga se broj župljana od vremena prvih ukazanja do danas udvostručio. Župa se, međutim, ne pomlađuje. U trenutku dok ovo izgovaram, prema statistikama u ovoj godini broj preminulih umnogome premašuje broj novorođenih i krštenih. Ne znamo tko je tu zakazao. Čemu kuće, hoteli i moteli, ako nema potomstva? Čemu

strah od života i djece? Čemu sve bogatstvo ako nema djece? Čini se da u padu nataliteta župa 'drži korak' s općenitim trendom u Hrvatskoj i na Zapadu. To će nam se na dugi rok silno osvetiti.

Ovo je vrijeme kad je hodočasnika vrlo malo. Što to razdoblje od nekoliko mjeseci treba značiti u životu župljana?

Hodočasnika je relativno manje nego inače, ali uvijek ima onih koji dolaze i kojima treba usluga. Već sam donekle odgovorio što bi trebala činiti župa i župljani. Vratiti se izvorima, a ne samo gledati kako nam Međugorjem kruže betonske miješalice koje istresaju beton za izgradnju novih stambenih i smještajnih prostora. Čemu sve zgrade i novogradnje ako se u njih ne ugradi blagoslov Božji? Namjeravamo krajem siječnja organizirati za cijelu župu veliku duhovnu obnovu, vratiti se izvoru i korijenima.

I na kraju, Vaša preporuka čitateljima Glasnika mira, a to će reći, hodočasnici i župljanima, za iduću, 2012. godinu?

Najbolji i najprimjereniji odgovor i preporuku dao je nenadmašivi božanski Učitelj, Božja Mudrost u osobi Isusa Krista, kad nam je donio onu sliku bogatoga seljaka komu su rodila polja i njive, te je nakanio proširiti svoje žitnice i silose, kako bi imao za duge godine dovoljno za život, te da može reći svojoj duši: Dušo moja, odmaraj, počivaj, jedi, pij i uživaj, jer imaš dobara za ljeta mnoga. "Ludače, – reče mu Bog – iste te noći tražit će se od tebe natrag život tvoj. Komu će pripasti što si spremio?" Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a pred Bogom nije bogat (usp. Lk 12,20). Dade se to primijeniti i na one koji na ovim prostorima proširuju svoje kapacitete, pa žele smjestiti jedan, dva, tri ili čak četiri autobusa hodočasnika. Živi se stresno, smrt kosi mlade ljude, novac rastače obitelji, zavađa i najbliže. Treba se okrenuti Bitnome – Bogu, Isusu. Marija je došla da nas povede, da nas uključi u svoju školu. Isus je sam rekao da će mnogi doći s istoka i zapada, sjevera i juga, i sjesti za stol Božji, dok će prvoizabranici i prvi pozvani biti odbačeni. Milost se može i proigrati. Velika milost uključuje i veliku odgovornost. "Ne zaboraviti prvu ljubav" – poručuje i Knjiga Otkrivenja. To je moja želja i poruka svima. Ne smijemo proigrati milost i darove Božje koji su neopozivi, kako veli sveti Pavao. Vrijedi to i za nas svećenike, za sve župljane, za sve koji su Kristovi ili njegovi žele biti.

S tim mislim, svima sretan Božić i blagoslovljenu Novu godinu želim u svoje ime i u ime svega župnog osoblja.

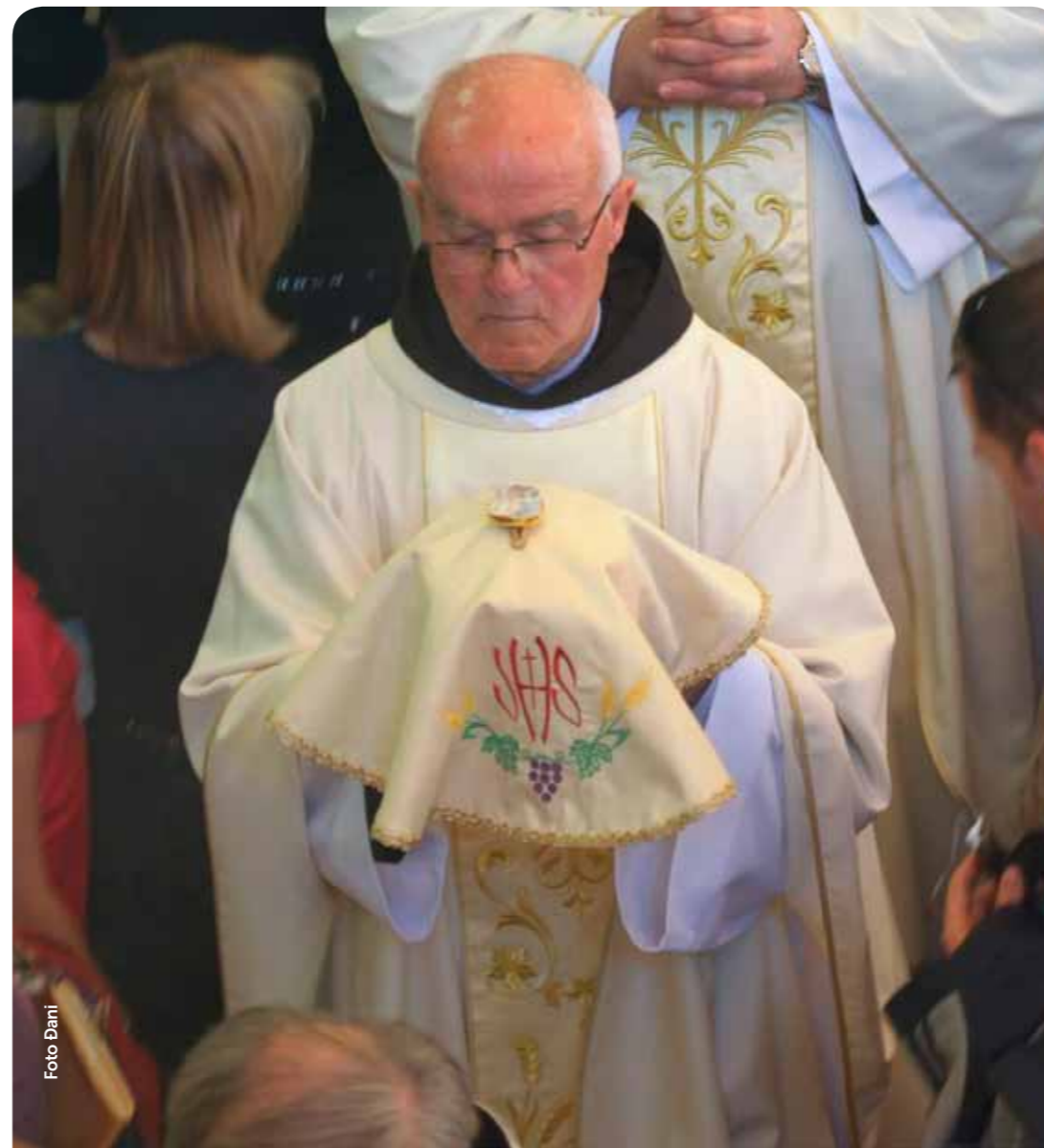

Foto Dani

Međugorje – mjesto susreta s Bogom u molitvi (X.)

Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji

Za svakoga istinskoga i osvjedočenog vjernika najvažnije je vršiti Božju volju. Potpuno izvršavanje volje Božje vodi k svetosti. Ako želimo doći u raj, pozvani smo ovdje na zemlji živjeti slično onima koji su u nebu. To znači, potrebno je sve učiniti da sve što radimo bude u skladu s voljom Božjom.

fra Petar Ljubičić

„Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji“ vrlo je važna molba. Znati što je volja Božja i svakog je trenutka u životu vršiti ne znači ništa drugo doli biti siguran da se nalaziš na putu svetosti, do konačnog postizanja vječne sreće u raju.

Naša svakidašnja molitva trebala bi biti: „Evo dolazim izvršiti volju tvoju!“ (Heb 10,9). Možemo s Isusom ponavljati: „Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo!“ (Iv 4,34). Isusov je život bio vršenje volje Očeve.

Isus je u Getsemaniju molio: „Oče, ako zbilja hoćeš, otkloni ovaj kalem od mene! Ali neka ne bude moja volja, nego tvoja!“ (Lk 22,42). Volja je našega Oca: „da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine“ (1 Tim 2,3-4). Volja je Božja „da ljubimo jedni druge, kao što je on nas ljubio!“ (Iv 13,34).

O, kako bi bilo hvale vrijedno da se češće možemo zapitati, što u ovome trenutku Otac nebeski očekuje od mene!

Božja volja

Za svakoga istinskoga i osvjedočenog vjernika najvažnije je vršiti Božju volju. Potpuno izvršavanje volje Božje vodi k svetosti. Ako želimo doći u raj, pozvani smo ovdje na zemlji živjeti slično onima koji su u nebu. To znači, potrebno je sve učiniti da sve što radimo bude u skladu s voljom Božjom.

Isus kaže: „Evo moje majke i moje braće! Jer tko god vrši volju Božju, taj mi je brat i sestra i majka!“ (Mk 3,35). „Ne će svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine! – ući u kraljevstvo nebesko, nego onaj koji vrši volju mog nebeskoga Oca“ (Mt 7,21). Božja je volja u tome da se čovjek otvori ljubavi, da dopusti da ga Bog voli. On nas neizmjerljivo voli kao svoju najdražu djecu. Od vječnosti je na nas mislio. Božja je volja da postojimo i da ove retke čitamo, da razmišljamo i da se pitamo što je volja Božja.

Pod Božjom voljom podrazumijevamo Božju vječnu odluku, naum njegova srca i njegova uma o svijetu i o nama. Božja je volja plan koji Bog ima sa svijetom! Božja je volja plan spasenja za čovječanstvo. Cilj svake Božje odluke, svake Božje zapovijedi – cilj Božje volje jest vrhunsko dobro koje čovjek može postići.

Volja je Božja poniznost u životu, postojanost u vjeri, iskrenost u riječima, pravednost u činima, milosrđe u djelima, red u čudorednim postupcima; ne činiti nepravdu, a učinjenu nepravdu podnositi, biti u miru s braćom, ljubiti Boga svim srcem, ljubiti ga jer je Otac koji nas ljubi. Božja je volja prihvatiti Isusa kao svoga brata, Spasitelja i Otku-

pitelja i sve ono što je on (Krist) činio i učio, posve prijanjati uz njegovu ljubav, odvažno i pouzdano prigrliti njegov križ ako se treba boriti za njegovo ime i njegovu čast, riječi ma očitovati postojanost kojom ga ispovijedamo, u mukama pouzdanje kojim koračamo naprijed, u smrti strpljivost kojom ćemo biti okrunjeni, to znači željeti biti Kristov subaštinik, vršiti Božje zapovijedi, ispunjavati Očevu volju. Božja je volja da sa svima živimo u miru, da ga iznad svega ljubimo zato što je Otac koji nas neizmjerljivo voli. Božja je volja sama Božja ljubav i naš istinski vrhunski život. Stvoreni smo iz ljubavi na slicu Božju. Bog želi da svi u raj dođemo. To je Božja volja za sve ljude.

Čovjek je sagriješio i tako se okrenuo protiv Boga. Bog je poslao svoga Sina. On je uzeo na sebe naše grijeh i uništio našu smrt, te uskrsnuo i tako nama omogućio novi život. Tako smo otkupljeni i spašeni. Bog je izlio Duha Svetoga na nas i učinio nas dionicima svoje naravi.

„Prema tome, volja Božja je naš vrhunski život i najbožanskije ostvarenje. To znači da biti u volji Božjoj znači biti na najsavršenijem putu, znači ići putem svjetla. Volja je Božja sigurnost u kojoj možemo naći zdravlje, slobodu i spas, dakle sve ono za čim naše srce čezne. Volja je Božja čovjekov najsavršeniji i najsigurniji prostor, najdivniji put kojim može koracati. Volja je Božja, zapravo, sve ono što želimo.

Biti u skladu s voljom Božjom znači ući u najdivniju nježnost Božju, ući u njegovu zaštitu, biti njegov miljenik. Tko je u volji Božjoj, najsavršenije spozna je prirodne zakone, zakone čovjeka, i taj može ostvariti sklad moralnih i inih zakona. Volja Božja jest Božja vječnost...

Volja Božja je svaki od nas. Prihvatiti volju Božju znači prihvatiti sebe, svoje tijelo, spolnost, osjećaje, dušu i duh. Prihvatiti volju Božju znači zavoljeti sebe i vlastiti život...

„Kad sam u volji Božjoj tada mogu prihvatiti i negativnosti: grijeh i krivicu, patnju i bolest, umiranje i nesporazume i sve što me muči u ovome svijetu, i to svjestan da je Bog od svega toga jači. Čovjek u volji Božjoj po-

bjeđuje grijeh, smrt i bolesti i stoga ih mirno može prihvatiti, svjestan da će ih Bog uništiti i izvesti ga u slobodu, mir i život“ (Tomislav Ivančić, *A vi ovako molite*, str. 105-107).

Bog je čovjeka neizmjerljivo ljubio, ali se čovjek nije otvorio toj ljubavi i nije na nju odgovorio. Tako ljubav nije ljubljena. Volja je Božja upravo u tome da se čovjek otvori ljubavi, da dopusti Bogu da ga voli.

Ništa se ne događa bez Božje volje, bez njegova dopuštenja. Ali za sve što Bog dopušta i što god želi i traži, on ima razlog, a to je ljubav kojoj je cilj naša sreća (usp. T. Ivančić, str. 108).

Volja Božja u čovjeku jest njegova savjest. Prihvaćajući ono što govori savjest, ulazimo u volju Božju. Činiti dobro, a izbjegavati zlo, to je volja Božja koja nam putem savjesti govori. Radeći protiv savjesti izlazimo iz Božje volje. Tako ćemo volju Božju najprije prepoznati pitajući što nam Bog govori u savjesti.

Kršćanska je objava volja Božja. Svaka je riječ Svetoga pisma odraz Božje volje. Božje su zapovijedi vrata kroz koja se ulazi u Božju volju, a to znači u Božju ljubav. Božja je volja da budemo dionici božanske naravi, da po praštanju budemo oslobođeni od grijeha. Božja je volja dopustiti Bogu da nas ljubi.

„Dopustiti Bogu da te voli, vrhunski je ulaz u Božju volju. Dopustiti Bogu da te usreći, dopustiti Bogu da te vodi, dopustiti Bogu da te uzme u naručje, da te čuva i štiti – to je Božja volja...

Ostvarenje volje Božje na sebi omogućuje kada vjerujemo da nas Bog voli. Tko vjeruje da ga Bog voli, može se otvoriti Božjem djelovanju i biti spašen te doveden do ispunjenja svojih želja. Dopustiti Bogu da bude prema nama nježan, da ima sućuti prema nama i da se nad nama rasplače, da nas obuču u radost i svjetlo, da nam oprašta grijeha, da za nas umre i za nas uskrsne – sve je to volja Božja“ (Tomislav Ivančić, isto, str. 109).

Naša glavna zadaća i vrhunsko pravilo jest tražiti Božju volju. Najlakše je i najsigurnije pronalazimo u molitvi. Da bismo znali je li neka odluka ispravna, potrebno je žarko i ustrajno moliti. Zato nas Isus u Očenašu uči da molimo „budi volja tvoja“. Nema ljepše ni savršenije molitve od te: budi volja tvoja! Tako bi trebala počinjati i završavati svaka naša molitva. Ako molimo kako nas Isus uči, svaka je molitva uslišana.

Izraz, *kako na nebu tako i na zemlji*, daje nam do znanja da Isus želi da se Božja volja vrši ne samo u nama nego na čitavoj zemlji, u nebu i u svemu stvorenome. Time izražavamo želju da na zemlji bude kao što je na nebu. Zapravo želimo da sve bude kako Bog želi, kako bi zemlja postala nebo. Isus je došao k nama otkupiti nas i spasiti i ovu suznu

“O kako je malo potrebno za svetost.

Dosta je u svemu ispunjavati volju Božju!”
(sv. Vinko Paulski)

dolinu u raj pretvoriti, tako da se svi osjećaju kao jedna velika obitelj.

U Očenašu molimo da Bog sa zemlje istjera grijeh i „kneza ovoga svijeta“.

Uslišana je molitva obitelji

Potkraj ožujka 2006. mlada obitelj Oguz iz švedskoga grada Vaxjo boravila je u Međugorju. Roditelji su došli zahvaliti Gospi uvjereni da su po njezinu zagovoru dobili sina Samuela.

Afram i Ramona Oguz bili su pet godina u braku i nisu imali djece. Ramonini su roditelji prije trideset godina stigli iz Turske u Švedsku. Bili su kršćani sirijsko-pravoslavne vjere i kao manjina imali su mnogo poteškoća i smetnji u toj islamskoj zemlji. Stoga su izabrali Švedsku, kršćansku zemlju.

Budući da u Švedskoj ima vrlo malo pravoslavnih vjernika, Afram i Ramona išli su na svetu Misu u katoličku crkvu. Vjerovali su da razlike između katolika i pravoslavnih i nisu tako velike te da to nije tolika prepreka za jedinstvo. Molili su i na tu nakanu.

Jedne su nedjelje nakon svete Mise čuli da netko organizira hodočašće u Međugorje. Zapravo se nisu htjeli prijaviti, ali nekoliko dana prije polaska osjećali su u svojojnutri da bi ipak trebali upitati ima li još slobodnih mjesta. Organizatorica hodočašća rekla im je da je upravo prije nekoliko sati jedan bračni par otkazao svoje putovanje te da su sada još dva mjesta slobodna. To je bilo u travnju 2004.

U Međugorju su za večernje svete Mise puni pouzdanja molili da im Bog podari dijete. Da se njegova volja ispuni, da sve bude onako kako on želi. Obećali su da će još prije prvoga rođendana svoga djeteta, u znak zahvalnosti, ponovno hodočastiti. Dok je Ramona još molila, približila joj se neka žena i rekla da za nju ima poruku. Rekla je: „Molitva vam je uslišana i rodit ćete mnogo djece.“

Poslije Mise tražili su tajanstvenu ženu, ali je nisu mogli pronaći. Sin im se rodio nekoliko sati nakon smrti pape Ivana Pavla II. Nazvali su ga Samuel, po Samuelu iz Biblije, koji je također izmljen. Zahvalno hodočašće poduzeli su tje dan prije Samuelova prvog rođendana.

Snimila Lujka Paris

Ime mu je Emanuel

Tišina se uvukla u srce noći i rasprostrla haljine nad cijelim krajem. Samo se pokoji sivo bijeli oblačak nazirao obasjan svjetlima nebeskim. Tragovi sunca već su prije nestali, tako je mjesec imao slobodne staze za svoje šetnje.

s. Lidija Glavaš

Pokoji glas ptičjeg pjeva dopirao je iz luga dok su druge dobro zatvorile kapije i vrata svojih nastambi. Mirno u snu odmaraju se kao i brojni ljudi. Tako je bivalo i ranije. Rekli bismo, ništa neobično i posebno. Ipak, dan i noć nas znaju zaskočiti.

Divni anđeoski lahor

Nježni lahor svježine šutke je išao ususret onima koji su držali svoje vjeđe visoko i nisu dali drijemežu da njima ovlada. Taj lahor bijaše nalik prijatelju koji iznosi blago iz svoje glinene posudice. Njegovi dodiri bijahu duboki i snažni da ih se nije moglo ne zamijetiti i okrenuti im svoje obraze da ih umiju i razvedre. Taj divni anđeoski lahor bješe poslan s neba. Upravo je on dojavio nazočnost malenog potoka koji je svojim žuborom, budeći život u onoj noći sna, skladao prelijepu ariju. A bijaše obasjan nebeskim zvijezdama i obgrljen mirisnim grančicama masline i oleandra. Zastati i u tišini oslušivati dijelove te predivne Božje glazbe uistinu su samo rijetki mogli učiniti. Ipak...

Tamo dalje na jednoj čistini iza gradskih zidina vatra se betlehemske pastira krijesila svojim najljepšim žarom. Razigrane noćne bubice zujice nisu je ni na trenutak ostavljale samu. Zaplesale su one svoj dugi ples da bi dočekale tajanstveni vrhunac ove noći. A dim se propinjao šireći ruke prema visinama i, stapajući se u toj ljepoti, nestajao je ljudskom oku. Bijaše to tako čudno i lijepo kao da je ondakud izišlo sunce darivajući svima osmijeh.

Užurbanost neba

Josip je išao naprijed da pronade neko sigurno sklonište gdje bi Marija mogla roditi

Isusa, Sina Božjega. Njihove korake i traženja osjećali su maleni, budni pastiri. A kako su vrata svojih štala uvijek namjerno držali otvorenima, oni su i dalje ostali mirni grijajući se uz vatru. Kao da su htjeli reći: udite slobodno jer za sve putnike, za sve hodočasnike i beskućnike u našim toplim štalama ima mjesta. Uostalom i oni su se rado sklanjali u rane zore da se zagriju zajedno sa svojim stadima. Ali nešto im bijaše pri duši sjetno i milo. U srcu ih je snažno dirnula užurbanost neba. Nisu razumijevali što se događa ove noći, ali su ustrajali u svojoj budnosti. Znali su da se njihove oči ne smiju sklopiti na počinak, zato su svoje poglede uzdizali prema nebu upravo kao i kraljevi s dalekih strana.

I svaki put kad bi pogledali nebo činilo im se kao da im se zvijezde smiješe a nebeski svjetlaci pale žarke luči. Bila je to zapravo najava za DOLAZAK. Pjesma malenih žuborila je kao njihov potočić: „Rosite nebesa, odozgor, oblaci daždite Pravednika. Neka se

rastvori zemlja da procvjeta Spasiteljem“. I kada njihova pjesma umukne ostala bi samo tiha jeka nebeskih građana. „Emanuel! Emanuel! Ime mu je Emanuel!“ Oni su se zdušno trudili naučiti melodiju nebeske pjesme.

Trenutak kad se nebo zauvijek sprijateljilo sa zemljom

Tada je na zemlji rođen Isus, Sin Božji, u jednoj trošnoj betlehemske štali. Nebo je budilo zemlju ispisujući silnu radost i poruku vojske anđela: „Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim“.

U ponoć, kad se Isus rodio, nebo se sa zemljom zauvijek sprijateljilo. On jest i ostat će do konca sviju vjekova spasenjski vez zemlje s nebom i njezin Spasitelj. Zato se pjesma malenih, koji imaju otvorena vrata, još čuje i čut će se do kraja života na zemlji: „Dan nam presveti osvanu: Dodite, narodi, poklonite se Gospodinu jer danas siđe na zemlju svjetlost velika“.

Tri dara za Maloga Isusa

Jedne tihe i mirne prosinačke večeri, dok je pucketala vatra u kaminu a djed sabrano rezbario posljednju figuricu za božićne jaslice, mali je Jirka zadivljeno promatrao sve one koje je, već dovršene, djed posložio na pod pokraj kamina, uz već postavljenu božićnu jelku: ovčice, pastire, deve, kraljeve... Dok ih je tako promatrao, a oči mu se sklupale od umora, figurice su postajale sve veće i veće, i narasle sve do prirodne veličine. Mogao se među njima kretati – i one su se kretale! Jirko se nalazio u Betlehemu, pred Isusovim jaslicama! Nije mogao vjerovati svojim očima!

U polumraku, u dnu jaslica nejasno je nazirao Mariju i Josipa, a među njima Maloga

Isusa. Novorođeno dijete je spavalo. Jirka je poželio vidjeti ga izbliza. Dok je prilazio, polako, tiho, na prstima, Mali se Isus probudio i pogledao ga svojim milim i blagim pogledom. Jirka se rastužio...

– Zašto si tužan? – upita Mali Isus. – Kad ja slavim rođendan, gosti mi uvijek nešto donesu, a ja sam došao nespreman i nisam ti ništa donio! – odgovori Jirka. – A želiš li mi uopće nešto dati? – odvrati Mali Isus. Sav rumen od veselja, Jirka promuća: – Štoga hoćeš, sve što imam! – Želio bih da mi pokloniš tri stvari – veli mu Isus. – Hoćeš moj novi zimski kaputić, električnu željeznicu i sli-kovnicu? – Ne – odgovori Isus – te mi stva-

Uvijek mi donesi ono za što ti ljudi kažu da je nedovoljno, nedostatno, manjkavo, oskudno.

ri ne trebaju. Nisam za to došao na zemlju. Želio bih da mi daruješ nešto drugo. – A što to? – upita Jirka sav u čudu. – Daj mi svoju zadnju školsku zadaću – reče Mali Isus posve tiho, tako da nitko osim Jirke nije mogao čuti. Jirka je bilo neugodno. Prišao je Isusu i rekao mu na uho: – Isuse, učitelj je tu zadaću ocijenio s „nedovoljan“. – Upravo zato je hoću – odvrati Isus. – Ali zašto? – navaljivao je Jirka. Isus mu objasni: – Uvijek mi donesi ono za što ti ljudi kažu da je nedovoljno, nedostatno, manjkavo, oskudno. Obećavaš? – Da – odgovori Jirka zbudjeno.

– Htio bih još jedan dar – nastavi Mali Isus. Jirka se pitao što bi to sada moglo biti... – Daj mi svoju šalicu za mlijeko! – zatraži Mali Isus. – Pa nju sam jutros razbio – odvrati Jirka posve zbudjeno. – Uvijek mi donesi ono što si u životu pokvario. Ja ću to popraviti. Hoćeš li? – upita Mali Isus uz smijeh. – To nije tako lako, Isuse. Ne volim pokazivati stvari koje sam uništio ili pokvario, pa čak ni tebi. Morat ćeš mi pomoći... – reče Jirka, razoružan Isusovim osmijehom.

– Imam i treću želju – kaže mu Mali Isus. – Daj mi ono što si jutros rekao mami kada je pitala kako se razbila šalica za mlijeko. Jirka položi glavu na Isusove jaslice i počne plakati. Od suza nije mogao ni govoriti. Na jedvite jade uspio je promucati: – Rekao sam mami da mi je šalica ispala iz ruke, a zapravo sam je namjerno bacio jer sam se ljutio...

– Dragi moj Jirka – reče mu Mali Isus – svoje laži, svoj prkos, svoje pogreške, sve svoje gluposti uvijek donesi meni. Ja ću ti pomoći da započneš uvijek iznova. Vodit ću te za ruku i pokazat ću ti put. Hoćeš li primiti taj dar koji ja želim tebi dati za svoj rođendan? Dok je prema Malom Isusu pružao svoje ruke, Jirkine suzne oči govorile su DA.

Bilo je već kasno, vrijeme za spavanje. Na slami pokraj Maloga Isusa bilo je mjesta. Marijine oči Jirku su pitale: želiš li ostati s nama?

(Obradila i prevela Lidija Paris)

Prekinuta šutnja noći

U božićno otajstvo snažno se uklapa i slika noći. Evanđelist Luka nam na poseban način govori o jednoj običnoj noći u kojoj se dogodio toliko neobičan preokret za čovjeka, o noći u kojoj se na rubu grada začuo plač djeteta koje će svojim pojavkom izmijeniti ljudsku povijest. Sam Bog je probio šutnju ove betlehemske noći i rukama djeteta posvema zagrljio našu ljudskost. Od tada ni jedna naša noć, ma kako mračna i zastrašujuća bila, ne ostavlja nas u beznađu i očaju. Bog svojim dolaskom unosi svjetlo i u najcrnju ljudsku noć i preporuča je. Probija najtežu šutnju radosnim navještajem novoga života. To je poruka Božića i za nas danas. Sada.

s. Dominika Anić

Luka evanđelist nas izvješćuje da je nebo svojom vedrinom zakrnilo pastire koji su na poljima bdjeli kod svojih stada. Slika pastira jako je važna i neizostavno ide uz blagdan Božića. Pastiri su ljudi koji brižno paze na one koji su im povjereni. U povijesti Izraela pastirima su nazivani ljudi posebno od Boga izabrani da vode narod, da se za njega brinu i bdiju nad njegovom sigurnošću. Zanimljiv je detalj koji Luka bilježi – da su pod vedrim nebom čuvali svoja stada. Vrlo važna je ova vedrina. Kad je vedro nebo, onda se sve može vidjeti, sve je jasno. Onda se čovjek može osloboditi tjeskobe i straha koji ga opsjedaju i nameću mu dodatnu zabrinutost za povjerenost stada, kao i za njegov vlastiti život. Kad je vedrina u čovjeku, on tu vedrinu života širi oko sebe, ne može je za sebe zadržati, ona se nužno prelijeva na druge, bogati ih i razveseljuje.

Vedrina o kojoj nam govori evanđelist Luka i u kojoj su bili pastiri omogućila im

je osluškivanje noći. U stavu opuštenosti i osluškivanja mogli su čuti pjesmu anđela i vidjeti sjaj neobične zvijezde. Vedrina im je omogućila da i jedan drugoga jasno vide, premda je bila noć. Oni su bili kadri biti svjedocima rađanja božanskog Djeteta jer su bili u dodiru s prirodom, bdjeli su dok su drugi spavali. I u toj budnosti i vedrini otkriva im se tajna noći. Oni posvema ulaze u nju i bivaju prvim svjedocima ljubavi Božje darovane čovjeku, Božjega očovječenja na zemlji. Pastire se smatra mudrim ljudima koji su posebno nadareni za ljubav. Zato su mnoge pastirske pjesme ujedno i najljepše pjesme ljubavi. Dolazile su iz čistog iskustva, druženja s najprirodnijim, iz dubokog i čistog osluškivanja vedrine noći u sebi i iznad sebe. Pastiri nam mogu biti učiteljima u onome što je uistinu bitno. Biti prirodan, u dodiru sa svojom dušom. Duboko osluškivati disanje svoje vlastite „noći“ i tišine koja nas dovodi u po-

Ondje gdje su ljudi, ondje se rađa Bog. On se rađa u našim odnosima. Način na koji se ti odnosi među nama ostvaruju, odaslat će vidljivu poruku – je li se Bog rodio među nama, jesmo li pristali biti zagrljeni tom tajnom ili ne. Je li Bog Emanuel – s nama Bog ili smo ga ponovno protjerali u nekakve rubne prostore naših života da nam ne smeta svojom prisutnošću.

Kad Bog uđe u ljudski život onda nije moguće ostati kod starih slika i ma koliko lijepo bile, nije ih moguće zadržati. One, jednostavno, nestaju i blijede u trenutačnom strahu i privlačnosti novoga, neizvjesnog. Ali kad strah biva zamijenjen povjerenjem, onda sve postaje jasnije, onda je radost potpuna, jer nas u našoj najdubljoj dubini dodiruje tajna Božje dobrote za svakoga osobno.

sjed tajne, tajne o našem životu i životima onih koji su nam dragi, s kojima dijelimo svoj svagdan i životni put.

Izvan grada

Pastiri su živjeli izvan grada, i kao takvi od nekih „pobožnih“ smatrani su manje vrijednima jer nisu u žiži događanja, nisu izravni kreatori dnevnih politika ni dionici ljudskih interesa, koji su najčešće sitni i prolazni, a često i porazni za ljudskost. Dok mnogi s prezirom gledaju na njihov život, oni imaju iskustvo tajne koju drugi tek naslućuju. Oni koje nazivaju rubnima postaju iskusnici onoga što je bitno, duboko božansko. Bog preko svoga anđela unosi svjetlo u njihovu pastirsku noć i preobražava njihov strah u potrebu svjedočenja Božje prisutnosti i blizine. Oni su čuli blagovijest, veliku radost za sav narod. Za sav narod. I za one kojima nije bilo dano čuti, i za one koji su bukom svijeta zatisnuli svoje uši, i za one koji se u gradskim vrevama guše od besmisla i gluposti, od bolesnih međuljudskih odnosa i nepodnošljivosti svake vrste. Trenutačni strah koji pastiri doživljavaju otvara ih za božanski događaj, koji nadilazi obzor njihova zvanja. Strah se odmah preobražava u povjerenje, jer Bog je posve drugačiji od ljudskih zamišljanja i slika.

Kad Bog uđe u ljudski život, onda nije moguće ostati kod starih slika, i ma koliko lijepo bile, nije ih moguće zadržati. One, jednostavno, nestaju i blijede u trenutačnom strahu i privlačnosti novoga, neizvjesnoga. Ali kad strah biva zamijenjen povjerenjem, onda sve postaje jasnije, onda je radost potpuna, jer nas u našoj najdubljoj dubini dodiruje tajna Božje dobrote, svakoga osobno.

Postoje područja u našim ljudskim životima koja uporno guramo na rub, kojima se ne bavimo ozbiljno, koja možda i zanema-

rujemo ili ih pokušavamo istisnuti. No ona su nam važna. Baš tu, u te naše rubne dijelove, želi prodrijeti vedrina neba, baš tu anđeo navjestitelj želi probiti šutnju noći i ući s nevjerojatnom porukom istine o spasenju čovjeka.

Susret neba i zemlje

Susret anđela i pastira se proširuje – to postaje susret neba i zemlje, koji se događa u Isusovu rođenju. Nad pastirima koji stoje čvrsto na zemlji, uza svoja stada, otvara se nebo i pjesmi radosti se pridružuje cijela nebeska vojska. Otvoreno nebo „zemljanim“ je pastirima znak susreta, srastanja nebeske i zemaljske stvarnosti. Tu više nema granica što se tiče Boga. On je jednom zauvijek ušao u rizik zagrljaja s čovjekom. Jedino čovjek može postavljati granicu sa svoje strane, otimati se i bježati iz toga zagrljaja. Bog to ne čini nikada. Nebo za čovjeka uvijek i zauvijek ostaje otvoreno. Tu emocionalnu dubinu ne mogu zasjeniti sve naše ljudske plitkoće. Mir koji se rasprostire u ovom zagrljaju poziva nas da živimo božićno, da Boga donosimo jedni drugima, u svojim međusobnim susretima. Ali ne na silu i površno, nego da uistinu dopustimo da mir uđe u naša srca, u naše odnose, naše obitelji, zajednice...

Ondje gdje su ljudi, ondje se rađa Bog. On se rađa u našim odnosima. Način na koji se ti odnosi među nama ostvaruju, odaslat će vidljivu poruku – je li se Bog rodio među nama, jesmo li pristali biti zagrljeni tom tajnom ili ne. Je li Bog Emanuel – s nama Bog ili smo ga ponovno protjerali u nekakve rubne prostore svojih života da nam ne smeta svojom prisutnošću. Da ne remeti našu osrednjost, da nas ne podsjeća na naše božansko podrijetlo a time i poziva na promjenu života i zauzetost oko zdravlja i zrelih odnosa među nama.

U Gospinoj školi ljubavi

Ljubav koja te ljubi darovana je bez uvjeta. Ona ne traži od tebe ništa osim da joj dopustiš da te ljubi. Ne dopusti da te umori ljudska ograničena i uvjetna ljubav, nego poskoči od radosti i pjevaj! Ova ljubav ne treba tvoj popravak da te mogne ljubiti, nego te ljubi da se možeš popraviti i nastaviti rasti do punine za kojom ti srce čezne.

fra Slavko Barbarić

Evo ti Majke

Biti u školi u kojoj se uči ljubav znači biti u najljepšoj školi. Tko je kod Majke nalazi se u školi ljubavi, a tko želi biti u školi ljubavi bezuvjetno mora biti s Majkom. Vidioci, župna zajednica u Međugorju, hodočasnici sa svih strana svijeta, molitvene skupine, zajednice, pojedinci pa i cijela Crkva nalaze se s Majkom Kristovom, s Majkom Crkve, s Majkom svih majki, svih očeva, sve djece, s Majkom svih ljudi upravo u toj školi, školi ljubavi. Ovdje smo svi u školi s Majkom, koja nas je u svojoj vjernoj ljubavi prihvatila, sudjelujući s ljubavlju u smrti svoga Sina. Dok je njezin Sin umirao na križu, srca razderana od boli ona je čula ove riječi: „Evo ti sina!“ U tu oporuku umirućeg Sina koji završava svoj zemaljski život, uključeni su svi ljudski sinovi do kraja svijeta. Prihvaćajući smrt svoga Jedinca, koju On podnosi za spas svijeta, Majka nije ostala bez svoga Jedinca, nego je s ljubavlju i boli otvorila srce za svu ljudsku djecu i postala Majkom svih. Ovaj put smrt nije uništila ni život, ni sinovstvo ni majčinstvo, nego ih je neizmerno proširila!

Samo je ljubavi moguće u trenutku smrti roditi život, trenutke žalosti pretvoriti u radost, prolaznost pretvoriti u neprolaznost, osamljenost u zajedništvo nebrojenih. Ljubavi je sve moguće. Ona pretvara vremenitost u vječnost, a u svakoj osobi prepoznaje osobu ljubljenoga i sve okreće na dobro.

Živjeti s tom Majkom, biti joj posvećen, odan i predan i biti istodobno njezin učenik, veliki je dar i milost. Marija je majka i učiteljica Kristova, i to želi biti svima. Ona se prva napojila iz vrela božanske ljubavi i postala Majkom ljubavi. Ona želi svako svoje dijete s ljubavlju voditi do istog izvora ljubavi, koji je uvjet za život. Jer, kao što naš tjelesni opstanak ovisi o našem odnosu sa suncem, tako i tjelesni i duhovni opstanak ovisi o našem odnosu s vječnom Ljubavlju. U slučaju potpunoga prekida svake veze sa suncem, sve što postoji pretvorilo bi se u mrak, led, vječnu smrt. Tako isto udaljevanje od izvora Ljubavi prijeti svijetu potpunim uništenjem. Marija je Majka ljubavi i života. Ona pozna-

je put i uvjete. Ona je nazočna i djelatna. Želi sve voditi k životu.

„Zašto si tako lijepa?“

Jelena Vasilj, djevojka s mističnim iskustvom nutarnjeg govora, sva zadivljena ljepotom Majke koju joj bi dopušteno doživjeti, radona i ushićena, postavlja pitanje koje bi svako dijete postavilo svojoj majci: „Gospo, zašto si tako lijepa?“ Uz blagi osmijeh, Gospa odgovara: „Lijepa sam jer ljubim. Ako želite biti lijepi, ljubite!“

Ljudsko srce bez iznimke teži za ljepotom. Ljepota ga usređuje, smiruje, oplemenjuje, čini boljim i ispunja puninom života. Ljepota izgrađuje ljudsko srce, kao što ga rugoba uništava pa je se boji, dok za ljubavlju čezne. To je duboki razlog što je svijet neumoran u traženju ljepote. Svakako nije riječ samo o izvanjskoj ljepoti, nego o nečemu znatno dubljem. Riječ je o ljepoti koja se očituje u majčinskoj, očinskoj, sestrijskoj, djetinjoj, prijateljskoj ljubavi. Riječ je također o ljepoti međuljudskih odnosa, o ljepoti zajedništva te o ljepoti stvaranja i ljudskoga stvaranja. Sjetimo se da za majčinsku ljubav nema ružna djeteta koje bi trebalo odbaciti. Sva su djeca stoga lijepa, i svako dijete prihvaća svoju majku kao najljepšu. To je istina, jer je za svaku majku njezino dijete nešto najljepše, a svako je ljudsko stvorenje lijepo, jer je dijete i onda kad odraste. Stoga su svi ljudi lijepi i dostojni ljubavi. Mi smo, dakle, u sebi lijepi, a također i drugi, no upravo zbog toga navire pitanje: Zašto onda ima toliko nesretnih ljudi i toliko uvjeta našeg prihvaćanja drugog, kad je već jasno i očito da smo jedni drugima lijepi i jedni s drugima sretni?! Odgovor nam se nameće u našem odnosu i čežnji za ljubavlju. Ni godine, ni starost, ni bolest niti išta na ovome svijetu ne mogu ugroziti našu ljepotu. Lijepi smo, jer smo ljubljena djeca najljepše Majke. Drugi će nam postajati iz dana u dan sve ljepši, a i mi drugima, onoliko koliko bude sazrijevala naša ljubav.

Kada biste znali...

Biti ljubljen i sposoban za ljubav znači pronaći smisao i radost za život, neovisno od

svih drugih životnih okolnosti. Tko je ljubljen, život mu je ispunjen smislom, i tko ljubi, ostvaruje potpuno svoj život. Što je ljubav veća, predanija, povjerljivija, što je bliža svome potpunom sadržaju, to je život lakši i ljepši.

Vidioci su prenijeli i sljedeće Gospine riječi: „Draga djeco, kada biste znali koliko vas ljubim, skakali biste od radosti!“

Duboki doživljaj spoznaje da smo ljubljeni i da ljubimo povezan je sa svim što doživljavamo i kako nešto doživljavamo. Današnji

čovjek često je umoran, i to ne samo tjelesno, jer to nikad nije tolika poteškoća, kolika je poteškoća kad je čovjek umoran od života. Taj je umor opet u dubokoj svezi s nedostatkom ljubavi prema drugima i sigurnosti koja dolazi od ljubavi drugih prema nama. Nadvladati umor koji umara jest želja svakog umorna čovjeka. Ima, međutim, i slučajeva kad je čovjek toliko umoran od života da više ne želi ni odmor. Tada nastupa prekid sa životom.

Stoga najdublji odmor pruža ljubav, te se njime nadvladavaju svi umori, a životni tereći i križevi postaju laki. Lako se živi i lako se umire. Ni zdravlje ni bolest ne mogu ugroziti onoga koji ljubi i zna da je ljubljen. Uspjeh ne uzoholjuje, neuspjeh ne tjera u očaj, kad je duša odmorna po ljubavi. Stoga, sjeti se da si ljubljen toliko, da ti srce sada može zaigrati od sreće. Sjeti se da si ljubljen i nestat će životnog umora. Radovat ćeš se svemu stvorenom i svakom čovjeku. Ljubav koja te ljubi darovana je bez uvjeta. Ona ne traži od tebe ništa osim da joj dopustiš da te ljubi. Ne dopusti da te umori ljudska ograničena i uvjet-

Duboki doživljaj spoznaje da smo ljubljeni i da ljubimo povezan je sa svim što doživljavamo i kako nešto doživljavamo. Današnji čovjek često je umoran, i to ne samo tjelesno, jer to nikad nije tolika poteškoća, kolika je poteškoća kad je čovjek umoran od života. Taj je umor opet u dubokoj svezi s nedostatkom ljubavi prema drugima i sigurnosti koja dolazi od ljubavi drugih prema nama.

na ljubav, nego poskoči od radosti i pjevaj! Ova ljubav ne čeka tvoj popravak da te mogne ljubiti, nego te ljubi da se možeš popraviti i nastaviti rasti do punine za kojom ti srce čezne. Ljudi najčešće čekaju, svi osim majke, da budeš onakav kakvog te oni žele da bi te mogli ljubiti. Ovdje nije tako! Čim se otvoriš ovoj ljubavi, ljudi će oko tebe biti sretni, ra-

dosni, mirni, sposobni za život.

Pomoli se da mogneš svakom čovjeku reći i to pokazati: da svatko poskoči od radosti jer ga ljubiš. Imamo za to dovoljno razloga i veliku pomoć. Bog nam po Mariji poručuje: „Kada biste znali koliko vas ljubim, skakali biste od radosti!“

(Iz knjige „U školi ljubavi“)

Marijo, hvala Ti

Marijo, hvala Ti, jer si rekla da nas neizmerno ljubiš i da se ne ćeš s nama umoriti.

Hvala Ti Kraljice Mira, jer će po tebi nemirni svijet naći snage i izmiriti se i slaviti Boga, koji sve okreće na dobro.

Na Tvoj zagovor neka se svi sukobi, nesporazumi, svađe i ratovi pretvore u zajedništvo; neka sve rane budu izliječene, svi žalosni utješeni, svi nemirni smireni, svi obeznađeni otvore srce nadi, a u radosti i miru mogremo s tobom danas i uvijek veličati Gospodina.

fra Slavko Barbarić

Imajte vjeru u snagu blagoslova

Crkvena liturgija poznaje mnoštvo blagoslova za narod, za Boga, za stvari, blagoslova nadahnutih Svetim pismom. Primiče se božićno vrijeme kad se blagoslivljaju obitelji, stanovi, kuće. Kako su mi živo u sjećanju iz djetinjstva blagoslovi polja, kad se škropilo njive, vinograde, usjeve... Ili škropljenje kuće i prostora oko kuće subotom navečer.

don Mirko Barbarić, sdb

Premda ne radim izravno u pastoru, u posljednje vrijeme sve više vjernika zaželi blagoslov ne samo vode, soli, svijeća, predmeta... nego i prostora. Na potonji – blagoslov prostora – ovdje se želim posebno osvrnuti. Na to me nekada neka svježja iskustva i svjedočenja ljudi koja ovdje neću potanko opisivati. Zasebna je to tema. Želim posvjedočiti snagu i nužnost blagoslova prostora u kojima „dišemo“.

Blagoslivljajte – na to ste pozvani

Petar, apostol, piše nam u svojoj poslanici da je poziv svakog kršćanina – da blagoslivlja: „Blagoslivljajte jer ste na to pozvani – da baštinite blagoslov“. Izvor blagoslova, kaže crkveni obrednik, sami je Bog. On je i ishodište, on je izvor. Tako je blagoslov sami Bog koji se dijele ljudima i zemlji. „Krist je najveći Očev blagoslov“ – kaže obrednik. A ovdje se zapitajmo:

Što znači riječ „blagoslivljati“?

Blagoslivljati znači blago govoriti (staroslavenski slovo = riječ), izgovarati uspjeh u nečiji život, izgovarati sreću, zdravlje, život, pobjedu u nečiji život. Kad izgovoriš riječi blagoslova, onda one žive i imaju moć utjecati na čovjekov život. Latinska riječ „benedicere“ izriče da se govorom daruje neko dobro.

Blagoslivljati, nadalje, znači: svu Božju snagu, Božju ljubav i dobrotu usmjeriti na nečiji život, ili na neku osobu ili okolnost, na prostor. To onda mora ispasti najbolje! Zato je jako važno blagoslivljati!

Koga i što možemo blagoslivljati?

Sve oko sebe: Boga, osobe, ljude, stvari, djelatnosti, svoju župu, školu, općinu, gradove, svoj narod, okolnosti. Najprije moramo blagoslivljati Boga! Zašto? Njemu ništa ne treba! Ta, on je savršen! Boga moramo blagoslivljati zato jer ćemo zauzvrat sami postati blagoslovljeni! Psalm 103. govori nam o razlozima zbog kojih trebamo blagoslivljati Boga: „Blagoslivljaj, dušo moja, Gospodina

i sve što je u meni – blagoslivljaj sveto ime Njegovo!“ Možemo blagoslivljati ljude – i neprijatelje – tj. one koji nam zlo čine.

Možeš blagoslivljati svoju kuću – da u njoj bude sreća, mir, zdravlje, razumijevanje i pomaganje. Možeš blagoslivljati svoje mjesto i prostor – da funkcioniraju onako kako Bog želi, da sve ono negativno i bolesno bude uništeno, da se izgrađuje pozitivno ozračje u kojem će cvjetati pošten život, gdje će ljudi biti zadovoljni, razumjeti jedni druge, gdje će se ljudi poštovati i pomagati. I ti možeš blagoslivljati sve ljude kojima želiš sreću i uspjeh. Možeš blagoslivljati svoga bračnog druga, svoju obitelj. Možeš blagoslivljati ljude koji su na vlasti, svoju vladu: da Bog promijeni njihova srca, da svoju službu obavljaju na najpošteniji i najčasniji način – u korist svoga naroda. Možeš blagoslivljati svoje nepovoljne okolnosti – i Bog ih po tvojoj molitvi okreće na dobro!

Kakva je snaga blagoslova?

Golema je snaga blagoslivljanja! Njime okolnosti, pojedine ljude i situacije stavljaj pod moćnu silu Božju. Ma u kakvoj se teškoj situaciji našao, nemoj dopustiti da upadneš u ogorčenje, zle misli, pesimizam, malodušnost. Nemoj proklinjati! Blagoslivljaj i očekuj da će Bog izvesti dobro iz svih situacija. On ima svemoćnu snagu. Oslobodi tu Božju snagu blagoslivljanjem!

Golema je snaga blagoslova! To je zato jer svu silu usmjerujemo na neku situaciju ili prostore ili na neke ljude – i to se mora izvršiti dobro. Ne može biti drukčije! Svatko može blagoslivljati okolnosti koje su za njega nepovoljne i koje mu donose teškoće. Ako ustraješ u blagoslivljanju, stvari će se početi mijenjati nabolje.

Zašto je važno blagoslivljati i prostore?

Možemo li prostore opteretiti? Možemo, i te kako! Mogu biti kontaminirani negativnim, zlim silama. Kada u svoju kuću ili stan, pri-

Snimila Lidija Paris

mjerice, unesemo videozapise ili audiozapise na nosačima slike ili zvuka, na njima se ne vidi nikakva slika, niti se čuje ikakav zvuk, što ne znači da ih nema. Oni su skriveni na magnetskim zapisima koje posebni aparati zapisuju, očitavaju i brišu. Ako, npr., po predmetima nevidljiva sila topline i hladnoće može ući u naš stan, kuću, zar ne mogu sile zla – magije, proklinjanja, psovke i bijesa – ući čak i preko darova? Izmučeni zlom, ljudi svašta čine. „Ustima blagoslivlju, a u srcu proklinju“ (Ps 62,5). U celofan sa skupocjenim darom ponekad se „umotavaju“ zle misli. Zato treba blagosloviti sve što unosimo u kuću. Sve što primamo.

Kao što obične *nevidljive prirodne sile* (zvuk i slika, hladnoća i toplina) mogu biti utisnute u predmete, tako ih i *duhovne sile* mogu zaposjesti. Što je od tijela zabilježeno, briše se tijelom, prikladnim aparatima, a duha izgoni samo jači duh.

Ako su neki prostori ili stvari u njima okuženi zlom po nečijem grijehu, ako su se zlodusi domogli vlasti nad njima, onda se zla vlast ničim drugim ne može otjerati nego Božjom silom i Božjom vlašću, to jest blagoslovom, blagoslovom riječi koja izvire iz Ljubavi. Ona izvire iz Božjeg Duha pa u sebi nosi Stvoriteljevu nepobjedivost koja pred sobom izgoni svako zlo, sve obnavlja i vraća u blaženstvo izvorne naravi.

Mnogi su mi ljudi svjedočili da su prepoznali zamke zla u neblagoslovljenim stvarima, prostorima ovoga svijeta. Tek blagoslov s vjerom istjerao je sve zle sile i nanovo prostore ispunio mirom, i prestale su neke nevolje. Prostor ili stvar što ih blagoslivljam ponovno bivaju ispunjeni mirom.

Prostore zacijeliti – duhovne „čvorove“ prostora odvezati

Zašto baš o ovome govoriti? Jer je potrebno prostore u kojima živimo iscijeliti i ispuniti ljubavlju i blagoslovom. I činiti to svaki dan, jer svaki grijeh narušava prostor. Opterećuje ga. Kako će Božji duh boraviti u prostorima u kojima boravi grijeh? On, doduše, dolazi i stiže sa svetim osobama, s onima koji mole, ali te će se osobe u tom prostoru osjećati posebno neugodno, posebno prazno, posebno trulo. Ovisno o njihovoj otvorenosti, one će razumjeti o čemu sada pišem. Potrebno je o ovom učiti, a sve u svrhu većeg prebivanja u Bogu i postizanja njegova mira u srcu svakoga od nas. Ovo znanje povećava spoznavanje i nas samih. Blagoslovnom molitvom štiti se i prostore.

Božji Duh i njegova prisutnost sve obnavlja. Kad je Duh prisutan u nekom prostoru, to se itekako dobro osjeti. I želje Duha su znane, kao što su znane i želje tijela. Duh napreduje i raste i donosi mir u prostor, donosi raspoložnost i mijenja srce svakoga čovjeka. Baš svakoga. Zato je nekim ljudima teško boraviti u prostoru punom Duha.

Kako se prostor puni Duhom? Kako? Blagoslovom prostora i molitvom. Molitva je prva koja utječe na prostor i donosi preobrazbu, početak promjene. Molitva – **BLAGOSLOVNA MOLITVA** – utječe na sve, jer Boga zaziva u sam prostor. Njega poziva u goste. Blagoslov je onaj koji krši mnoge uvjete i trenutne grijeha i zgrčenja prostora koja su nastala grijehom. Blagoslov sve to briše i donosi mir i radost, postojanost onima koji do tada nisu bili postojani u svome ponaša-

nju. Posebni blagoslovi ili egzorcizmi razrješavaju prostor od „čvorova“ koji su nastali na tome mjestu, u tom prostoru. Riječ je o duhovnim čvorovima. Ti čvorovi nastaju i bivažu vezani na mnogo mjesta, kao bombe pred prsnucem, i svaki koji stane na krivo mjesto biva pogođen. Postoje oni čvorovi koji su stisnuti i koji se ne daju tako lako otvoriti, a postoje i oni manje stegnuti. Iz onih koji su manje stegnuti izlaze mnoge manifestacije u prostoru. Ono što je u njima time se pokazuje i razotkriva, bez obzira na to o čemu je riječ. Do čvrsto stegnutih čvorova teško je doprijeti jer iza sebe ostavljaju težinu, surovost, bez ikakvih manifestacija, i ostavljaju velike posljedice na sam prostor i one koji borave u njemu. Za njih je potrebno najviše molitve. Nijedan prostor u početku nije bio zgrčen. On je to postao **slobodnom voljom** mnogih ljudi, živih ili u vječnom počivalištu. Postupak odvezivanja i oslobađanja je težak. Nosi sa sobom mnogo muke i žrtve. A toliki su prostori ranjeni na ovoj zemlji. Toliki prostori. Umjesto da se pune Duhom Svetim, Duhom Božjim i njegovom prisutnošću, oni su ranjeni. I te prostore potrebno je zacijeliti.

Slobodna volja i prostor

Gospodin je svakome dao slobodnu volju prema kojoj odlučuje što će učiniti. Ta slobodna volja relevantan je pojam koji čovjeku daje mogućnost izbora. I ti, kao biće, doista biraš. Sam Bog zna kamo vodi jedna, a kamo druga odluka, kamo idu i kamo će te dovesti. Uvijek, kao brižni i „ljubomorni“ Bog koji traga za ljubavlju u čovjeku, on ima svoju volju za čovjeka. On zna što je bolje za njega i njemu je stalo da se njegova volja ispuni, ali ne može protiv volje čovječje. I zato zapravo uvođi mnogo intervencija i stanja kako bi one koji su odabrali drugačije opet doveo na svoj put. Zato premrežava one koje možda nije ni mislio premrežiti. A ipak to čini. Na dobro svijui nas. I to je dobro. To čini za naš boljitak.

Sve blagoslivljajte

Kršćanski je život neprestana aktivnost, unutarinja budnost prije svega, trajno razlikovanje duhova, svakidašnje odricanje od zla, trajno ispovijedanje vjere, trajno žrtvovanje sebe da bi se postigle i ukorijenile sve te krjeposti što ih evanđelje nameće kao životni poziv – svetost u mnogim napastima. Gospodin obećava da će one koji vjeruju pratiti sljedeća čudesa: „Pomoću mog imena izgonit će zle duhove...“ (Mk 16,17-18).

Vlast Zloga traje od prvotnog grijeha sve do Krista, u kojemu je Bog izlio oprostjenje i milosrđe na one koji ljube Krista i na sve ono što Kristu po njima pripada. Zato kršćanin treba u **ime Isusovo sve blagoslivljati**. Zato

sve stvorenje ustrajno iščekuje objavljenje sinova Božjih (Rim 8,19), jer oni sve stvorenje blagoslovom izbavljaju iz ropstva ispraznosti!

Vrijeme žestoke borbe je tu i kao da dolazi sve više. Zli nasrće na ljudske duše i prostore. Zato se trebamo ispuniti Božjom snagom i imati otvoreno srce za ovaj duhovni boj, imati srce otvoreno Bogu i zaštiti koja dolazi od Njega. Svi kršćanici u vjeri, po daru Duha Svetoga imaju pravo u Božje ime blagoslivljati. Sila Božjeg blagoslova silazi na sve što blagoslivljamo. Naša grješnost može biti zaprijetka da Bog ne sluša našu riječ sve dok se ne vratimo u stanje milosti, tako da riječi naše blagoslovne molitve ne prati uvijek i Božji blagoslov. Zaprijetka je grijeh u srcu. Zato je najsigurniji blagoslov kad ga izvrši svećenik. Iako i sam grješnik – ta čovjek je, griješi i ispovijeda se – on blagoslivlja po služanju Crkve, po Branitelju, Duhu Svetom koji je uvijek bezgrješan. Dakle, želimo li blagoslov kojem naša grješnost ne može nauditi, neka to blagoslovi službenik Crkve. Stoga su vjernici pozvani da mole za one koji ih blagoslivljaju svake nedjelje s oltara – za svoje svećenike – da ih Isusova ruka blagoslivlja, kako bi Kristovim križem čistili i vjernike i prostore, kad je to potrebno.

Nužno je obnovljati vjeru u snagu blagoslova. Pitati se koliko smo svjesni **DA SE SVIJET MIJENJA KAD GOSPODNJA RUKA BLAGOSLIVLJE, DA TI ZLI NIŠTA NE MOŽE, JER BOG JE UZ TEBE. IDE PRED TOBOM I SVOJOM SNAGOM I TVOJIM MOLITVAMA ČISTI SVE PROSTORE OD SVIH SOTONSKIH ZAGAĐENOSTI**. U tom Očevu blagoslovu „zapakirani“ su milosni darovi Duha Svetoga, a zli duh ne može nasrtati tamo gdje je Duh Sveti izlio svoje darove. Umuknut će pred blagoslovnim molitvama. Stoga je kršćanin pozvan da bude svjedok čudesne moći Božjeg blagoslova na sebi i u prostorima kojima hodi, da blagoslivlja u Božje ime sebe i svijet oko sebe, da bude nositelj moćnog Božjeg blagoslova uvijek i na svakom mjestu. I tako ulazi i živi u **ZAŠTIĆENOM PROSTORU**.

Blagoslovom, zapravo, sve predajemo Kristu jer je On mir naš (Ef 2,14). I k tome, kad se prizove zaštita blagoslovljene među ženama, Kraljice Mira, Pomoćnice kršćana, onda blagoslovljena djecu Božju, s kojima Bog ima Savez, taj Savez štiti još jače svojim blagoslovom.

Znam, ovo učenje i ovo znanje mnogo je drugačije od onoga što učiš za razne ispite. A ipak, neka ti ne prođe dan a da nisi bar nekoga i nešto blagoslovio! Neka blaga sila Božje ljubavi ispuni tvoj dom, prostore kojima hodiš, da ti po Božjoj prisutnosti sve bude na blagoslov!

Siječanj

N 1 NOVA GODINA, MARIJA BOGORODICA
 P 2 Bazilije Veliki i Grgur Nazijanski
 U 3 Ime Isusovo; Geneveva
 S 4 Bl. Andela Folinjska
 Č 5 Eduard; Emilijana
 P 6 **BOGOJAVLJENJE - Sv. tri kralja**
 S 7 Rajmund Penjaforski; Rajko
N 8 KRŠTENJE ISUSOVO
 P 9 Adrijan; Julijan i dr.; Erhard
 U 10 Agaton; Dobroslav; Dobriša; Grgur
 S 11 Higini; Honorata; Časlav; Ratko
 Č 12 Benedikt; Bernard; Ernest; Tatjana
 P 13 Agricije; Hilarije; Radovan; bl. Juta
 S 14 Feliks; Srećko; Malahija
N 15 2. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 16 Berard; Honorat; Marcel I.
 U 17 Antun, opat; Jolanda; Ljubica
 S 18 Faustina i Liberata; Margareta
 Č 19 Germanik; Kanut; Mario i Marta
 P 20 Fabijan; Neofit Sebastijan
 S 21 Agneza; Janja, Neža Publje
N 22 3. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 23 Emerencijana; Ema; Ildefons
 U 24 Euzebija; Ksenija; Franjo Saleški
 S 25 Obračanje sv. Pavla apostola
 Č 26 Paula Rimaska; Timotej i Tit
 P 27 Andela Merici; Vitalijan
 S 28 Toma Akvinski; Tomislav
N 29 4. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 30 Felicijan i dr.; Martina
 U 31 Ivan Bosco; Saturnin Aleksandrijski

Srpanj

N 1 13. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 2 Bernardin
 U 3 Toma apostol; Tomislav
 S 4 Berta; Elizabeta Portugalska; Elza
 Č 5 Ćiril i Metod; Slaven; Atanazije
 P 6 Marija Goretti; Terezija
 S 7 Vilibald; Vilko; Benedikt
N 8 14. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 9 Bl. Marija Petković; Nikola Pik i dr
17. međunarodni seminar za svećenike
 U 10 Amalija; Amalka, Alma
 S 11 Benedikt; Benko, Dobroslav
 Č 12 Hermagor; Ivan Gualberto
 P 13 Majka Božja Bistrička; Henrik
 S 14 Kamillo de Lellis; Milan, Miroslav
N 15 15. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 16 Gospa Karmelska; Karmela; Elvira
 U 17 Aleksije Rimski; Jedviga; Leo
 S 18 Arnulf; Arnold; Bruno, Fridrik
 Č 19 Justa i Rufina; Makrina Mlada
 P 20 Ilija, prorok; Iljko; Biserka; Severa
 S 21 Danijela; Dane; Lovro Brindiški
N 22 16. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 23 Apolinar; Brigita; Ivan Kasijan
 U 24 Kristina Belgijska
 S 25 **JAKOV ST., ap., zaštitnik župe Međugorje**
 Č 26 Joakim i Ana, roditelji BDM
 P 27 Klement Ohrsidski i dr.
 S 28 Nazarije i Celzo; Viktor
N 29 17. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 30 Petar Krizolog; Rufin Asiški
 U 31 Ignacije Lojolski

Veljača

S 1 Brigita Irska; Gita; Sever; Arnold
 Č 2 **Prikazanje Gospodinovo - Svijećnica**
 P 3 Blaž; Vlaho; Oskar; Tripun.
 S 4 Andrija Corsini; Ivan de Britto
N 5 5. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 6 Amando; Pavao Miki i dr.
 U 7 Rikard Engleski; Nirvad
 S 8 Jeronim Emilijani; Jerko; Mladen
 Č 9 Apolonija Aleksandrijska; Sunčana
 P 10 **Bl. Alojzije Stepinac**; Skolastika
 Misa za stradale svećenike i župljane župe Međugorje
 S 11 **Gospa Lurdska**; Mirjana
N 12 6. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 13 Kastor; Katarina Ricci; Pavao Loc
 U 14 Valentin; Valentina; Zdravko
 S 15 Agapa; Klauđije de la Colombière
 Č 16 Julijana; Onezim
 P 17 Sedam osnivača Reda slugu BDM
 S 18 Bernardica; Flavijan; Šimun
N 19 7. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 20 Eleutrije; Leon; Lav, Lea
 U 21 Eleonora; Petar Damiani
 S 22 **ČISTA SRIJEDA - PEPELNICA (post i nemrs)**
 Č 23 Polikarp; Romana; Vilig
 P 24 Etelbert; Modest; Montan; Goran
 S 25 Cezarij; Valpurga; Viktorin i dr.
N 26 1. KORIZMENA NEDJELJA
 P 27 Gabriel od Žalosne Gospe; Tugomil
 U 28 Roman
 S 29 Hilarije; Radovan (KVATRE)

Kolovoz

S 1 Alfons Marija de Liguori
23. međunarodni festival mladih
 Č 2 Gospa od Andela (Porcijunkula)
 P 3 Bl. Augustin Kažotić; Lidija; Lida
 S 4 Ivan Marija Vianney
N 5 18. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 6 **PREOBRAŽENJE GOSPODNE Misa na Križevcu u svanuće**
 U 7 Donat; Darko; Kajetan; Siksto
 S 8 Dominik; Ćirijak Rimski; Nedjeljko
 Č 9 TEREZIJA BENEDIKTA OD KRIŽA
 P 10 Lovro; Lovorko
 S 11 Klara Asiška; Jasna; Suzana
N 12 19. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 13 Kasijan Todjski; Poncijan i Hipolit
 U 14 Maksimilijan Marija Kolbe
 S 15 **UZNESENJE BDM - Velika Gospa**
 Č 16 Rok; Stjepan Ugarski; Krunoslav
 P 17 Hijacint; Jacek
 S 18 Jelena Krizarica; Helena, Jelka
N 19 20. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 20 Bernard iz Clervauxa; Samuel
 U 21 Pio X.
 S 22 BDM Kraljica; Regina, Vladislava
 Č 23 Filip Benicije; Ruža Limska
 P 24 Bartolomej, ap. Bariša
 S 25 Aurea; Zlata; Ljudevit, kralj
N 26 21. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 27 Honorat; Časlav; Monika; Ruf
 U 28 Augustin; Gustav, Tin
 S 29 Glavosjek Ivana Krstitelja; Bazila
 Č 30 Feliks i Adaukt; Gaudencija
 P 31 Paulin; Rajmund Nonnatus; Rajko

Ožujak

Č 1 Albin; Zoran
 P 2 Simplicije (KVATRE)
 S 3 Anzelmo; Petar-Renato (KVATRE)
N 4 2. KORIZMENA NEDJELJA (Pačista), 19. međunarodni susret voditelja centara mira
 P 5 Vedran; Ivan od Križa
 U 6 Marcijan; Viktor i dr.; Koleta
 S 7 Perpetua i Felicita
 Č 8 Ivan od Boga; Ivša; Boško
 P 9 Franciska Rimaska; Franjka; Pacijan
 S 10 Emilijan; Makarije Jeruzalemski
N 11 3. KORIZMENA NEDJELJA (Bezimeni)
 P 12 Maksimilijan; Teofan; Dionizije
 U 13 Eufrazija; Modesta; Sabin
 S 14 Eutihije; Matilda Saksonska
 Č 15 Longin; Veljko; Lujza de Marillac
 P 16 Herbert; Hilarije i dr.
 S 17 Patrik; Domagoj
N 18 4. KORIZMENA NEDJELJA (Sredoposna)
 P 19 **JOSIP, ZARUČNIK BDM**; Josipa
N 19 7. NEDJELJA KROZ GODINU
 S 21 Filemon i Domnin; Serapion; Vesna
 Č 22 Oktavijan i dr.; Nikola Owen
 P 23 Oton iz Ariana; Pelagije i dr.
 S 24 Katarina Švedska; Latin; Simeon
N 25 5. KORIZMENA NED. (Gluha); NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO - Blagovijest
 P 26 Emanuel; Montan; Goran
 U 27 Augusta; Ernest; Lidija i dr.; Rupert
 S 28 Prisk, Malkus i Aleksandar
 Č 29 Bertold; Eustazije; Jona i dr.
 P 30 Kvirin; Pato; Viktor
 S 31 Amos; Ljubomir; Ljubo; Benjanim

Rujan

S 1 Bfanislava; Egdijde; Tamar; Tamara
N 2 22. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 3 Grgur Veliki; Grga
 U 4 Marcel Lyonski; Ruža Viterpska
 S 5 Boris i Gleb; Borko, Roman; Lovro
 Č 6 Kristina iz Tyrosa; Zaharija; Boris
 P 7 Marko Križevčanin i dr; Regina
 S 8 **Rođenje BDM - Mala Gospa**
N 9 23. NEDJELJA KROZ GODINU, Misa na Križevcu
 P 10 Nikola Tolentinski; Pulherija
 U 11 Ivan Gabrijel Perboyre
 S 12 Ime Marijino
 Č 13 Ivan Zlatousti; Zlatko; Amat
 P 14 **Uzvišenje sv. Križa**; Višeslav
 S 15 Gospa Žalosna; Dolores, Tugomil
N 16 24. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 17 **Rane sv. Franje**, Robert Bellarmino
 U 18 Josip Kupertinski; Ivan Macias
 S 19 Emilija; Januarije; Suzana (KVATRE)
13. međunarodni seminar za bračne parove
 Č 20 Andrija Kim; Teopista
 P 21 Matej, ap. i ev.; Matko (KVATRE)
 S 22 Toma Vilanovski (KVATRE)
N 23 25. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 24 Gospa od Otkupljenja robova
 U 25 Aurelija; Zlata; Nikola
 S 26 Kuzma i Damjan
 Č 27 Sv. Vinko Paulski
 P 28 Većeslav; Veco, Vjenceslav; Lioba
 S 29 MIHAEL, GABRIEL I RAFEL
N 30 26. NEDJELJA KROZ GODINU, Jeronim

**Kraljice Mira,
moli za nas!**

Travanj

N 1 CVJETNICA
 P 2 Eba; Franjo Paolski
 U 3 Pankracije; Rikard; Siksto
 S 4 Benedikt Niger; Izidor Seviljski
 Č 5 **VELIKI ČETVRTAK**
 P 6 **VELIKI PETAK (post i nemrs)**
 S 7 **VELIKA SUBOTA**
N 8 USKRS
 P 9 **Uskrni ponedjeljak**, Demetrije; Hugo; Marija Kleofina
 U 10 Apolonije Aleksandrijski; Ezekiel
 S 11 Antipa; Stanislav; Stana
 Č 12 Julije; Viktor; Visija; Zenon
 P 13 Ida; Kvintilijar i dr; Martin
 S 14 Valerijan; Maksim; Lidvina
N 15 2. USKRSNA NEDJELJA - Nedjelja Božanskoga Milosrda - Misa u Šumancima
 P 16 Benedikt; Bernardica
 U 17 Anicet; Inocent; Robert
 S 18 Eleuterije; Marija od Utjelovljenja
 Č 19 Ema; Krescencije; Rastko; Leon
 P 20 Agneza; Teotim; Sulpicij
 S 21 Anzelmo; Konrad
N 22 3. USKRSNA NEDJELJA
 P 23 Adalbert; Juraj; Đuro; Đurđica
 U 24 Fidelis; Vjeran; Vjera
 S 25 Marko, evanđelist; Maroje
 Č 26 Kleto; Marcelin
 P 27 Ozana Kotorska
 S 28 Ljudevit; Petar Chanel
N 29 4. USKRSNA NEDJELJA
 P 30 Josip Cottolengo; Pio

Listopad

P 1 Terezija od Djeteta Isusa
 U 2 Anđeli čuvari; Anđelko, Andela
 S 3 Gerhard; Franjo Borgija
 Č 4 **Franjo Asiški**; Frane, Franka
 S 5 Faustina Kowalska; Flavijan; Miodrag
 S 6 Bruno; Fides; Verica
N 7 27. NEDJELJA KROZ GODINU, BDM od Krunice
 P 8 Benedikta; Šimun starac
 U 9 Dionizije Areopagit; Dionizije; Denis
 S 10 Daniel Comboni; Lujo Bertran
 Č 11 German; bl. Ivan XXIII.
 P 12 Maksimilijan; Serafin iz Monte
 S 13 Edvard; Edo; Teofil Antiohijski
N 14 28. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 15 Terezija Avilska; Rezika
 U 16 Marija Margareta Alacoque
 S 17 Ignacije; Vatroslav
 Č 18 Luka, evanđelist; Lukša; Svjetlovid
 P 19 Pavao od Križa; Petar; majka Tereza
 S 20 Irena; Miroslava; Vendelin
N 21 29. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 22 Kordula; Marija Saloma
 U 23 Ivan Kapistranski
 S 24 Antun Claret; Martin, opat
 Č 25 Katarina Kotromanić
 P 26 Demetrije; Zvonimir; Evarist; Lucijan
 S 27 Florencije; Cvjetko; Vincent, Sabina
N 28 30. NEDJELJA KROZ GODINU, Šimun i Juda Tadej
 P 29 Donat; Darko; Euzebija; Narcis
 U 30 Marcel; Marojko; Angelo
 S 31 Alfons Rodriguez; Kvintin; Stahije

Svibanj

U 1 Josip radnik
 S 2 Atanazije Aleksandrijski; Eugen i dr.
 Č 3 Filip i Jakov Mladi, ap.; Mladen
 P 4 Florijan Austrijski; Cvjetko; Cvijeta
 S 5 Anđelko Jeruzalemski;
N 6 5. USKRSNA NEDJELJA
 P 7 Dujam; Dujje; Duško
 U 8 Marija Posrednica; Akacij
 S 9 Beato; Blaženko; Pahomije
 Č 10 Gospa Trsatska; bl. Ivan Merz
 P 11 Barnaba, apostol; Ignacije
 S 12 Leopold Bogdan Mandić
N 13 6. USKRSNA NEDJELJA
 P 14 Matija, apostol; Matko, Matiša
 U 15 Izidor; Sofija Rimaska
 S 16 Ivan Nepomuk; Nenad
 Č 17 **UZAŠASCE GOSPODNE (Spasovo)**
 P 18 Elizabeta; Grgur; Marko i Marcelijan
 S 19 Celestin; Rajko; Teofil iz Cortea
N 20 7. USKRSNA NEDJELJA
 Č 21 Alojzije Gonzaga; Slavko, Slavica
 U 22 Jelena; Helena; Renata; Rita
 S 23 Deziderije; Željko; Vilim Ročesterski
 Č 24 Marija Pomoćnica; Zvezdana
 P 25 Beda Casni; Dionizij Milanski; Grgur
 S 26 Eleutrij, papa; Filip Neri
N 27 DUHOVI
 P 28 **Buhovski ponedjeljak**, German; Vilim; Marija
 U 29 Polion i Euzebije; Maksimin iz Triera
 S 30 Feliks; Ferdinand (KVATRE)
 Č 31 **Pohod BDM**; Petronila; Krunoslav

Studeni

Č 1 **SVI SVETI**
N 2 1. NEDJELJA DOŠAŠCA
 S 3 Martin iz Porresa; Silvija; Malahija
N 4 31. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 5 Emerik; Mirko; Imbro
 U 6 Leonard, opat; Sever iz Barcelone
 S 7 Engelbert; Anđelko; Florencije
 Č 8 bl. Gracija Kotorski; Ivan Duns Scot
 P 9 Posveta Bazilike sv. Ivana Lateranskog
 S 10 Leon Veliki, papa; Lav, Lavoslav
N 11 32. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 12 Emilijan; Jozafat Kuncević; Renato
 U 13 Didak; Stanislav Kostka; Stanko
 S 14 Nikola Tavelić; Josip Pignatelli
 Č 15 Albert Veliki; Berto; Leopold
 U 16 Gertruda; Margareta; Biserka; Greta
 S 17 Elizabeta Ugarska
N 18 33. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 19 Matilda iz Hackenborna; Obadija
 U 20 Eugen i Makarije; Julije; Filogonije
 S 21 **Prikazanje BDM**; Mauro
 Č 22 Cecilija; Ćlika, Slavujka; Filemon
 P 23 Klement I.; Blagoje; Kolumban
 S 24 Andrija Dung-Lac i dr; Firmina
 Objeltnica smrti fra Slavka Barbarića
N 25 KRIST KRALJ
 P 26 Leonard; Ivan Berchmans
 U 27 Virgijije; Delfina
 S 28 Jakov Markijski; Sosten
 Č 29 Illuminata Todjska; Svjetlana
 P 30 Andrija, apostol; Hrvošlav

Lipanj

P 1 Justin; Mladen; Simeon (KVATRE)
 S 2 Marcelin i Petar (KVATRE)
N 3 PRESVETO TROJSTVO
 P 4 Kvirin Sisački; Optat; Valter
 U 5 Bonifacije; Valerija; Zdravka
 S 6 Aleksandar iz Fiesole; Norbert
Č 7 TUJLOVO, BRASAŃEVO
 P 8 Medard; Vilim
 S 9 Efrem Sirać; Kolumban; Pelagija
N 10 10. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 11 Barnaba, apostol; Feliks i Fortunat
 U 12 Ivan Fakundo; Leon
 S 13 Antun Padovanski; Ante; Antonija
 Č 14 Elizej; Valerije i Rufin; Zdravko
 P 15 SRCE ISUSOVO; Vid
 S 16 Srce Marijino; Aureus, Justina i dr
N 17 11. NEDJELJA KROZ GODINU
 P 18 Elizabeta; Grgur; Marko i Marcelijan
 U 19 Gervazije i Protazije; Romuald
 S 20 Florentina; Florencija; Cvjetka
 Č 21 Alojzije Gonzaga; Slavko, Slavica
 P 22 Alban Engleski; Ivan F. i Toma M.
 S 23 Agrapina Rimaska; Josip Cafasso
N 24 12. NEDJELJA KROZ GODINU, ROĐENJE IVANA KRSTITELJA, Hodnja mira Humac - Međugorje
 P 25 **Objeltnica ukazanja Kraljice Mira**
 U 26 Ivan i Pavao; Vigilije
 S 27 Ćiril Aleksandrijski; Ladislav Ugarski
 Č 28 Irenej Lyonski; Mirko
 P 29 **PETAR I PAVAO, APOSTOLI**
 S 30 Prvomučeni Rimске Crkve

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu, 30. studenoga 2011.

Isusova molitva na Jordanu

Benedikt XVI. nastavlja sa svojom 'Školom molitve'. U svojoj prvoj generalnoj audijenciji u novoj crkvenoj godini započinje Papa novi niz molitvene prakse. Nakon što je u minulim mjesecima izlagao starozavjetni način moljenja, napose na primjeru psalama, Papa će u idućem razdoblju svoju i našu pozornost usmjeriti prema novozavjetnom načinu moljenja. U prvoj audijenciji ističe značenje Isusove molitve na Jordanu, za krštenja. Molitva otvara nebo, razdire zastor neba, otvara nam srce da pomognemo i drugima kročiti putem molitve.

Draga braćo i sestre, u posljednjim smo katehezama razmišljali o nekim primjerima molitve u Starom zavjetu, danas pak počinjemo promatrati Isusa, njegovu molitvu, koja prožima čitav njegov život, koja kao neki tajni kanal koji navodnjava postojanje, odnose, kretanje, i koji ga, postupno ali neprestano, vodi k potpunom sebedarju, prema naumu ljubavi Boga Oca. Isus je učitelj također naših molitava, štoviše, on je djelatna i bratska potpora svakoga našeg obraćanja Ocu. Doista, kao što to sažima jedan od naslova Kompendija Katekizma Katoličke Crkve, "u Isusu molitva je objavljena i ostvarena u punini" (541-547). U njega želimo upraviti svoj pogled u idućim katehezama.

Posebno značajan trenutak toga njegova puta jest molitva nakon krštenja na rijeci Jordanu. Evanđelist Luka primjećuje da Isus, nakon što je, zajedno s čitavim narodom, primio krštenje po Ivanu Krstitelju, ulazi u veoma osobnu i podulju molitvu: "Kad se krstio sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, siđe na nj Duh Sveti" (Lk 3, 21-22). Upravo to "moljenje", taj dijalog s Ocem baca svjetlo na čin koji je učinio zajedno s mnogima iz svoga naroda, koji su pohrlili na obalu Jordana. Moleći, on daje tomu svome postupku jedinstvenu i osobnu crtu.

Krstitelj je uputio snažni poziv ljudima da žive doista kao "djeca Abrahamova", obraćajući se na dobro i donoseći plodove dostojne te promjene (usp. Lk 3, 7-9). I veliki broj Izraelaca je pohrlilo, kao što podsjeća evanđelist Mar-

ko: "Grnula... [Ivanu] sva judejska zemlja i svi Jeruzalemcima: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu, ispovijedajući svoje grijeh" (Mk 1, 5). Krstitelj je donio doista nešto stvarno novo: podvrći se krštenju moralo je označavati odlučujuću prekretnicu, napustiti vladanje vezano uz grijeh i započeti novi život. Isus također prihvaća taj poziv, ulazi u bezimeno mnoštvo grješnika koji čekaju na rijeci Jordanu. Ali, kao i prvim kršćanima, i nama se nameće pitanje: zašto se Isus dragovoljno podvrgava tomu krštenju pokore i obraćanja? On nema grijeha, nije trebao obraćenje. Zašto dakle ta gesta? Evanđelist Matej prenosi Krstiteljevo divljenje koji kaže: "Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?" (Mt 3, 14), kao i Isusov odgovor: "Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!" (r. 15). Smisao riječi "pravednost" u biblijskom svijetu jest potpuno prihvatiti Božju volju. Isus pokazuje svoju blizinu onom dijelu svoga naroda koji, slijedeći Krstitelja, shvaća da nije dovoljno jednostavno se smatrati djecom Abrahamovom, već želi činiti Božju volju, želi se zauzimati da im ponašanje bude vjerni odgovor na savez što ga je Bog ponudio u Abrahamu. Silazeći dakle u rijeku Jordan, Isus, koji je bio bez grijeha, zorno pokazuje svoju solidarnost s onima koji priznaju vlastite grijeha, odlučuju se pokajati i promijeniti život; stavlja do znanja da biti dio Božjeg naroda znači unići u perspektivu novosti života, života po Bogu.

U tome činu Isus anticipira križ, započinje svoje djelovanje zauzimajući mjesto među grješnicima, preuzimajući na sebe teret gri-

jeha čitavoga ljudskog roda, ispunjavajući Očevu volju. Sabran u molitvi, Isus pokazuje prisnu vezu s Ocem koji je na nebu, stječe iskustvo njegova očinstva, shvaća zahtjevu ljepo-

tu njegove ljubavi i u razgovoru s njim dobiva potvrdu svoga poslanja. Riječi koje odjekuju s neba (usp. Lk 3, 22) već unaprijed pretkazuju uskršno otajstvo, križ i uskrsnuće. Božji ga glas naziva "Sin moj, Ljubljeni", dozivajući u pamet Izaka, preljubljenog sina kojega je Abraham, prema Božjem nalogu, bio spreman žrtvovati (usp. Post 22, 1-14). Isus nije samo Sin Davidov, kraljevski mesijanski potomak, ili Sluga koji je mio Bogu, već je također jedinorođeni, ljubljani Sin, nalik Izaku, kojega Bog Otac daje za spas svijeta. U trenutku u kojem, kroz molitvu, Isus duboko doživljava vlastito sinovstvo i iskustvo Božjeg očinstva (usp. Lk 3, 22b), silazi Duh Sveti (usp. Lk 3, 22a), koji ga vodi u njegovo poslanje i kojeg će on izliti

pošto bude uzdignut na križ (usp. Iv 2, 32-34; 7, 37-39), da prosvjetljuje Crkvu u njezi-

tu djelovanju. U molitvi, Isus živi u neprekidnom doticaju s Ocem da bi do kraja ostvario naum ljubavi prema ljudima.

Na zaslonu te izvanredne molitve krije se čitav Isusov život proživljen u jednoj obitelji koja je duboko vezana uz vjersku tradiciju izraelskog naroda. Pokazuju to natuknice koje nalazimo u evanđeljima: njegovo obrezanje (usp. Lk 2, 21) i prikazanje u Hramu (usp. Lk 2, 22-24), kao i odgoj i obrazovanje u Nazaretu, u svetoj kući (usp. Lk 2, 39-40 i 2, 51-52). Riječ je o vremenskom razdoblju od "oko trideset godina" (Lk 3, 23), dugom vremenskom razdoblju provedenom u skrovitosti i običnomu svagdanu, premda s iskustvima sudjelovanja u događajima u kojima se izražava zajednički vjerski osjećaj, poput hodočašća u Jeruzalem (usp. Lk 2, 41). Pripovijedajući nam epizodu o dvanaestogodišnjem Isusu u hramu, kako sjedi posred učitelja (usp. Lk 2, 42-52), evanđelist Luka daje nazrijeti kako Isus, koji moli nakon krštenja na Jordanu, ima uvriježenu naviku prisne molitve s Bogom Ocem, ukorijenjene u tradicijama, u načinu života svoje obitelji, u odlučujućim iskustvima koje je u njoj doživio. Odgovor dvanaestogodišnjaka Mariji i Josipu već upućuje na ono božansko sinovstvo, koje nebeski glas očituje nakon krštenja: "Zašto ste me tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca mojeg?" (Lk 2, 49). Izašavši iz voda Jordana, Isus ne inaugurira svoju molitvu, nego nastavlja svoj stalni, uobičajeni odnos s Ocem; i u tome prisnom jedinstvu s njim prelazi iz skrovitog života u Nazaretu u svoje javno djelovanje.

Isusov nauk o molitvi proistječe zacijelo iz njegova načina moljenja stečena u obitelji, ali ima svoj duboki i bitni izvor u njegovu bogosinovstvu, u njegovu jedinstvenom odnosu s Bogom Ocem. Kompendij Katekizma Katoličke Crkve ovako odgovara na pitanje *Od koga je Isus naučio moliti*: "Svojim ljudskim srcem Isus je naučio moliti od svoje majke i od židovske predaje. No, njegova molitva provire iz tajnoga vrela jer je vječni Sin Božji koji u svome svetom čovjstvu svome Ocu upravlja savršenu sinovsku molitvu" (541).

U opisu što ga donose Evanđelja, ozračje Isusove molitve uvijek je na razmeđu uključenosti u tradiciju njegova naroda i novosti jednog osobnog, jedincatog odnosa s Bogom. "Osamljeno mjesto" (usp. Mk 1, 35; Lk 5, 16) na koje se često povlači, "gora" na koju se uspinje da moli (usp. Lk 6, 12; 9, 28), "noć" koja mu omogućuje samoću (usp. Mk 1, 35; 6, 46-47; Lk 6, 12) dozivlju u pamet trenutke puta Božje objave u Starom zavjetu, označavajući trajni slijed njegova spasenjskoga nauma. Oni, istodobno, označavaju trenutke od posebna značenja za Isusa, koji se svjesno uključuje u taj plan, u potpunosti vjeran Očevoj volji.

Isusova molitva dotiče sve faze njegove službe i sve njegove dane. Napori je ne kočte. U Evanđeljima, štoviše, jasno dolazi do izražaja Isusova navika da dio noći provodi u molitvi. Evanđelist Marko pripovijeda o jednoj od tih noći, nakon teškog dana umnažanja kruhova te piše: "On odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo. I pošto se rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli. Uvečer pak lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju" (Mk 6, 45-47). Kada treba donijeti žurne i složene odluke, njegova molitva postaje dulja i žarča. Neposredno prije izbora dvanaestorice apostola, npr., Luka ističe kako se za to pripravlja molitvom koja je trajala cijelu noć: "Onih dana iziđe na goru da se pomoli. I proveo noć moleći se Bogu. Kad se razdanilo, dozva k sebi učenike te između njih izabra dvanaesticu, koje prozva apostolima" (Lk 6, 12-13).

Promatrajući Isusovu molitvu, u nama se mora javiti pitanje: A kako mi molimo? Koje vrijeme posvećujemo odnosu s Bogom? Provodi li se u današnje vrijeme dostatan odgoj i izobrazba za molitvu? I tko može poučavati moliti? U apostolskoj pobudnici *Verbum Domini* govorio sam o značenju molitvenog čitanja Svetog pisma. Sabravši sve ono što je izneseno na vidjelo na Biskupskoj sinodi, stavio sam također poseban naglasak na osebnom obliku *lectio divina*. Slušati, razmatrati, šutjeti pred Gospodinom koji govori jest umijeće, koje se uči tako da ga se trajno prakticira. Bez dvojbe, molitva je dar koji, ipak, traži da bude prihvaćen; to je Božje djelo, ali iziskuje zauzetost i ustrajnost s naše strane; nadasve su značajni kontinuitet i postojanost. Upravo uzorno Isusovo iskustvo pokazuje da se njegova molitva, nadahnuta Božjim očinstvom i zajedništvom Duha, produbljuje u produljenom i vjernom vršenju, sve do Maslinske gore i križa. Kršćani su danas pozvani biti svjedoci molitve, upravo zato jer je naš svijet nerijetko zatvoren Božjem obzorju i nadi koja vodi susretu s Bogom. U dubokom prijateljevanju s Isusom i živeći u njemu i s njim sinovski odnos s Ocem, po našoj vjernoj i stalnoj molitvi, možemo otvoriti prozore koji gledaju na Božje nebo. Štoviše, prolazeći putem molitve, ne dajući da nas u tome ometa bilo što ljudsko, možemo pomoći drugima da i oni njime kroče: i za kršćansku je molitvu istina da je put koji otvara nove putove.

Stoga se naučimo intenzivnom odnosu s Bogom, molitvi koja nije neredovita, nego konstantna, puna povjerenja, kadra prosvjetliti naš život, kako nas to uči Isus. I molimo ga da uzmožemo osobama koje su nam blizu, onima koje susrećemo na svojem putu, prenositi radost susreta s Gospodinom, svjetlom našega života.

Obilježena 11. obljetnica smrti fra Slavka Barbarića

Na 24. studenog navršilo se jedanaest godina od smrti fra Slavka Barbarića, svećenika koji je osamnaest godina, od 1982. do 2000., posvetio životu u Gospinoj školi. Od prvog susreta s Međugorjem i njegove stručne studije o ukazanjima Kraljice Mira, tijekom godina nastale su brojne knjige o molitvi, postu, pokori i životu, na što nas Gospa u svojim porukama poziva. Osim knjiga, prevedenih na dvadesetak jezika, fra Slavko je zasigurno više puta obišao kuglu zemaljsku odlazeći na molitvene susrete. U Međugorju, predmolio je križni put na Križevcu i krunicu na Brdu ukazanja, klanjanje Presvetom

oltarskom sakramentu, sv. Mise, susrete s hodočasnici...

K tomu, nesebičnom je ljubavlju ljubio siromašne, ostavljene, bolesne, nemoćne, zaboravljene i one u zatvorima. Kao plod te ljubavi narasli su Majčino selo, zajednica Milosrdni otac, zajednica Majka Krispina, Fond talenata; također Hodnja mira, susreti vodiča, Festival mladih, susreti svećenika, seminari za bračne parove, a ista ta nesebična ljubav pomogla je životu zajednice Cenacolo te brojnih drugih pothvata.

Fra Slavko je umro u petak 24. studenoga 2000. na svom Križevcu, netom nakon završenoga križnog puta, između 14. i 13. po-

staje, a njegov grob na Kovačići, mjesnom groblju u Međugorju, postao je još jednim međugorskim mjestom molitve. Svednevice, kod njega se mogu zateći pojedinci ili skupne u molitvi.

Križni put na Križevcu 24. studenoga predmolio je fra Danko Perutina, a nazočni su bili brojni župljani, fra Slavkova rodbina te hodočasnici koji su se tih dana zatekli u Međugorju. Večernju sv. Misu, uz suslavje 25 svećenika, predslavio je fra Ivan Dugandžić, koji je u propovijedi podsjetio na životni put pokojnog fra Slavka i njegovu ljubav prema Kristu, njegovoj Majci Mariji i bratu čovjeku.

Konac listopada i početak studenoga

Međugorje su tijekom listopada i početkom studenoga posjetili hodočasnici sa svih strana svijeta. Po broju podijeljenih svetih pričesti, ovogodišnji listopad prelazi prošlogodišnji za više od sto tisuća.

Uz brojne hodočasnike iz Italije, krajem listopada i prvih dana studenoga u Ured informacija prijavljene su veće skupine hodočasnika iz Brazila, Hong Konga, Portugala, Španjolske, Slovenije, Slovačke, Njemačke, SAD-a, Kanade, Francuske, Engleske, Indije, Brazila, Rumunjske, Poljske, Austrije, Mađarske, Češke, Australije, Irske, Belgije te Hrvatske.

Zbog tako velikog broja hodočasnčkih skupina, večernji molitveno-liturgijski program održavao se na vanjskome oltaru, iza župne crkve sv. Jakova – kao u ljetno doba.

Više od pet tisuća vjernika na molitvi za mir u bečkoj katedrali

Kardinal Schönborn: „Neprikladni kršćani su nositelji nade“

Dana 17. studenog 2011. u bečkoj katedrali sv. Stjepana održala se četvrta velika molitva za mir pod nazivom „Poruka za tebe“. Susret koji stoji u znaku Majke Božje, Kraljice Mira, i koji privlači više od pet tisuća vjernika, postao je u međuvremenu jedno od najvećih vjerskih okupljanja u Austriji. Prije trideset

godina, Isusova majka ukazala se šestorma mladim ljudima u hercegovačkom selu Međugorju, pod imenom Kraljica Mira. Vidioci su tada ustvrdili da im po svojim porukama Majka Božja želi pokazati put prema miru u svijetu.

Posebni počasni gost ove molitvene večeri bio je Ivan Dragičević iz Međugorja, jedan od vidjelaca komu se Majka Božja i danas redovito ukazuje. Ivan je podsjetio da se Majka Božja predstavila kao Kraljica Mira i da uvijek ponavlja da se treba obratiti i moliti za mir u svijetu. „Udaljili smo se od Boga i želimo sami ići u budućnost“, sa žaljenjem je istaknuo Ivan. Veli da nitko osim Boga svijetu ne može dati mir. Svijet srlja u propast ako se ne odluči za Boga. „Majka Božja želi nam pokazati novi put. Ona želi društvo izvući iz krize“.

Drugi počasni gost bio je Magnus MacFarlane-Barrow iz Škotske, koga su 2010. godine gledatelji TV postaje CNN izabrali za jednog od deset „Junaka godine“. Svjedočio je o humanitarnoj inicijativi „Mary's Meals“, osnovanoj prije devet godina. Za samo deset eura godišnje, ova organizacija djeci u siromašnim zemljama jamči svakidašnji topli obrok u školi. Potaknuta međugorskim porukama i zahvaljujući potpori mnogih dragovoljaca, ova organizacija danas hrani oko 600.000 djece širom svijeta. „Nedavno sam bio u Somaliji da bih provjerio stiže li hrana doista do djece u školama“, rekao je simpa-

tični Škot pred prepunom katedralom. Uvjeren je da je činjenica, da „Mary's Meals“ pomaže tolikoj djeci, plod molitve.

Kardinal Christoph Schönborn, domaćin ovoga molitvenog susreta, u svojoj je propovijedi podsjetio na svjedoke vjere iz vremena ranoga kršćanstva, kao i iz vremena nacizma. „Svojim su životom svjedočili za istinu“. Kršćanima i danas treba hrabrosti da bi u svojoj okolini živjeli svoju vjeru. „Majka Božja želi nas ohrabriti u svjedočenju naše vjere“, rekao je kardinal, i upozorio vjernike neka se ne prilagođuju i neka ne žive površno. „Neprikladni kršćani su nositelji nade, iako to često uključuje i veliku patnju“.

Molitveni susret prenosio se širom svijeta preko interneta, a pratilo ga je oko četvrt milijuna gledatelja iz stotinu zemalja.

(Napisao Christian Stelzer; snimili Tatiana Pejacevich i Franz Vogler; prevela Lidija Paris)

Susret provincijala i njihovih definitorija iz šest provincija Južnoslavenske konferencije provincijalnih ministara OFM

U Međugorju je 30. studenog i 1. prosinca 2011. prvi put održan susret provincijskih uprava iz šest provincija Južnoslavenske konferencije provincijalnih ministara OFM. Za vrijeme susreta, pod predsjedanjem provincijala domaćina dr. fra Ivana Sesara, sudionici su upoznali načine rada pojedinih uprava te izmijenili iskustva. Dr. fra Nikola Vukoja, tajnik konferencije, održao je prigodno pre-

davanje i dao prijedloge za daljnji rad.

Prvog dana susreta, svi su sudionici sudjelovali na večernjemu molitvenom programu i euharistijskom slavlju u župnoj crkvi sv. Jakova, na kome je propovijedao fra Nikola Vukoja. Drugoga dana susreta, radeći u skupinama, sudionici su razgovarali o inicijativama za podizanje kvalitete bratskoga života i poslanja u provincijama, osobito o međuprovincijskoj suradnji i solidarnosti.

Na kraju, poslije rada u skupinama i rasprave u plenumu, sudionici su formulirali i neke konkretne prijedloge i zaključke u cilju podizanja kvalitete života i poslanja oko 1250 franjevaca na ovim prostorima (Slovenija, Hrvatska, BiH), koje će radna tijela pojedinih provincija i konferencija ostvarivati. Susret je bio i plodan i važan, jer su svi sudionici predložili da se po potrebi ovakvi susreti održavaju svake godine.

Burundi: Ubijena hrvatska misionarka s. Lukrecija Mamić

Hrvatska redovnica s. Lukrecija Mamić, koja je kao misionarka djelovala u Africi, ubijena je u nedjelju 27. studenoga u napadu pljačkaša na samostan u misiji Kiremba u Burundiju, potvrđeno je iz Družbe službenica milosrđa (Anđele).

Ubojstvo se dogodilo oko 19,30 sati po hrvatskom vremenu, kada su naoružani pljačkaši upali u samostan gdje su ubili s. Lukreciju, dok su prije bijega oteli poglavaricu zajednice s. Carlu Brianza iz Italije i volontera Francesca Bazzanija.

Nedugo nakon policijske potrage pronađena su tijela ubijenog volontera i teško ranjene s. Carle, za čiji se život bore liječnici upravo u bolnici Kiremba, gdje je i bila odgovorna za rad medicinskog osoblja.

Ubijena redovnica Lukrecija Mamić vodila je u Burundiju biskupijsku bolnicu, te centre za neishranjene i oboljele od AIDS-a.

Rođena je 2. rujna 1948. u Zidinama kod Tomislavgrada u BiH. U samostan je

ušla 15. prosinca 1962. u Dubrovniku. Privremene zavjete položila je 30. kolovoza 1969. a vječne 29. kolovoza 1976. u Splitu. Nakon raznih službi po mnogim zajednicama u Hrvatskoj, odlazi u svoju prvu misiju u Ekvador, Latacunga, 15. prosinca 1984. Zbog potreba otvaranja nove misije u Burundiju, 25. siječnja 2002. odlazi u misiju Kiremba, gdje je služila najsiromašnijima sve do iznenadne smrti. (ika / gk)

Sveta Cecilija

Sveta Cecilija, zaštitnica glazbe i crkvenog pjevanja, i ove je godine u župnoj crkvi u Međugorju svečano proslavljena. Na večernjoj svetoj Misi pjevao je Veliki župni zbor Kraljice Mira pod ravnanjem s. Irene Azinović, a svetu Misu predslavio je fra Tomislav Pervan. U sv. Misi prisjetili smo se i svih pokojnih članova ovoga zbora koji je ljepotu svoje pjesme pronio diljem Europe.

Statistike za studeni 2011.

Broj podijeljenih sv. pričesti: 66.000.
Broj svećenika koncelebrana: 1348 (44 dnevno).

Došašće

Već godinama svake nedjelje u došašću nakon pučke Mise u međugorskoj župnoj crkvi nastavlja se polusatno klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu. Tako je bilo i u prvu nedjelju došašća ove godine, 27. studenoga. Subote i nedjelje u došašću dani su kad dolaze mnogobrojni hodočasnici iz susjednih župa, iz BiH i Hrvatske, koristeći tu prigodu za sv. ispovijed.

Zamoljavamo sve hodočasnike da vrijeme za ispovijed ne ostavljaju za sam Božić, jer domaći svećenici pomažu u dugim župama, već da se na vrijeme ispovijede.

Od ponedjeljka 28. studenog u župnoj crkvi u Međugorju u šest sati svaki dan osim nedjelje slavi se sveta Misa zornica Rođenju Kristovu. Raspored molitveno-liturgijskoga programa ostaje isti za hrvatske i inozemne hodočasnike.

Novo knjige u izdanju Informativnog centra „Mir“ Međugorje

Fra Tomislav Pervan: Tvoja riječ – svjetlo na mojoj stazi – svakodnevna promišljanja u došašću i božićnom vremenu

U predgovoru o knjizi fra Bernardin Škunca između ostaloga piše: „Fra Tomislav nam je već poznat po homiletskoj 'građi'. Prije petnaestak godina u tri sveska objavio je nedjeljne i blagdanske

misli. Pri tom valja kazati da je njegovo pisanje u ovom 'genusu' uvijek više od 'građe', jer je riječ o sredenim mislima i dobro izraženim porukama. Kada pak spominjemo izraz 'homiletski', očito da je fra Tomislav s tim biljegom blizu liturgije Crkve, u ovom slučaju blizu središnjem liturgijskom događanju, naime blizu euharistijskom bogoslužju. Uranjanjem u Riječ (Logos), naime u Krista, fra Tomislav u knjizi *Tvoja riječ – svjetlo na mojoj stazi* – pred nas iznosi ono bitno što liturgija Crkve nosi u ritmu liturgijske godine. Nakanivši se posvetiti cjelovitosti Riječi u liturgijskoj godini – pred nama je prvi od zamišljenih četiri sveska – fra Tomislav u ovom svesku koji pokriva liturgijsko vrijeme došašća i Božića ulaže sve svoje znalacko umijeće da sa strahopoštovanjem ali i s vjero-povjerenjem krene u ono bitno što kršćan-

stvo nosi, što bismo mogli nazvati osovinom *Kristove Tajne*.“

Format: 14x21 cm; broj stranica: 206.

Fra Ivan Landeka: Bog na prvom mjestu

vršava opsežnijim promišljanjem istoga naslova.

„Gospa nam pruža vrlo jednostavan i nebrojeno puta oprobani recept za dobar kršćanski život. I taj je recept srce postojanja vjerničke osobe. U tome je sva tajna. Nije riječ ni o kakvu fanatizmu, riječ je o zaštiti Božjeg prava i mjesta. Nije riječ o ograničavanju ili prikraćivanju ljudske osobe. Nije riječ ni o sužavanju slobode i razvoja. Riječ je o poretku stvari koji kršćanina čini kršćaninom. A što bi drugo za nas bio veći probitak od toga – biti kršćanin u najboljem smislu riječi?“ (fra I. Landeka).

Format: 12x20 cm; broj stranica: 230.

Knjige se mogu nabaviti u suvenirnici/knjižari i župnom uredu u Međugorju ili naručiti poštom na broj telefona: 036 653 375.

Mozaik Milosrdni Otac

Na ulazu u terapeutsku zajednicu za momke s problemima ovisnosti *Milosrdni Otac*, nedavno je postavljen novi, veliki mozaik. Mozaik predstavlja scenu povratka i susreta rasipnog sina i Milosrdnog Oca. Ova je parabola bila inspiracija ne samo za naziv zajednice, nego i za cijeli njezin program – omogućiti da se kroz molitvu, žrtvu, bratsku ljubav, predani rad upravo dogodi istinsko obraćenje i ozdravljenje tijela i duha, odnosno susret s Milosrdnim Ocem, susret u Božjoj ljubavi koja ti daje snagu za novi život i daje ti zadatak da budeš nositelj života u svijetu. Zanimljivo je da je na slici skrivena i Gospina prisutnost. Snaga njezina majčinskog blagoslova, bez kojeg bi mnogo puta bilo teže otvoriti srce, označena je plavim prozorima i vratima na kući u pozadini scene susreta. Poticaj za taj detalj došao je od fra Svetozara, koji je momcima ispričao da u Rusiji postoji običaj da obitelji koje posebno štiju Bogorodicu, boje vrata i prozore u plavo.

(Paula Tomić)

Došašće, radosno iščekivanje

Međugorski vidioci tvrde da je u jednom ukazanju Gospa plačući rekla: „Zaboravili ste Bibliju“! Listajmo zajedno Stari i Novi zavjet kako bismo upoznali Oca, Sina i Duha Svetoga.

Lidija Paris

Svake godine krajem studenoga ili početkom prosinca Crkva započinje novu liturgijsku godinu. Nedjeljna čitanja raspoređena su u ciklusu od po tri godine nazvane A, B i C, a tjedna čitanja razlikuju se ovisno o parnim i neparnim godinama. Kroz liturgijska čitanja pred našim se očima odvija povijest spasenja. Riječ došašće ili advent do četvrtoga je stoljeća bila korištena u kontekstu dolaska nekoga vladara, u smislu njegova ulaska u neki grad. U četvrtomu stoljeću taj se izraz počeo koristiti za liturgijsko razdoblje pripreme za dolazak Kralja mira na svijet. Vrijeme Došašća naš pogled usmjeruje ne samo prema rođenju Djeteta Isusa koje se dogodilo prije 2000 godina u Betlehemu, nego i prema budućnosti – prema povratku Krista u slavi. Liturgijska čitanja naglašuju to dvostruko značenje Došašća. „Pazite! Bdište jer ne znate kada je čas...“ (Mk 13,33-36).

Prvi dio Došašća nadovezuje se na završetak liturgijske godine i govori o drugom Kristovu dolasku u slavi. Drugi dio Došašća – posljednjih osam dana – neposredna su priprema za Isusovo rođenje. To rođenje nije samo događaj iz prošlosti. U brojnim porukama Gospa nas poziva na molitvu da bi se Isus rodio u našem srcu. „Molite, napose u ovo vrijeme, da se u vašim srcima rodi mali Isus, tvorac mira“ (25. studenog 1999.). „Molite da se Isus rodi u svim srcima, posebno u onima koja ga ne poznaju“ (25. studenog 2003.).

U liturgijskim čitanjima Došašća Crkva našem razmatranju nudi tri ključna lika koja su pripremila Kristov dolazak. To su prorok Izaija, Ivan Krstitelj i Marija.

Knjiga proroka Izaije često se naziva i peto Evanđelje, knjiga nade, knjiga utjehe, jer je Izaija nekoliko stoljeća prije Isusova rođenja najavljavao dolazak Mesije, Kralja mira: Ne će više narod dizat' mača protiv naroda nit' se više učit' ratovanju (Iz 2,3-4). Na njemu će duh Gospodnji počivati, duh mudrosti

i umnosti, duh savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg... Zlo se više ne će činiti... (Iz 11,1-9). I reći će se u onaj dan: „Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo, on nas je spasio“ (Iz 25,9). Recite preplašenim srcima: „Ne bojte se! Evo Boga vašega... on sam hita da nas spasi!“ (Iz 35,1-10). Glas viče: „Pripravite Gospodinu put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našem... Na visoku se uspnj goru, glasniče radosne vijesti... Podigni snažno svoj glas... podigni ga, ne boj se, reci: „Evo Boga vašega!“ (Iz 40,3-9).

Taj glas koji viče, taj glasnik radosne vijesti koga naviješta Izaija, to je Ivan Krstitelj. Njega prepoznaju i Matej 3, i Marko 1, i Luka 3, i Ivan 1. To je posljednji prorok Staroga zavjeta koji stoji na pragu Novoga: „Ja sam glas

koji viče u pustinji: Poravnajte put Gospodnji – kako reče prorok Izaija“ (Iv 1,23). „Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući“ (Mk 1,1-8).

Treći i najveći lik koji je pripremio Kristov dolazak je Marija. I nju naviješta prorok Izaija: „Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu ime Emanuel – Bog s nama“ (Iz 7,14). Ona je milosti puna (Lk 1,28). Ona je kćer sionska koja kliče od radosti o kojoj govori prorok Sefanija: „Klikći od radosti, Kćeri sionska, viči od veselja, Izrael! Veseli se i raduj se iz sveg srca, Kćeri jeruzalemska!... Ne boj se više zla!... Bog tvoj u sredini je tvojoj, silni spasitelj! On će se radovati tebi pun veselja, obnovit će ti svoju ljubav, kliktat će nad tobom radosno“ (Sef 3,14-20).

Došašće je vrijeme radosne nade koju najavljuje prorok Izaija, vrijeme budnosti i pripremanja puta za dolazak Gospodnji kako to čini Ivan Krstitelj, vrijeme radosnog predanja Bogu kako je to učinila Marija, da bi se Bog mogao roditi na zemlji. „Evo ga, dolazi“ (Pj 2,10-13).

Izvan prostora i vremena

Nevidljiva Crkva na koju ovdje želimo skrenuti pozornost su ljudi iz našega susjedstva, bilo svećenici, bilo tzv. obični vjernici, koja dobije pravo javnosti tek kada su žrtve nekog skandala, ubojstva, kao u slučaju časne sestre Lukrecije.

Ivica Šola

Angelina Jolie i sestra Lukrecija

Pedofili, pederi, srebrojupci, licemjeri. U četiri riječi, to su profili koji se najčešće pojavljuju kada se u javnosti govori o Crkvi. Nažalost, potrebno je bilo brutalno ubojstvo sestre Lukrecije Mamić da, možda, prodrma stereotipe. Sestra Lukrecija jedna je od milijuna pripadnika nevidljive Crkve, Crkve koja ne zanima medije, a nerijetko ni same vjernike, Crkve koja daleko od svjetla reflektora moli i radi. Pod sintagmom „nevidljiva Crkva“ pak ne mislimo na struju u teologiji koja suprotstavlja institucionalnu, „pokvarenu Crkvu“, duhovnoj, što je uglavnom vodilo do krvoprolića i šizmi koja su poticali „duhovni i savršeni“ protiv „korumpiranih i grješnih“, kao ni Kantova mudrovanja o religiji.

Marija Šešo, fra Vjeko...

Nevidljiva Crkva na koju ovdje želimo skrenuti pozornost su ljudi iz našega susjedstva, bilo svećenici, bilo tzv. obični vjernici, koja dobije pravo javnosti tek kada su žrtve nekog skandala, ubojstva, kao u slučaju časne sestre Lukrecije. To je jednako Marija Šešo, koja sa svojom udrugom Veronikin rubac u Osijeku skrbi za stotine starijih i nemoćnih koje pere, presvlači, čisti im kuće, vozi k liječniku, kao i razni fra Vjeko u Africi koji hrane i opismenjuju gladnu djecu. To su i stotine volontera Caritasa Varaždinske ili Đakovačke biskupije, svejedno, koji svedevice hrane i skrbe se za tisuće gladnih i invalida, ostavljajući desetke milijuna kuna lokalnoj zajednici i najpotrebitijima u njoj. Sestra Lukrecija, koja nas je svojom tragičnom sudbinom podsjetila na nevidljivu Crkvu, podsjeća ujedno da ta nevidljiva Crkva nije tek žrtva ignoriranja medija gladnih pedofila i srebrojupaca, nego svjesni izbor da se u skrovitosti i tišini živi kršćanska vjera. Suprotno od Brangeline, Madonne i inih dobitvorova hollywoodskog tipa kojima je činjenje dobra sredstvo samopromocije na matrici humanitarnog spektakla i svetosti bez žrtve.

Je li zločin zataškavati dobro

Ako je svijet, s druge strane, s pravom bio zgrožen razinom zataškavanja spolnih delikata u Crkvi, ovdje je prigoda da problem za-

taškavanja malko obrnemo i zapitamo se: Je li zločin samo zataškavati zlo, ili zataškavati dobro? Uzmimo konkretan primjer. Kada je papa Ratzinger pohodio Afriku, cijeli ga je svijet prozvao zbog izjave o kondomu u kojoj tek upozorava da isti ništa bitnoga (niti na Zapadu) nije riješio po pitanju AIDS-a. Katolička Crkva tada je pribijena na stup srama kao najodgovornija za epidemiju, ali je prešućeno da se Katolička Crkva svedevice u Africi skrbi za stotinjak tisuća (!) ovih bolesnika među kojima mnogi nisu uopće ni kršćani, pa ih Crkva nije niti mogla „obraćati“ po pitanju kondoma. Nevidljiva Crkva

je, nesumnjivo, sustavan „zločin“ zataškavanja dobra. Ali nije nevidljiva (i ignorirana) Crkva stvar samo dobrotvorja, nego i građanskih vjerničkih inicijativa. Naime, u masi bučnih sorosovaca u Hrvatskoj postoji i autentično domaće civilno društvo sastavljeno od vjernika, sada institucionalizirano u od medija ignoriranom Hrastu, koje okuplja ljude zavidnih sposobnosti, karijera i znanja inspiriranih katoličkim svjetonazorom. Bilo kako bilo, nevidljiva Crkva nije ni Brangelina, ni don Ivan Grubišić. Ona „igra“ na duge staze, već 2000 godina, plodena krvlju mučenika.

Ako je svijet s pravom bio zgrožen razinom zataškavanja delikata u Crkvi, ovdje je prigoda da problem zataškavanja malko obrnemo i zapitamo se: Je li zločin samo zataškavati zlo, ili zataškavati dobro?

Ovi tekstovi žele biti poticaj na čitanje Knjige nad knjigama. Bit će vam od istinske duhovne koristi samo ako budete prigrlili Bibliju i uronili u odlomke koji su ovdje navedeni, ako budete tražili dublje i dalje, i ako budete provodili mnogo, mnogo više vremena s Biblijom nego s ovim skromnim predloškom koji držite u ruci. Božja je riječ živa i djelotvorna (Heb 4,12). Ako se izložimo njezinu djelovanju, ona u sebi, sama po sebi, ima snagu mijenjati nas.

Tamo gdje se zatire autoritet, nema slobode (2. dio)

Papa Ivan Pavao II. je za života više puta ukazivao da se suvremeno društvo nalazi u procjepu „kulture života” i „kulture smrti”. Arhitekti kulture smrti potrudili su se promovirati kritičare svega postojećega anarhističkom parolom: „Tamo gdje umire autoritet rađa se sloboda”. Na nama je da odbacimo anarhističku paradigmu svojom porukom: „Tamo gdje umire autoritet, nema slobode!”

prof. dr. Zlatko Miliša

Stoga nije nimalo iznenađujuće da su se, u analizi položaja mladih u područjima rada i obrazovanja, istraživači susretali s bitnim fenomenološkim aspektima kad je u pitanju mladež: zazor od radnih obveza (Miliša, *Odgojne vrijednosti rada*, Književni krug, Split, 1999, 71). Ovdje navodim jedan primjer. U Školskim novinama od 30. travnja 2002. jedna je učiteljica ostala zaprepaštena kad je dobila gotovo unisono odgovore učenika u domaćem uratku na pitanje kako sebe vide u budućnosti. Vidjeli su se kao vlasnici trgovačkih kuća, hotela ili kao imućni tajkuni, a neznatan broj pisao je o zadovoljstvu u poslu, samoaktualizirajućo

ili socijalnoj orijentaciji prema radu. U tom kontekstu, ovdje je indikativan grafit (s porukom) ispisan na zadarskoj Nadbiskupiji prošle godine: „Tamo gdje umire autoritet rađa se sloboda”. Zašto? Iste godine, mladi na internetskoj (internacionalnoj) „zajednici” prizivaju dane kaosa. Snimljen je dokumentarni film „Dani kaosa” koji su predstavili punkeri i anarhisti u Njemačkoj, u kojem se najavljuju napadi na represivni aparat diljem Europe /<http://www.readers-edition.de/2010/02/26/rueckkehr-der-chaostage/>. Naime na internetskoj stranici <http://chaostage2013.wordpress.com> prikazana je demo-snimka u Njemačkoj (iznimno provokativnih i nasilnih scena obračuna mladih s policijom) pod nazivom „Dani kaosa 2013.” (10. i 11. svibnja 2010. – objavljeno na istoj mrežnoj stranici) sa sljedećim sadržajem u (kratkim) fil-

mu: „Vrijeme je da se ljudi posvuda pripreme za velike barikade – nered, za događaj koji si oduvijek čekao – napokon stižu dani kaosa 5. srpnja 2013.” Ovaj izravan poziv na eskalaciju nasilja pro futuro do danas nije uzet ozbiljno, neovisno o prošlim prosvjedima i/ili „internetskim revolucijama”?!“

Mladi – „bumerang generacija”

Mladi ne osjećaju da su subjekt u društvu jer su godinama instrumentalizirani i oni danas traže svoj prostor. Frustrirani i zanemareni, ovaj put to rade kroz nasilje. Desetljećima akumulirani skepticizam kod mladih je stvorio izigranu – „bumerang generaciju”. Skepticizam se među mladima pokazao kao snažan indikator socijalnih previranja i/ili prosvjeda. Prepoznajemo ga u generaciji bez ideala, koja razdvaja svijet privatnosti od svijeta konformizma, hedonistički je orijentirana i apolitična. Skepticizam ima svoj „volumen” i puca kad postaje matrica ponašanja većine. Stoga sam zapisao 2005. godine: „Skepticizam treba promatrati kao upozorenje da se nepostojanje vizije za mlade može vratiti kao bumerang” (Z. Miliša, *Raskrižja struke i politike*, Gradska knjižnica, Zadar, str. 76). U toj sam knjizi naveo i ovo: „Većina katastrofa proizlazi iz društvene nebrige za idealne slike mladog čovjeka, a to je ono što razara svako zdravo tkivo, jer se svakodnevno ponižavanje izražava u nemirima” (str. 150). Gnjevna masa, po definiciji, emotivno reagira na izvanjske okolnosti, a njezini članovi pokazuju lakovjernost, sklonost nasilju, netolerantnosti i nekontroliranim emocijama. Od 2008. godine radikaliziraju se prosvjedi mladih, osobito studenata, diljem Europe, te po mom mišljenju, mogu eskalirati u anarho-sindikalistički pokret. (Ovo sam konstatirao u knjizi sa suradnicima „Mladi i mediji”, Zagreb, Sveučilišna knjižara, 2009., str. 137).

Proces suvremenog života mladih obilježava odmak od zahtjevnog rada, a prema svijetu slobodnog vremena, potrošnje i zabave.

U zavodljivom relativizmu daje se neograničena sloboda, a u apsolutnoj slobodi bez odgovornosti ona se pretvara u suprotnost. Ljudi postaju stvari, a stvarima se daje ljudski smisao. „Prema čovjeku kao ovisnom primatelju osnažuje se trend slobodnog vremena kroz pasivnu zabavu...” (Himanen, 2002: 79).

Danas kad su zabavni mediji kod nas preuzeli sve programe iz inozemnog smeća, čija je posljedica medijski kulturni imperijalizam; kad je nasilje postalo zabava i stil života, danas, kad je zavladao kultura relativizma s prepoznatljivom anarhističkom paradigmom – „Tamo gdje umire autoritet rađa se sloboda”, danas kad sve ima cijenu, a ništa vrijednost, kad je nenormalno postalo normalno, kad su inovatore zamijenili imitatori – pitam(o) se za smisao i gdje je kraj tiraniji nacionalne i pojedinačne (auto)destrukcije. Na sceni i cijeni su kritičari svega postojećeg. Živimo u vremenu „gomile usamljenika” (D. Riesman) koja se poslije usmjerava ka gnjevnoj masi, koja emotivno reagira na izvanjske okolnosti, a njezini članovi pokazuju lakovjernost, sklonost nasilju, netolerantnosti i nekontroliranom pokazivanju frustracija. Češki književnik Milan Kundera u svom je romanu „Šala” opisao karakteristike djece i mladih, koje su danas iznimno aktualne: „Mladost je užasna (...) to je pozornica po kojoj u najrazličitijim kostimima hodaju djeca i izgovaraju naučene riječi koje tek napola razumiju, ali kojima su fanatično odana...” To je „igralište fantazirane mase djece kod kojih se imitirane strasti i postavljene uloge pretvaraju u katastrofično stvarnu stvarnost” (Milan Kundera, *Šala*, Veselin Masleša, Sarajevo, 1984., str. 102).

Mladi ruski književnik, Ljermontov, kroz portretiranje Pečorina portretirao je poroke cijeloga današnjeg mladog naraštaja. Pečorin je bio neobičan i nadaren mladić koji je zbog teških društvenih okolnosti ostao odbačen od društva. Bio je neshvaćen mladić, koji je propao upravo zato što ga je mučio dvostruki moral u svijetu. Problem današnje mladeži leži upravo u riječima kojima Pečorin opisuje samoga sebe: „Svi su na mom licu vidjeli znake ružnih osobina, kojih nije bilo u mene, ali su pretpostavljali da ih imam, pa su se pojavile. Bio sam skroman – pretvorili su me da sam lukav, pa sam se povukao u sebe. Snažno sam osjećao dobro i zlo; nitko me nije mazio, svi su me vrijeđali, pa sam postao zlopamtio... Bio sam spreman zavoljeti cijeli svijet, ali me nitko nije shvatio, pa sam naučio mrziti. Moja siva mladost protekla je u borbi sa samim sobom i sa svijetom; plašeci se podsmijeha, sakrivao sam svoje najljepše osjećaje na dnu srca – i ondje su i umrli. Govorio sam istinu – nisu mi vjerovali pa sam ih počeo varati... Postao sam moralni bogalj!” (Ljermontov Mihail Jurjević, *Junak našeg doba*, Školska knjiga, Zagreb, 2002., str. 126-127).

Radikalni moralni relativizam u (obiteljskom) odgoju i medijima

U radikalnom moralnom relativizmu, kao i u anarhizmu, sustavno se potiru svi autori-

Međugorje u potpunosti i nepomućeno promiče nauk Katoličke Crkve

O. Maurice McMorow, Irska

Osamnaest sam puta bio u Međugorju. Ovo je predivno mjesto, puno milosti. Sa mnom je došla grupa od devetnaest ljudi, uglavnom naši župljani, od kojih mnogi još nisu bili ovdje. Predslavio sam Misu u crkvi, i ovdje je to poseban osjećaj jer je ovo mjesto Gospinih ukazanja već 30 godina. Otišao sam u sjemenište one godine kada se Gospa ovdje počela ukazivati. Divno je kako Gospa koristi ovo mjesto. Ona daje snagu svijetu, jer 40 milijuna ljudi koji su bili ovdje šire poruke mira i ljubavi, kao i nauk Katoličke Crkve.

Gospa se ovim mjestom koristi na veoma autentičan način

Kada proučavate franjevačko tumačenje Međugorja, vidite da je točno. Točno su shvatili Gospine poruke, jer je njihov zaključak da Međugorje u potpunosti i nepomućeno promiče nauk Katoličke Crkve o vjeri o moralu. To je jako ohrabrujuće u vrijeme kada se događaju tolike pobune u Crkvi. Franjevci imaju veliku ulogu u svemu ovome. Gospa se koristi ovim mjestom na veoma autentičan način i to najviše ohrabruje, jer mjesto ukazanja, a

ovo jest mjesto ukazanja, mora biti u potpunom skladu s crkvenim naukom. Molitva; euharistija – Gospa kaže da je Misa na prvom mjestu; ispovijed – Gospa je ovdje obnovila sakrament ispovijedi jer je ovo postalo ispovijedaonica svijeta; klanjanje; krunica koja je snažno oružje protiv zla; post – veliki izazov. To je ono što Međugorje promiče.

Ovdje često plačem

Mogu reći da mi kao svećeniku Međugorje neopisivo mnogo pomaže u mom pozivu. Često plačem ovdje, ali to su suze radosti, suze čišćenja, potvrda da se Gospa brine za mene, da je tu i da želi da otvorim svoje srce. To je rekla i u poruci od kolovoza 2011.: neka otvorimo svoja srca, neka kažemo DA kao što je ona rekla DA anđelu Gabrijelu, neka nam bude po riječi tvojoj. To je iskonska poruka Međugorja. Otvorite svoja srca i ljubite. Prepustite se Duhu Svetomu da u vama proizvodi plodove radosti i mira. Mir o kome ona govori je više od odsutnosti nasilja. Ona je Kraljica Mira. Taj mir, *shalom*, znači sklad s Bogom, jedinstvo s Bogom, život s Bogom, intimnost s Bogom. Ona je zaručnica Duha

Crkva je dala veliko priznanje Međugorju. Papa Benedikt XVI. rekao je da je ovo mjesto molitve i mjesto hodočašća. Svećenici mogu dolaziti i ljudi mogu dolaziti moliti i bez konačnog priznanja. Crkva ne može dati konačno priznanje dok se svi plodovi ne ispituju, a ti su plodovi ovdje zapanjujući, tridesetostruki, šezdesetostruki, stostruki, kako kaže Evanđelje. To sam vidio svojim očima.

Snimio Zoran Pervan

Svetoga i želi dovesti svoju djecu Bogu. I nježno je s nama. Kaže nam: „Dodite i ja ću izliti vaša srca. Kroz molitvu vaša će se srca otvoriti i onda možete primiti taj mir.“ To je jako pozitivna poruka. Ona samo želi davati, podsjećati i ljubiti. Ja ovdje dobivam taj nevjerovatni osjećaj radosti. Zato mi se oči pune suzama kada čujem priče o Međugorju. Ovo je nevjerovatno mjesto. I nadam se da će se ukazanja nastaviti. Nevjerovatno je i izvanredno to da je Gospa ostala s nama ovako dugo.

Međugorje kaže da ništa ne možemo bez Boga

Ovdje je bilo mnogo obraćenja. Ima i svećenika koji su svoj poziv dobili ovdje. To je prirodno, jer je ovo raj. Misa je raj na zemlji, tako je rekao blaženi papa Ivan Pavao II., ali i ovo je komadić raja, jer oko ovog prostora ima neki nevidljivi plašt. Kada prođete

кроза nj osjetite raj zbog silne molitve, dobre volje, ljubavi i Duha Svetoga na djelu. Tko god dođe ovamo obrati se. Vodio sam mnogo grupa i vidio sam mala čuda. Kod kuće propovijedam o Međugorju. Gospa posjećuje ovo mjesto jer je to način na koji ona djeluje, a to je opisano u Svetom pismu. Posjetila je svoju rođakinju Elizabetu da joj donese ljubav i radost i da je utješi. U Lourdu je posjetila malu, jednostavnu djevojčicu koja je doslovno umirala, jer njezina obitelj nije imala ništa. Božji način je suprotan načinu na koji funkcionira svijet, koji kaže da može sve. Međugorje kaže da ništa ne možemo bez Boga. Ukazala se djeci u Fatimi. Bila su mala i jako siromašna. I Gospa im je rekla: „Djeco, žrtvujte se. Radite žrtvice za grješnike.“ I ovdje nam se daje poruka obnove. Gospa kaže: „Molite krunicu. Žrtvujte se.“ Spasenje se događa upravo sada, Isus umire na kri-

žu upravo sada jer vrijeme ne postoji u raju. Zato nas On treba i želi oko križa, a Gospa ujedinjuje naše male žrtve. Gospa je najbolji mogući primjer kršćanske vjere. Zato je došla ovamo, da utješi svoju djecu. Plakala je zbog naših grijeha. Grijeh postoji i grješnici postoje. Zato se trebamo pokajati i popraviti. Ona nam daje svoje poruke, ali nježno, i stalno ih ponavlja jer nas voli i strepi za naše spasenje i spasenje svih duša svijeta.

Iskreno vjerujem da je Marija katalizator jedinstva

Nedavno sam pisao svoj magistarski rad o temi Djevice Marije. Zove se *Marija – katalizator jedinstva*. Ja iskreno vjerujem da će ona biti katalizator jedinstva. Ona je zajednička nit. Nju vole svi. Ona je zajednička nit koja će ujediniti sve narode. Postoji jedan dokument, *Marija: milost i nada u Krista*, koji je napisala Anglikansko-Rimokatolička komisija, koju čine najbolji teolozi, koji pokazuje u kolikim stvarima zapravo postoji konsenzus.

Pozivam sve ljude da dođu u Međugorje. Ako nisu sigurni vjeruju li u ova ukazanja ili ne, onda bih im preporučio da najprije mole. Gospa ljude vodi po molitvi, ona ih dovodi Isusu. Neka se prvo mole oko te odluke. Ako osjećaju da ih Međugorje privlači, to znači da ih Gospa zove. To se svakome događa u pravo vrijeme. Možda za nekoga još i nije vrijeme da dođe. Neka samo nastave moliti, jer kada molimo, onda smo u svjetlu. Kada ne molimo, zapadamo u tamu i tama se širi, ali kada molimo, mi smo u svjetlu, i naravno da je tamo i Duh Sveti, koji je svjetlo. Bog je svjetlo. Kada molimo sve biva jasnije, srce nam opet postaje od mesa, a ne od kamena, srce nam se otvara Duhu. Zato je Međugorje tako posebno, puno je svjetla. Ovdje nema tame, puno je ljubavi. Kada su je djeca upitala zašto si tako lijepa, Gospa je odgovorila da je to tako jer ona ljubavi. I mi možemo biti lijepi ako ljubimo, ako se molimo, ako smo u svjetlu. Ako netko želi biti sretan, neka moli, jer kada uzmemo krunicu u ruke, onda zapravo uzimamo Gospu za ruku. A ona nas kao Majka vodi za ruku ravno do Isusa. I vodi nas do mira, u intimnost s Bogom.

Crkva je dala veliko priznanje Međugorju. Papa Benedikt XVI. rekao je da je ovo mjesto molitve i mjesto hodočašća. Svećenici mogu dolaziti i ljudi mogu dolaziti moliti i bez konačnog priznanja. Crkva ne može dati konačno priznanje dok se svi plodovi ne ispituju, a ti su plodovi ovdje zapanjujući, tridesetostruki, šezdesetostruki, stostruki, kako kaže Evanđelje. To sam vidio svojim očima. Gospodin nas nije napustio. Majka nas nije napustila, ona je ovdje da nam srce opet bude puno ljubavi i darova Duha Svetoga.

(Priredio i preveo Zoran Pervan)

Isus ispred naših kućnih vrata

Mi sami sebi potvrđujemo kartu za vječnost ili za propast. Ne spašava se narod, nacija, vjerska grupacija... Spašava se pojedinac. Naša sredstva do Boga su prije svega ljudi, naši suputnici. „Rekne li tko: 'Ljubim Boga', a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti" (1 Iv 4,20).

fra Mario Knezović

Čovjeka povremeno ponese kolektivna svijet, kolektivni osjećaj krivnje, kolektivni način mišljenja i vjerovanja, koji su dirigirani psihologijom mase. U takvu ozračju

odgovornost polako iščezava i nameće se osjećaj kako su svi ljudi jednaki. U bezličnim masama koje urlaju, prosvjeduju, nešto zastupaju čovjek se igra skrivača. Zato će mnogi reći da je masa lišena razborita postupanja i sve se svodi na poopćavanje odgovornosti i krivnje. Osoba u masi postaje bezlična, postaje broj i od subjekta postaje objekt koji (p) luta vođen svojim i tuđim strastima. Čovjek se tada zaboravi i pokriva se velom svjetine kojom je okružen. Mnogi tako izgube svoje dostojanstvo, svoju osobnost, svoju izvornost i, naravno, svoju savjest.

Isus susreće čovjeka, a ne masu

Isus ne voli niti odobrava djelovanje po načelima mase. On svaki susret svodi na osobnu razinu. Njegova su pitanja upućena osobi, a ne kolektivu. On poziva konkretnoga čovjeka da ga slijedi, a nikada skupine ljudi, sljedbe, pokrete, nacije... Isus, doduše, načelno i općenito poziva na obraćenje, ali je taj poziv u konačnici osobno naslovljen. Zato Isus i u svome postupanju izlazi iz masa kojima je okružen i, na iznenađenje svojih pratitelja, neke ljude osobno susreće. Time Isus želi reći da, unatoč brojnosti ljudi, nitko nije samo broj i da svakoga vidi i doživljava osobno. Kako je to divno spoznati! Isus se obraća izravno meni, gleda me u oči, čuje što govorim. No taj osobni odnos traži i duboku odgovornost: kad stanemo pred lice Božje ostajemo sami, daleko od buke ulice i svjetine s kojom smo dijelili slična uvjerenja.

Iskoračiti iz mase

Kako će to biti na onome svijetu, u kraljevstvu Božjem? O tome nam Isus jasno kaže u paroli koju čitamo i u nedjelju na Krista Kralja: „I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca“ (Mt 25,32). To je trenutak u kojem ne ćemo moći učiniti nikakav zaokret ili popraviti svoje promašaje, grijeha i zablude.

To će biti trenutak kad ne ćemo moći potezati argumente, tipa kako stoljećima pripadamo kršćanstvu, kako dolazimo iz dobre vjerničke obitelji, kako smo primali sakramente i kako smo redovito obdržavali zadane propise. To će biti trenutak istine koji se ne će moći izbjeći. Zato je bitno već na zemlji iskoračiti iz mase, poput Veronike na Isusovu križnome putu.

Sami sebi potvrđujemo kartu za vječnost ili za propast

Sumnjam da bi itko od nas, kad bi kojim slučajem susreo Isusa pred svojom kućom gladna, žedna, poderane odjeće, ostao ravnodušnim. Uvjeren sam kako bismo mu priskočili u pomoć na sve se načine trudeći pokazati ljubav i milosrđe. No pitam se bismo li to zbilja učinili zbog ljubavi prema Isusu ili bismo i tada pomislili, učiniti ću ovo jer će me zbog toga Isus uslišati u molitvama i ostvariti neke moje želje!? Možda bi bilo i tih nakana.

Da je tomu tako najbolje govori činjenica da uistinu često imamo prigodu susresti Isusa pred svojim kućnim vratima, susresti ga na našim ulicama, vidjeti ga pokraj kontejnera za otpatke itd. Da. To je Isus našega doba. On nam se sam takvim predstavlja: „Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me“ (Mt 25,38). Isus time nedvosmisleno kaže da je s nama i među nama. Isus zaključuje, ako smo tim potrebima nešto dobra učinili, izravno smo njemu učinili. Ti potrebni nisu samo oni koji su u materijalnoj oskudici. Danas je također mnogo duhovnih i emocionalnih siromaha. Mnogi traže utjehu, mnogi traže uho za slušanje, mnogi traže rame za plakanje, mnogi traže poljubac prihvaćenosti. Stoga sami sebe moramo čupati iz društvenoga ozračja koje pojedinca gura u stranu, niječući njegovu savjest i odgovornost za vlastite čine.

Mi sami sebi potvrđujemo kartu za vječnost ili za propast. Ne spašava se narod, nacija, vjerska grupacija... Spašava se pojedinac. Naša sredstva do Boga prije svega su ljudi, naši suputnici. „Rekne li tko: 'Ljubim Boga', a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti“ (1 Iv 4,20).

O otajstvu utjelovljenja

Sveti Petar Krizolog, biskup

Kad Djevica začne, te Djevica rodi i ostane Djevica, to nije obično, nego je znak; nije posrijedi uzročnost, nego krjepost; posrijedi je začetnik, a ne narav; i nije riječ o nečemu općenitom, nego o jedinstvenom. To je božansko, a ne ljudsko. Nije bila nužda da se Krist rodi, nego mogućnost; bijaše to otajstvo milosti, namirenje ljudskog spasenja. Onaj koji je, nerođen, načinio čovjeka od netaknuta gliba, sâm se rađajući načini čovjeka od netaknuta tijela. Ruka koja se za naše oblikovanje ustojaju uzeti blato, za naše se popravljavanje ustojaju uzeti i tijelo. Stvorenju je dakle na čast, a Stvoritelju nije nepravda što se Stvoritelj nalazi u svom stvorenju i Bog u tijelu.

Zašto se, čovječe, sam sebi činiš tako bezvrijedan, kad si tako dragocjen Bogu? Zašto samoga sebe tako obeščaćuješ kad te Bog toliko časti? Čemu tražiš odakle si stvoren, a ne istražuješ radi čega si stvoren? Zar nije sve ovo što vidiš u svijetu učinjeno zato da ti bude stan? Svjetlo što ti je uliveno otklanja okolne tmine; za te je odmjereni noć i omeđen dan; za te raznolikim sjajem sjaju sunce, mjesec i zvijezde; za te su na zemlji cvijeće, gajevi i plodovi; za te je stvoreno čudesno mnoštvo životinja u zraku, na poljima i krasnoj vodi – da tužna osamljenost ne pomuti veselje novoga doba.

K tome, tvoj je Stvoritelj još nešto izmislio što uvećava tvoju čast; u te je postavio svoju sliku, da bi vidljiva slika učinila prisutnim Utemeljitelja, koji je za zemlju nevidljiv. Dao ti je da ga zastupaš u zemaljskim stvarima, da ne bi tako širok posjed svijeta bio ukraden Gospodnjem zamjeniku. Što je Bog po sebi učinio u tebi, blagostivo uze na se. Htjede da ga doista vide u čovjeku, u kojemu je ranije ushtio da ga vide u slici. Učinio je da i osobno bude onaj koga je ranije prihvatio da mu bude kao slika.

Krist se dakle rađa da bi svojim rođenjem obnovio pokvarenu narav. Postaje dijete, prima hranu, prolazi razne dobi, da bi obnovio onu jednu, savršenu i trajnu dob što ju je on načinio; nosi čovjeka, da on ne mogne više pasti i onoga koga stvori zemaljskim, učini nebeskim. Oživljenoga ljudskim duhom oživljuje za božanski duh, i tako ga cjelovito uvodi u Boga da u njemu ne ostane ništa što pripada grijehu, smrti, trudu, boli i zemlji. Sve to čini Gospodin naš Isus Krist, koji živi i kraljuje s Ocem u jedinstvu Duha Svetoga, Bog, sada i uvijek i kroz besmrtnu vijeke vjekova. Amen.

Ivan Dragićević (I.)

Želio bih s vama podijeliti na što nas Gospa poziva ovih trideset godina, želio bih vam govoriti o porukama da bismo ih bolje razumjeli i živjeli. Majka dolazi k nama, dolazi kao Majka nade. Ona želi donijeti nadu u ovaj umorni svijet. Ona nas želi voditi, pružiti nam svoju majčinsku ruku i voditi nas k miru i k svojemu Sinu. Isus kaže u Evanđelju: Dodite k meni, vi svi umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti, dat ću vam snagu.

Došli smo ovamo k Majci da joj se bacimo u krilo, da kod nje nađemo sigurnost i zaštitu. Došli smo k njoj da joj predamo naše potrebe, naše želje, naše obitelji. Došli smo k njoj da joj kažemo: Majko, moli za nas i zagovaraj kod svoga Sina za sve nas. Majka moli za nas, ona moli za nas i zagovara kod svoga Sina za sve nas. U jednoj poruci kaže tako lijepo: Draga djeco, kad biste znali koliko vas ljubim, mogli biste plakati od radosti. Tolika je ljubav Majke.

Evo, trideset godina je prošlo otkad je Gospa s nama. Trideset godina milosti. Trideset godina otkad je Gospa upisala mene u svoju školu, u školu mira, ljubavi, molitve. U toj školi uistinu se trudim biti dobar đak. Trudim se svaki dan što bolje napraviti domaću zadaću koju mi Gospa daje. Ne bih želio da me gledate kao savršena ili kao sveca, jer nisam. Trudim se biti bolji, biti svetiji, to je moja želja, ta je želja duboko utisnuta u moje srce. Ja se sigurno nisam obratio preko noći samo zato što vidim Gospu. Ja znam da je moje obraćenje proces, program za moj život, na koji se moram odlučiti, u kome moram ustrajati, u kome se svaki dan moram mijenjati. Svaki dan ostavljati grijeh i zlo, otvarati se miru, otvarati se Duhu Svetomu, biti otvoreni milosti, prihvatiti Kristovu riječ, riječ Evanđelja, i tako rasti u svetosti.

Kroz trideset godina, u meni se uvijek postavlja jedno pitanje: Majko, zašto baš ja? Majko, zar nije bilo boljih od mene? Majko, hoću li moći izvršiti sve što od mene tražiš baš onako kako ti to želiš? Majko, jesi li zadovoljna mnom? Nema dana da mi se to pitanje ne postavi. Jednom sam bio sam na ukazanju i pitao sam: Majko, zašto si izabrala baš mene? Ona se nasmiješila i rekla: Drago dijete, ja ne biram uvijek one najbolje.

(Nastavlja se)

Gospa od objave

Tre Fontane – Italija

Gospina ukazanja u Tre Fontane (Tri fontane) nisu priznata, ali nisu nikada ni odbačena. Kad su dostojanstvenici Rimske kurije došli pitati papu Pija XII. što odlučiti o Tre Fontane, on mi je odgovorio: „Što trebamo odlučiti? Zar se ne čini dobro? Zar se ne moli? Zar nema priznanja grijeha? Zar se ne popravljaju brakovi? Dakle, pustimo da Gospa čini ono što mi ne znamo činiti“.

fra Karlo Lovrić

Bruno Cornacchiola rodio se 9. svibnja 1913. u sedmeročlanoj, materijalno i duhovno siromašnoj obitelji. Otac, više pijan nego trijezan, nije vodio brigu o obitelji pa je majka zarađivala za njihov život. U četrnaestoj godini Bruno odlazi od kuće i do odlaska u vojsku luta ulicama Rima. Godine 1936. oženio je Jolandu Lo Gatto.

Veoma mlad, kao dragovoljac, sudjelovao je u Građanskom ratu u Španjolskoj boreći se na strani komunisti. Tu je upoznao jednoga njemačkog protestanta koji ga je zadobio mržnjom prema papi i katoličanstvu. Tako je, u Toledu 1938., kupio bodež i na oštrici urezao: „Smrt papi!“ Godine 1939. Bruno se vraća u Rim i dobiva posao kontrolora u tramvaju. Pridružuje se Stranci akcije i baptistima, a poslije postaje članom Adventista sedmoga dana. Postaje i direktorom adventističke mladeži Rima Lazia i žestoko se bori protiv Crkve, Gospe i pape.

Dana 12. travnja 1947., u mjestu Tre Fontane, ukazala mu se Gospa i od tada živi braneći Euharistiju, Bezgrješnu Djevicu i papu. Ustanovio je i katehetsko djelo (SACRI – Jurišne Čete Krista Kralja Besmrtnog). U brojnim susretima, od Kanade do Australije, govorio je o povijesti svoga obraćenja. To mu je pomoglo susresti se s Pijom XII., Ivanom XXIII., Pavlom VI. i Ivanom Pavlom II. Umro je 22. lipnja 2001., na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova.

Mjesto ukazanja

Tradicija iz prvih kršćanskih stoljeća, potvrđena dokumentima velike vrijednosti, spominje mučeništvo sv. Pavla upravo na mjestu gdje se danas nalazi opatija Tre Fontane.

Odsijecanje glave sv. Pavlu dogodilo se ispod bora blizu jednoga mramornog sarkofaga koji se danas može vidjeti u kutu te crkve. Kaže se da je Apostolova glava, odsječena jednim udarcem mača, odskočila tri puta i da je na svaki odskok potekao izvor vode.

Možemo pretpostaviti da se Gospa poslužila tim mjestom ne samo radi Pavlova obra-

ćenja, nego i zbog njegove ljubavi prema Crkvi i propovijedanju Evanđelja. Ono što se dogodilo Apostolu na putu u Damask ima veze s onim što se obistinilo ovim Gospinim ukazanjem Bruni Cornacchioli. Isus je rekao Savlju: „Ja sam onaj kojega ti progoniš“. U Tre Fontane Gospa će reći Bruni: „Ti me progoniš, dosta je toga“. Pozvala ga je da uđe u istinsku Crkvu koju Nebeska Kraljica definira kao: „Sveti ovčinjak, nebeski dvor na zemlji“.

Ukazanja i poruke

Na 12. travnja 1947. (subota) oko 14 sati Bruno polazi od kuće sa svojom djecom Izolom (11), Karlom (7) i Gianfrancom (4). Vodi ih na periferiju Rima, na Laurentinu, nedaleko od trapističkoga samostana Tre Fontane.

Dok se djeca igraju, Bruno priprema tekst kojim će dokazivati kako Marija nije Djeвица, da je Bezgrješno Začće izmišljotina, kao što je to i Gospino uznesenje na nebo. Dok Bruno u Bibliji traži odgovarajuće retke koji-

ma će potkrijepiti svoje tvrdnje, djeca ga prekidoše govoreći kako su izgubila loptu.

Evo kako to Bruno opisuje. „Govorim Gianfrancu, najmlađem, da se ne miče i dajem mu u ruke novine da se zabavi. I onda sa starijima počinjem pretraživati svaki grmič. Da budem siguran kako se najmlađi nije udaljio i da ne padne u neku rupu, zovnem ga pokoji put. U jednom trenutku više mi se ne odaziva. Naglo sam skočio da pogledam i dijete nalazim na ulazu u špilju, na koljenima i sklopljenih ruku. Nekomu, koga ja ne vidim ali mi se činilo da stoji pred njim, govori: „Lijepa gospođa, lijepa gospođa!“ Zovnem kći Isolu, koja drži rukovet cvijeća u ruci, i Karla. Približimo se Gianfrancu. „Vidite li išta?“ „Ništa“, odgovaraju mi. Istoga trena i Isola pada na koljena, sklapa ruke i, okrenuta prema špilji, poviče: „Lijepa gospođa!“ Pomislim, djeca se šale i da je riječ o začaranoj špilji. Karlu, koji mi je bio blizu, rekнем: „A ti ne klečiš?“ „Ma, idi...!“ I još nije izgovorio rečenicu, pada na koljena sklopljenih ruku

i gleda u istom smjeru kamo i ostali. Hvata me strah, pokušavam ih prodrmati da ustanu, ali su poput gromade kamena. Gledam ih bolje, a oni svi u sjaju, bijeli, skoro prozirni. Zjenice im se proširile. „Gospodine, spasi nas!“ spontano sam promrmljao.

Netom sam izgovorio te riječi, kao da sam osjetio dvije ruke iza svojih leđa koje me guraju i kao da mi skidaju koprenu s očiju. U tom trenutku špilja iščezava ispred mene, osjećam se lagano, lagano, kao odvojen od tijela, obavijen vječnim svjetlom usred kojega vidim lik jedne rajске žene, koju mi je nemoguće opisati. Istočnjačkog je izgleda, veličanstvene ljepote. Imala je crne vlasi skupljene na glavi, vidljive koliko je to dopuštao plašt koji joj se spuštao od glave do nogu. Plašt je bio boje trave u proljeće. Haljina je bila bijela, stegnuta u pojasu ružičastom vrpcom s krajevima do koljena. Bila je visoka oko 165 cm. U desnoj ruci držala je jednu knjižicu. Zatim je, vrlo ugodnim glasom, „lijepa gospođa“ rekla: „Ja sam u srcu Presvetog Trojstva. Djeвица sam Objave. Ti me progoniš, dosta je toga! Vрати se u Sveti ovčinjak, dvor nebeski na zemlji. Božje obećanje je bilo i ostaje nepromjenjivo: devet petaka Srcu Isusovu koje si činio ljubazno potaknut od svoje vjerne žene prije nego si stupio na put laži, spasili su te!“

Bruno je bio prožet snažnom srećom, a špilja, redovito puna smrada, bila je ispunjena najugodnijim mirisom.

Zatim Gospa miče lijevu ruku i kažiprstom pokazuje na nešto ispred svojih nogu. Bruno slijedi očima tu gestu i vidi na zemlji crnu tkaninu, svećeničko odijelo i iznad odijela križ slomljen u više komadića. „Ovo je znak da će Crkva trpjeti, bit će progonjena, slomljena, ovo je znak da će moji sinovi napuštati svećeništvo... Ti budi jak u vjeri!“

Svaki dan moli kronicu

„Nebesko viđenje“ ne taji da Brunu očekuju dani progona i teških kušnja, ali će ga ona braniti svojom majčinskom zaštitom. Pozvala je Brunu da mnogo moli: „Moli dosta i svaki dan moli kronicu za obraćenje grješnika, nevjernika i za jedinstvo kršćana...“ I otkriva mu vrijednost Zdravomarija ponavljanih u krunici: „Zdravomarije krunice koje izgovarate s vjerom zlatne su strijele koje dopiru do Srca Isusova...“

Daje mu obećanje: „S ovom grješnom zemljom učinit ću moćna čudesa za obraćenje nevjernika...“ „... Obratit ću najtvrdoglavije čudesima koja ću učiniti s ovom grješnom zemljom...“ Gospa Bruni otkriva: „Moje tijelo nije sagnjilo, nije moglo sagnjiti. Moj Sin i anđeli došli su u trenutku moga prijelaza...“ Tim se riječima Gospa predstavila kao Uznesena na nebo i dušom i tijelom. Gospa

je u špilji Tre Fontane jasno i precizno preporučila da živimo božanski nauk, da živimo kršćanstvo, tj. da živimo vjeru.

Kip koji predstavlja Gospu od Objave

Gospa ga ohrabruje da bude „razborit, jer će znanost nijekati Boga“. I govori mu tajnu poruku koju će osobno odnijeti Svetom Ocu, vrhovnom pastiru kršćanstva; ipak neka ga prati jedan svećenik koji će mu reći: „Bruno, ja suosjećam s tobom“. Vidjelac nastavlja: Gospa mi govori o onome što se događa u svijetu, o onome što će se dogoditi u budućnosti, kako je s Crkvom, kako je s vjerom i kako ljudi više ne će vjerovati. Tolike su se stvari već obistinile. A mnoge će se stvari obistiniti. Gospa ga tješi: „Neki kojima ćeš pričati ovo viđenje ne će ti vjerovati, ali nemoj zbog toga biti potišten“. Na kraju susreta Gospa se naklonila i rekla: „Ja sam u srcu Presvetog Trojstva. Ja sam Djeвица Objave. Evo, prije nego odem, kažem ti ove riječi: Objava je Riječ Božja, ova Objava govori o meni. Evo zašto sam dala ovaj naslov: Djeвица Objave.“ Učini nekoliko koraka, okrene se i uđe u špilju. Tada završava ono veliko svjetlo i Djeвица se polako udaljuje prema Bazilici sv. Petra.

Pod dojmom mističnog događanja, Bruno se s djecom, u šutnji, vraća kući. Zaustave se u crkvi Tre Fontane, gdje Bruno od svoje kćeri Isole uči Zdravomariju. Kad je počeo moliti, osjetio je ganuće i duboko kajanje. Plakao je i molio u isto vrijeme. Bruno i njegova žena se ispovjedu i pričeste, i vrte se u župu koju su bili napustili.

Slijede druga ukazanja

Slijede druga ukazanja: 6. svibnja Bruno se vraća u špilju zahvaliti Gospi. Gospa mu se ponovno ukazuje. Ništa mu ne govori, ali mu majčinskim osmijehom daje do znanja da je veoma radosna zbog njegova obraćenja.

Jedan od svećenika iz crkve Svih svetih, don Mario Sfoggia, očituje Bruni želju da i on posjeti špilju. Upute se 23. svibnja i klenku blizu kamena na kojem je stajala Gospa i počnu moliti kronicu. Bruno odgovara na molitve, ali odjednom prestade govoriti. Ma-

rio poželje vidjeti što se dogodilo, ali se nije mogao pokrenuti. Čuje Brunu kako govori: „O, kako je lijepa! Kako je lijepa! Ali je sivo, nije crno...“ „Don Mario, ponovno je došao!“ kaže mu Bruno. Priča mu da je za vrijeme ukazanja Gospa stavila ruke na glavu obojici i onda otišla, ostavljajući snažan miris. Svećenik zagrlji Brunu i kaže mu: „Bruno, osjećam se s tobom povezan.“ Na ove riječi Bruno zadrhta i, pun radosti, zagrlji don Maria. Te riječi svećenikove bile su znak koji mu je Gospa dala da bi to mogao biti svećenik koji će ga pratiti do Pape.

Bruno je običavao ići u špilju moliti. Znao je da se tu činio grijeh bludnosti, ali je želio da toga više ne bude. No neki su znakovi upućivali na to da se tu i dalje griješi. Ogorčen zbog toga, napisao je na jednom listu poziv – sama Gospa mu ga je diktirala: „Ne obećavajte ovu špilju grijehom bludnosti. Tko je bio nesretno stvorenje u svijetu grijeha, neka stavi svoje patnje pred Djevicu Objave, neka ispovjedi svoje grijeha i neka pije na izvoru milosrđa. Marija je slatka Majka svih grješnika. Evo što je učinila za mene grješnika: borio sam se u redovima sotone, bio u sektu adventističkoj, bio sam neprijatelj Crkve i Djevice. Ovdje, 12. travnja 1947., ukazala mi se Djeвица Objave, govoreći mi da se vratim u Rimokatoličku i Apostolsku Crkvu sa znakovima i objavama koje mi je ona sama očitovala. Beskonačno Božje milosrđe pobijedilo je ovoga neprijatelja koji sada traži njezine oproštenje i smilovanje. Ljubite Mariju! Ona je blaga naša majka. Ljubite Crkvu s njezinim sinovima... Molite mnogo i udaljite od sebe mane tijela! Molite!“

Stav Crkve i znakovi autentičnosti

Iako Crkva nije priznala ovaj slučaj, uvijek ga je podržavala. U prvo vrijeme bilo je skeptika i poteškoća, no Crkva nikada nije pravila poteškoće. Bruno Cornacchiola bio je često pozivan u različite talijanske gradove govoriti o svom iskustvu, čak i u tvrđama svojih nekadašnjih drugova.

Konkretna pomoć sigurno je stigla od njegova susreta s papom Pijom XII., 9. prosinca 1949., u povodu završetka proslave „Križarske vojne dobrote“, na Trgu sv. Petra. Tom prigodom Bruno je ispovjedio Sv. Ocu da je deset godina prije, na povratku iz španjolskoga Građanskog rata, imao nakanu ubiti ga.

Na koncu, spomenimo da je Gospa već godine 1937. Božjoj sluškinji Luigini Sinapi rekla o budućim ukazanjima u Tre Fontane, „da obratim jednog čovjeka koji se žestoko bori protiv Kristove Crkve i hoće ubiti Svetog Oca“. Tom je prigodom ta je žena duboke vjere kardinalu Eugenu Pacelliju prenijela Gospinu poruku da će postati papa. Eugen Pacelli popeo se na papinsku stolicu kao Pio XII.

Lik

Svoj lik danas možemo izbrusiti na stazama Brda ukazanja i Križevca. Njima su hodili i oni koji su se nekada mrzili, pucali jedni na druge. Izrečena su već ta svjedočanstva. Od mržnje imamo samo pustoš. Zbog toga je treba što prije odbaciti.

fra Miljenko Stojić

Penjao sam se ovih dana strmim biokovskim stazama. Malo u vozilu, malo pješice. I razmišljao sam kako je njima bilo u hladno veljačansko vrijeme. Umorni su išli u nepoznato. Jamačno su slutili da im je to posljednje putovanje. I bilo je, pobili su ih negdje u ovom okolišu. Danas ih tražimo. Uporno. Navodno ih je bilo šezdesetak, među njima i skupina franjevaca. Dovedi su ih nakon pada Širokog Brijega. Neke druge su navodno odveli prema Zagvozdu. Prije puta prema Biokovu stajao sam na raskrižju. Gore Biokovo, desno Zagvozd. Osluškiavao sam im glasove. Jesam li čuo molitvu progonjenih i smijeh prognitelja? Da, kažu da u skupini nije bilo vojnika, samo civili, ali komunistima je izgleda bilo svejedno. Široki Brijeg ne smije živjeti ma tko se u njemu nalazio.

Možda sam nekoga od pratitelja susreo u ono vrijeme dok sam službovao u župi Međugorje. Dolazilo je takvih, shvatili su da su bili u krivu. A i što su mogli? Nemilosrdni bič stajao je i nad njima. Ne učiniš li što ti se naredi, glava ode. Sve je unaprijed predviđeno i mora teći prema očekivanjima. Ali, savjest nije moguće utrnuti.

Jedan od onih koji je osiguravao mjesto smaknuća, koje desetljeće poslije ničim iza-

zvan o svemu je ispričao čovjeku kojeg je vozio u kamionu. I pokazao mu mjesto, rekao imena ubojica. Taj je opet koje desetljeće kasnije, podrazumijeva se u ova koliko-toliko demokratska vremena, o svemu obavijestio one koje sve to zanima. I tako smo stali tražiti posljednje počivalište nevino ubijenih.

Ovaj put pomogla nam je jedna baka. Kao djevojčica kretala se ovim krajevima i dobro pamti događaje i šaputanja. Posvjedočila je da smo na pravom tragu. Ostaje nam, dakle, pokrenuti savjest država s obje strane granice i istražiti jesu li se sve priče i slutnje poklopile. Znam da će to biti teško, kad je riječ o komunističkim zločinima oklijeva se zbog kojekakvih razloga. Naravno da to ne bi smjelo biti tako. Žrtve imaju pravo na svoje ime i prezime. Treba odbaciti stare zablude i postati čovjekom upravljanim prema čišćenju pamćenja. To nas jedino može spasiti. Pogledajmo beskrajne redove u molitvenom središtu u Međugorju. Ljudi dolaze do sebe, mijenjaju se, odbacuju laži uljudbe u kojoj svi živimo. Ne može se čovjek osloniti samo na sebe, učini li to postat će poput komunista koji su propovijedali neko novo društvo marljivo trijebeći sve one za koje su mislili da im stoje na putu. Naravno, tu su i drugi pripadnici kojekakvih totalitarističkih ideologija. Život bez Boga, život je bez života. Upravo tako. Nastupa mrtvilo, tama počinje sve prekrivati. Međutim kad se Bog rodi u nečijem srcu sve po-

staje drukčijim, pa makar prije bilo ne znam kako otuđeno. On je srž našeg života, zraka koja razbija sve tmine.

Kad završim ovaj ogleđ, javit ću se prijatelju koji me je nazvao na početku, preko Skypea. Zanimljiva je to računalna usluga. Možete biti na različitim kontinentima, ali uz njezinu pomoć kao da ste jedno pokraj drugoga. On u svojoj, ti u svojoj sobi. Zbog toga uvijek spontano popravim kosu i odjeću, ta došao mi je netko u goste i došao sam nekome u goste. Izvršno. Istina, ne dajem mnogo podataka o sebi u onom dijelu ovog programa koji se zove Profile, ja to prevodim s „lik“. Zbog čega bi svatko znao sve o meni. Onaj tko treba znati, taj zna. Bitno je kako se ponašam u životu, kakav je moj lik u očima drugih ljudi. Jesam li onaj tko traži istinu ili onaj tko se iskiti ovim i onim dok mu je nutrina posve drukčija? Prevarilo je to i spomenute. Obecavali im brda i doline, a zapravo su ih samo rabili za svoje prizemne namjere. Nisu tražili razmišljanje, tražili su samo poslušnost. Potpuno besmisleno. Tako se ne oblikuje novi čovjek, nego samo ruševina koja će sa sobom u ponor povući što više može onih oko sebe. Izlazi to polako na vidjelo unatoč svim otporima. Komunizam je bio i jest zlo u sebi. Lagao je o svome liku, uništavao ljude, htio prekriziti Boga. Otišao je, ostali su njegovi pipci, oni koji su ga navješćivali i držali ga zanimljivim. Ne smijemo im dopustiti da nas ponovno prevare i povedu opasnim, strmim stazama.

Svoj lik danas možemo izbrusiti na stazama Brda ukazanja i Križevca. Njima su hodili i oni koji su se nekada mrzili, pucali jedni na druge. Izrečena su već ta svjedočanstva. Od mržnje imamo samo pustoš. Zbog toga je treba što prije odbaciti. Činili su to, ne samo fratri, nego i vojnici i civili na Širokom Brijegu. Upravo sam ovih dana čitao takva svjedočanstva. Svatko je od njih imao svoju povijest, a oni su znali klati jednog po jednog. Izrekao sam Očenaš za pokoj duše i jednih i drugih. Vremena se ne će promijeniti, ako se mi ne promijenimo. Nevino ubijeni neprestano nam to poručuju.

Tjedni molitveni program

– zimski raspored
(od Mise na Križevcu do 1. svibnja)

PONEDJELJAK I UTORAK

7.30 h Sv. Misa na hrvatskom
Prije podne Sv. Mise na raznim jezicima
Tijekom dana Susreti po dogovoru
Poslije podne Tiho klanjanje u Kapelici klanjanja
17 - 20 h **Večernji molitveni program i ispovijed**
17 h Radosna i žalosna otajstva krunice
18 h Sv. Misa
19 - 20 h Blagoslov predmeta, molitva za zdravlje duše i tijela, slavna otajstva krunice

SRJEDA

7.30 h Sv. Misa na hrvatskom
Prije podne Sv. Mise na raznim jezicima
Tijekom dana Susreti po dogovoru
Poslije podne Tiho klanjanje u Kapelici klanjanja
17 - 20 h **Večernji molitveni program i ispovijed**
17 h Radosna i žalosna otajstva krunice
18 h Sv. Misa
19 - 20 h Blagoslov predmeta, molitva za zdravlje duše i tijela, slavna otajstva krunice
Euharistijsko klanjanje

ČETVRTAK

7.30 h Sv. Misa na hrvatskom
Prije podne Sv. Mise na raznim jezicima
Tijekom dana Susreti po dogovoru
Poslije podne Tiho klanjanje u Kapelici klanjanja
17 - 20 h **Večernji molitveni program i ispovijed**
17 h Krunica
- U došašću, u božićnom vremenu i u vremenu kroz godinu: radosna otajstva i otajstva svjetla
- U korizmi: otajstva svjetla i žalosna otajstva
- U uskrsnom vremenu: otajstva svjetla i slavna otajstva
18 h Sv. Misa, blagoslov predmeta
19 - 20 h Euharistijsko klanjanje

PETAK

7.30 h Sv. Misa na hrvatskom
Prije podne Sv. Mise na raznim jezicima
Tijekom dana Susreti po dogovoru
Poslije podne Tiho klanjanje u Kapelici klanjanja
14 h Križni put uz Križevac
17 - 20 h **Večernji molitveni program i ispovijed**
17 h Radosna i žalosna otajstva krunice
18 h Sv. Misa, blagoslov predmeta
19 - 20 h Čašćenje Križa

SUBOTA

7.30 h, 13 h Sv. Misa na hrvatskom
Prije podne Sv. Mise na raznim jezicima
Tijekom dana Susreti po dogovoru
Poslije podne Tiho klanjanje u Kapelici klanjanja
17 - 20 h **Večernji molitveni program i ispovijed**
17 h Radosna i žalosna otajstva krunice
18 h Sv. Misa
19 - 20 h Blagoslov predmeta, molitva za zdravlje duše i tijela, slavna otajstva krunice
Euharistijsko klanjanje

NEDJELJA I BLAGDANI

8, 11, 18 h Sv. Mise na hrvatskom
Ispovijed Prije podne za vrijeme Mise
Prije podne Sv. Mise na različitim jezicima
Tijekom dana Susreti sa svjedocima
Poslije podne Tiho klanjanje u Kapelici klanjanja
14 h Krunica na Brdu ukazanja
17 - 20 h **Večernji molitveni program i ispovijed**
17 h Radosna i žalosna otajstva krunice
18 h Sv. Misa
19 - 20 h Blagoslov predmeta, molitva za zdravlje duše i tijela, slavna otajstva krunice

Glasnik MIRA

O međugorskim događajima te odjecima u svijetu i Crkvi čitajte u Glasniku mira, mjesečniku Informativnog centra MIR Međugorje.

Surađujte u Glasniku mira. Podijelite svoje dojmove i iskustva.

Uredništvo:

Glasnik mira, Gospin trg 1,
88266 Međugorje, BiH
Tel.: 00 387 36 653 327
Faks: 00 387 36 651 300
E-mail: kreso.sego@medjugorje.hr

Preporučite drugima Glasnik mira. Darujte im godišnju pretplatu. Pretplatite se na Glasnik mira.

Služba pretplate:
Tel.: 00 387 36 653 342
E-mail: lidija_paris@medjugorje.hr

RADIOPOSTAJA
MIR
MEĐUGORJE

Jajce 87,8 Mhz
Mostar 100 Mhz
Banja Luka 107,8 Mhz
Hercegovina 101,5 Mhz
Lasvanska dolina 100 Mhz
Split, Južna Hrvatska 101,5 Mhz
Sarajevo i Srednja Bosna 96,1 Mhz
Bugojno, Uskoplje i okolica 101,8 Mhz
Sjeverozapadna Bosna, Jajce 106,7 Mhz
Žepče, Tuzla, Usora, Posavina 100,1 Mhz
Dolina Neretve i Južna Hercegovina 98,3 Mhz
Rama, Konjic, Sjeverna Hercegovina 104,7 Mhz
Zagreb, Lika, Bihać, Srednja Hrvatska 107,8 Mhz

Sateliti:

Europa, Bliski istok i Afrika – HOT BIRD 6
Sjeverna i Južna Amerika – AMERICOM 4
Australija i Novi Zeland – OPTUS D2

RADIOPOSTAJA "MIR" MEĐUGORJE
Gospin trg 1
88266 Međugorje,
Bosna i Hercegovina

Tel.: ++387 36/653-328 uredništvo
++387 36/653-326 glavni tehničar
++387 36/653-310 marketing
Faks: ++387 36/651-300

e-mail: marketing@medjugorje.hr
www.medjugorje.hr

Pribilježila i prevela Kristina Krstičević

Ovo je moj drugi dolazak. Prvi sam put bila u prvim godinama ukazanja, u studenom 1986., kad su vidioći bili još mali.

Tada je Međugorje bilo posve malo, crkva mi se činila velika za tako malo selo. Od tada je Međugorje naraslo i razvilo se, ali ja i dalje imam isti duhovni doživljaj koji sam imala prije dvadeset šest godina. Ovo je mjesto zadržalo istu dušu. Sada sam tu sa sinom i prijateljima, svi se osjećaju produhovljeno. Sretni smo što se Majka Marija ukazuje u naše vrijeme i zove ljude cijeloga svijeta, svih nacija i religija. Kad dođemo ovamo, svi osjećamo da smo jedno. Isus i Marija su svugdje, ali na ovom mjestu posebno. Tu možemo osjetiti njihovu prisutnost. Što možemo tražiti, nego da nam dotaknu dušu i dadnu nam mir u našim obiteljima, na poslu i u svijetu. Vjerujte!

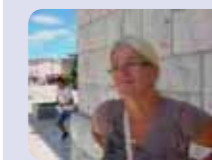
June Da Silva, Australija

Prvi sam put bio u Međugorju prošle godine, sa školom. Svidjelo mi se i sada sam ovdje s obitelji. Ovdje vla-

da neki mir i spokoj. Molim se najviše za obitelj i prijatelje, no obitelj je na prvom mjestu. Mislim da će ovaj dolazak u Međugorje utjecati na moj svakidašnji život kod kuće. Ovdje mi se možda ne sviđa jedino kićenost ovih trgovina, možda ih je ipak previše za ovo mjesto mira. Mjesto gdje se Gospa ukazala ne treba pretvoriti u komercijalu.

Ivan Dragičević, Žepče, Bosna

Došla sam zato što vjerujem u Boga. Majka Božja je zaštitnica moje obitelji, došla sam joj zahvaliti i pomoliti se. Do-

dem jednom godišnje, vjera me vuče ovamo. Čitam Marijine poruke na internetu. Molim svaki dan, jedan dan Gospinu krunicu, drugi dan Isusovu, i tako živim. Molim za mir, ljubav i zdravlje cijeloga svijeta, i da Gospin plašt zaogrne cijelo čovječanstvo, da nas spasi od zla. Taj Gospin plašt zaštita je i mojoj obitelji.

Ivanka, rođena u Studencima Donjim, živi u Splitu, Hrvatska

